ھەندىٰ ووتارو چاوپىكەوتنى ويْژەيى

1940

عاليد دلير

منتدس إقرأ الثقافي معند: مهم - مين البير ا

ھەندىٰ ووتارو چاوپێكەوتنى وێژەپى

بەشى يەكەم

خاليسه دليسر

1910

ييشكەشبە

نامینهی کچی نهمین چاوشینی کوری مستهفای یاسینی بن

- ـــ له شاری کویه له دایك بوو بوو ، تهمیه نی به لیکدانهومی مین له دمور و بهری چل سال دا یوو .
- سد ثافره تنکی هنمین و لهسهر خوّ و خوّ پاگر و دنّ پاك و ساده و مشوور خوّزی ژبانی مالّ و مندالی خوّیو کهی بانووی چاك بوو ه
 - همهوو سعردممی ژیاتی لسه کونر مومری دا به سهر بر د بوو مردنه کمشی همر به ثازار و نمشکه نیجه گهیشته کام ه
- ـــ تا ته، رق ، وهك سهرباز يُكي نهناسراو ، ژنيكي باش و خزمـــهت گوزار و بني ناوه •
- ـــ نممړنو ، هـــهر به ړنکهوت ، نمم کتيبهله بير.وو.وری ۲۹ سال تيـــه پ بوون به ســــهد کوچی دوایی نهودا (۵/ی/حوز.ویرانی/۱۹۵۵ نووسينهوری تهواو بوو .
 - _ ثەو ئافرەتە دايكى من بوو .

خۆشەويستىى بى سنوورى بۆمن ، پېكەوتەكەشيان لەگەلدايق ھەموو ئەمانە بەسەرم دا دەسەيتىن كە يېتىكەش كردنى ئەم كىيسە وەك ديارىيەكى بىچكۆلانە ، لە جگەرگۆشەكەى خۆيەو، ، كىلە ھەتا ھەتايى خۆى بە قەرزارى ئەو دايكە دەزانى ، تەنيا ھەلال و زىلالىي ئەوبى ، وەك ئەو شىرە باك و ھەلاللەى كە داويەتى يېم ، لەگەل دوو دلۇپ فرىيسكى رېزلىنانېشدا ،

همآبه ت خوتنده واری به پریزیش شم پراستی یه له به رچاو ده گرن که
شوی دلسوزی بو دایکتیکی و هما نه بی کورد و کوردستان و
بو هیچ مهسمه له یک و بو هیچ که سی دیکه شی ی نابی ه

سلیّمانی ـ ٥ي حوزهيراني ـ ١٩٨٤

« سەرەتا »

نەتەرەكەي ئىمە ، بە تايبەتى چىنە نەدارەكانى ، زۇر شنى جىـــاك و بناسی مرؤفانهی تندایه . و پهك لهوانه ، به نهمسمكي و به چاك زانیننکی قووله . هوی نهمهش بهشیکی زوّری بو نهوه دهگهریتهوه ک زوّر چەوستىراوەتەۋەۋ زىاترىش ئازار دراۋە • ھەر ئاغا ، بەگ ، شتخ، سهردار ، یان هـه ر لایه کی دیی ، راست بووه تهوه ، کشاویه تی بـه تهوقی سهری.دا و تهومنده لــه هویهکانی تهو باره نا سروشتی.یه پرسیاری له خوّی کردوه ، بوّ بهم جوّره مامهآیم لهگهآیدا دمکهن ؟ تاوانم چی یه ؟ وه تهوهندهش بو دوزینهوهی چارمسهری گهراوه و بیری کردوتهوه ـ جـا لــهم هــهول دانو بيركردنهوانه دا تا ج دادميهك گهيشتوومته مەبەست يان نا ئەوم ، جَيْگەى ئېرەنىيە ـ مرۆڤى بېر كەرەوەش ھەستى وورد و ناسك دمين ــ بــــم جــــۆره ، هەستى مرۆيانەي نەتەوەكەمان ـــ مهبهستم چهوساوه کانه ـ به ډاده پهك ناسك و سرك و همستيار بووه ، كه بچووکترین چاکهی له یهکیك دیبی ، به لایهو. كرداریکی زوّر گــهور. بووه و پیری زانبوه و دوو چهندانه و چهند چهندانه گهورمی کردوتهوه ثهمه به پنی ثهو داستی یه کمه زور جار شتی باش و خوش بسه زور دیتن و چهشتنی شتهخراب و ناخوشه کهی پنجهوانه پهوه دهزانری یان ھەستى يىن دەكرى ، ومك يەكى كە ئاريىكى زۆر دىبى نرخى رووناكى له په کنکي دير باشتي دوزاني ٥٠٠ و مند ٠

له گه آن نمه شدا ، دیارده ی دره نگ به خو که و تنیش هه یه بو چاکه و پاداشت دانه وه ی ه نمیش هه در به هوی زوّر جه شتنی نالی و سویری چه دوساند نه و و ستم لی کردن و سه رلی شیّراند نیه و ، یان به هوی نه بورنی و ده ست نه پویشته وه که نمیش به ری تالی هه سان دره ختی نا پرسه نه و به هوی تیدا بالاو بو و نه وه ی گوی پی نه دان و پشت به پور آگار به ستن و به پره آلایی و ناپی کی و شیّوادی لانه کانی ژبانی و باشما وه کانی دیانی شیه پروونی و بیّاسه کانی ژبانی هو باید با و و ده رفه تی ده دره به گه تیه و به خویه وه و که خود و ده و به خویه وه و که همک و مدرج و ده رفه تی گونجاو ، نه و جا ده که و یته خویه وه و ده ده ست جووه و تازه به په ناجه بو کروشتن و ده ست دان ناییته وه و ه

به لهبهرچاوگرتنی شهم دوو دیارده یمی سهرهوه ، ده گهینه شهو پاستی یه که نهتهوه که مان ، زوّر ، وه زوو هه ست به کرده وه و بهرهه می باتی بیاو چاك و زانا و شاعر و بویّر و هونه دمه نده کانی ده کا ، به لام دره نگ ده که ویّنه خوّی بو چاکه و پاداشت دانه وه یان و زوّر بهی زوّری شهو پولّه هه لکه و تووانه ، هه تا له ژیان دا ماون ، له کویّره وه دری و نه بوونی و په ریشانی دا ده تلیّنه وه و سهر ده یته وه ه له پاش کوّج کردنیان دا نه و چاکه ده که و نه کرکردنه و می به رهمه مکانیان و پیّر لی ناتیان ، له به رچاومانه که مامه له کردن له گه ل به ده یان شاعیر و هونه رمه ندی گه له که مانه ا ، به لگهی پاستی ی ، نه م بوّ چوونه ن که به رله من خه لکی دیش نووسیویانه و گوتوویانه ،

بی کومان همتا زووتر و زیاتر ثمم باری چهوساندنموه و لق و چله ژ.هراوییهکانی کـه لهگهلیدان ، لمسـهر نهتموهکمبیان سووك بینو زیاتر پرووناکی زانست و بیروباو،ری پیشکهوتن خوازی بگهنه ناوجه جیا جیا کانی کوردستانهو، ، خوو، چاکهکان لهناویاندا باشتر دمجهسیّن و پهره دمستیّن و خوو،کانی کهم و کوری دهنویّن خیّراتر له ناو دمچن و نامیّن ۰

تهم راستی یه بو تمهو نا خدمه بدرچاو که و ها ایك بدر یده و که من مدیستم نه و ه بی بو تمه و نا خدمه بدرچاو که و ها ایك بدر یده و نا من مدیستم نه و ه بی الکدانه و ، نا راستانه ، چونکه خه لك له ژبانی تایی خویاندا که نیش بو خویان ده که بارمه نی دانی خوم ده رسیرم که بارمه نی منی یخ ده ده ن ده وای ته و ، مین خوم به بووده له تر ده زانم له و که به موی نه و راستی یه منی نه و پاستی یه منی نه و پی به منی ی نه و رسی نه شایانی بارمه نی دان به و له رووه و و و من قدر زاری گهله کمانیم ،

نه و پاستی یه بو دو مهبست دمخه به به ر جاو ۰ یه کیکیان نهومیه که پزیگهی کو کردنه و و پداچوه به مهندی له بلاو کراوه کانم و چاپ کردنیان بهم شیره یهی که لهبهرده ستان دایه ، بو باك بكاته و ، چاپ کردنیان بهم شیره یهی که لهبهرده ستان دایه ، بو باك بكاته و ، مهنك هم ر وك ووتم من خوّم له ناو کومه آدا و وك ووتار و نووسینه کانم که میگ لهمه و به بو یه بو به ناچاری و نووسینه کانم کو بکه مهو ، و بلاویان بکه مه و ، به ایمه بیش که به ناچاری نهرکیکی زوّر کهوره ی دیکه یان بو به به بایمه بیش که به ناچاری نهرکیکی زوّر کهوره ی دیکه یان بو به به ی دیلم کسه نهویش ناگاداری کردنه لسه کهوره ی دیکه یان بو به به ما و به توانایی ایمونی و به توانایی (باله)(*)ی کویم و نه نوم نادای که سروشت هموو نازایه تی و به توانایی

چو بروانه مؤتراومی (پاله) ــ گؤفاری بسهیان ژمساره (۷۱<u>)</u> مانسکی کانوونی دوومی ۱۹۸۲ ۰

خوّی به ســهر ثهم و هــاو چهشنهکانی ثــهو دا نوواندوه • چهندی له توانام دا ههین ههول د.ددم هیچ ئهرکنیـکی دیی نه خهمه ئهستوّیانهو. • دوومیشیان ثهمــه.یه :ــ

نهوانهی نرخی ویژهی شوپشگین و پیشکهوتن خسوان بزانن و شینیکی لی شساره دابن و پیسوه ندی یه به هیز و پیمو و له پسان نههاتوه کمی نیوان کوملانی خه لک و نهو ویژه وانه بزانن که خوی به لای کوملانی خه لک دا ساغ کردونهوه و شهو پریبازه ی کرتونه به درانن که بوونی متمانه و پیشت به یه کتری به ستنی نهم دوو لایه نه چه ند گرنگ و بنه پهتی یه یو همر دوو لایه که ه

کردنهومی ثمسه ثهگمر ثمو متمانه یه زوّرین و بهمه شکوّداریم ، کسه بهلای منسوم تمنیا ثمسه رئی ژیان و بسه فیروّ سه چوون و نمسری ویژموان و هممووکمسیّکیدیکشه ه

بر نهم دوو مدبسته ، که هیچ کانیکیان به بی شهوی دیی نایه ته دیی ، یان پاست هیوای هاتهدیی لی ناکری ، وائهم بهرگم چاپ کرد بمه ، مدبستی یهکهم دیته دیی ، بهلام نایا مدبستی دووهمیش دیته دیی و من شایانی نهو بهرزی یهبم ؟ تیوه بلین نهمه بینی ؟ دلنیام لهوه که همر بریاری جهماوه ر پاست و سهره کی و هموو شنیکه ،

بر ناگاداریتان ، شـهم ووتاد و چاوپنیکهوتنانه ، هـهموویان و به تیکرایی ، به نایبـهتی نموانهی بلاوکراونهنهوه پاش نهومی پیمیان دا چوومهوه و لیّره دا نووسیمنهوه ، ههولّم دواه دمقهکانی کاتی نووسینیان بیاریزم و زوّر کهم نهیی دمسکاریم نه کردوون • سویاستان دمکم •

خالید دلسیّر سلیّمانی / گەرەكى كاریّزمووشك

۱۹۸۱ حوزمیران / ۱۹۸۴

پیشنیاریّك (۱)

ثمم ووتاره له لا پهږه یه کی ژماره (۱۲۰۰) ی پروژنامهی (ژبن) ی پروژنامهی (ژبن) ی پروژنامهی (ژبن) ی پروژی پینج شممه ـــ ۱۹۰۵/۵/۲۰ ۱ بلاو کر او متهو، به بین دمسکاری تیدا کردن ده ینخمهوه بهر چاو ه پهراویزه کانی له کانی خوی دا نه نووسرا بوون جونکه پیریستی یان به نووسین نه ده کرد ه لهم دوایی یه دا نووسیوس ه

ه وهکوو ناشکرایه که یهکیك لهو همقانهی که گدلانی گیتی ههیانه (همقی خویندنه)به زوبانی خویان وه خویندنی میژووی پابردووی باوکو بابیریانه وه خویندنی بویژ^(۲) (أ د ب) ی خویانه ۵ نهو بویژهی کـه له ناو جهرگهی هوز وهردهگیری وه ناوینهی زیانی نهو گدلانهیه که وینهی چونیهی ژیانی نهو هوزه نهدانهوه ۵

یهك لسه هوزاندی گیتی هوزه قادمانه كدی تیمه یه كه همتا تیستا توانیویه تی زوبان و بویزی خلوی بساریزی وه بدره پیشسه وه ببات ه نهته وی کورد له خویدن و نووسین به زوبانی خلوی یی بهشه نسم كسانه ا همه ر جهند كاك (ع.ب)(۱۳) تهای له قوتابخانه دمست یی كراوه كانی(۱۶) كوردستانی عیراق به زوبانی كوردیه ه به لام دیسان له همموو قوتابخانه ابتدائیه كان نیه ه بو نموونه نزیكترین جیگا له كاك هممور قوتابخان اینه کریدی كه هسه ا تیستاش خویدن ك

قوتابىخانەى كېژانى ابتدائى ھېر بە عارەبيە ، ئەمپە جگەلەوەى كە لە قوتابىخانە ناۋەنجىيەكان ۋ بەرزەكان قوتابيەكانى كورد بى بەشن لىــە خويندن بە زوبانى(⁶⁾ خۆيان ، ئەمە لە لايەن خويندنەۋە ،

بهلام لـه لایهن نووسین به زوبانی کوردی ، نهگ در بلام نه تهومی کورد بهشی له نووسین زیاتر نی یه له خوتندن به زوبانه که ی لام وایه به ههأله نه چووبم چونکه ئاشکرایه له کوردستانی عراق ههفته و ههفشه تاكه يەك رۆز نامە دەر ئەچىن كە (زىنى خۆشەرىستە) ئەرىش لاپەرەكانى چىوار يىسەكى دۆژنامە عارەببەكانە وە دۆژنامىسەيەكى بويژى و كۆمەلايەتىيە . و. سالەوسال سى (٣)يا خود چــوار پەرتوك (كتاب) به زوبانی کوردی درربحتی یاخود نا ۰ ثهب باسیکی کورنی خویندن و نووسینه به زوبانی کوردی که ثهم باره له بناغهوه به پنچهوانهی هسه قی نه تهوایه تی کورده ک همقی (خویّندن و نووسینه به زوبانی خوّی) من یه کنیکم لمدو کوردانهی کمه پر به دلّبان حهز نهکهن زوبانی پشتاو و یشتی باوك و باپیریان بلاویتهوم و پیش كهویت ، به پیویستی تهزانم كه ھـــەوڭ بىدرى بۆ ئىزن وەرگرنى لـــە وەزارەتىي كاروبارى (الداخلية) بۆ پنگ هیّنانی لیژنهیهك له بویّر و نووسهر. گهور.كانی كورد تا تهم لیژنهیه ھـەول بىدات بۇ پېش خستنى نووسىنى كوردى ج ھـــەلبەست و چ نووسین و ووتار و چ چیرۆك به دانانی خهلات وم پشت گىرى نووسەر و شاعیره کوردهکان بکات بو بلاوکردنهومی نووسراوه کانیان ثهم لنژنه یه رِوْژنامهیهك یا گوئاریّك به زوبانی خوّیهو. د.ربهیّنیّ و. همولّ بدات بۆسەندنى ھەقمى نەتەومىيمان لە خوتندن بە زوبانى كوردى لە ھىـــەموو پایه یه کی خوتندن دا به هوی به رپا کردنی هیرش بو شم همه له ناو مهجلیسی نوینـــهران (مجلسی نیابی) وه له ناو رِدوشهن بیرانی عیراتی و ه له خهاَّك بگەيەنتى كە ئەو ھــــەقە ھەقتىـــكى دەستوورىو قاتوونى و

نهتموایه تی یه و مهوری شایانی باسه ، که تهم لیزندیه گهایک کوسمی دیته پیش له کساتی ئیش کردنی بهلام من دلنیام که هیچ کوسپه یهال خسوّی ناگری لهبعر قوالگی ئیشکهران و هیچ شنیک به بی زمحمهت و مدمس ناهینری ه

هیوادارم که نهم (پیشنیازه) جیسگهی خوّی بگریّت وه من لهو پیشنیاره دا به پاستم نهزانی که چوّنیه تی نیش کردنی شهو لیژنهیه بنووسم • به لکوو نهمه نه کهویشه سهر شانی نهندامانی نهم لیژنهیه و توانای نهوان » •

۔ بیٹم ۔

ئەي خامسە

ثهم ووتاره ، شیّوه بهخشانه ، له پوّژنامهی : [ژین ــ ژماره /۱۲۱۱ سالّی ۲۹ ــ پیّنج شهمو ۱۹آب/۱۹۵۶ ــ لایهره (۱)]دا بلاّو کراوهتهوه پاست کردنهومی پیّنووسهکهی نهبتی ، ثهومی دیکهی به دمقی خسوّی دمخههوه بهرچاوی خویّنهر ه

دەستەودامانتىم ئەى خاسە ، ووردتر و دوور پىن تىر بە ، كە
نووسىنەكانتا ، بۆ ئەومى ژيانى گەل ديار بىخەيت بە تەواوى و، بە بى
كەم و كورتى ، ئاو.كوو باشتر گەل لە ژيانى خۇى بگات ، ھەرو.ھاش
بەر چاوى دوژمنى بىخە ، ئاو،كوو ئەويش بزانى كەوا گەل خاسەى
وەك تۆى ھەيە كە بەم جۆرە بە ووردى لە ژيانى گەل ئەكۆلىتەو، و بە
نووكە بارىكەكەت رۆيگاى ژيانى گەل بە دەر ئەخەى ،

ثهی خاسه ! گهل نووسراوه شینه کهی توی بسه نووسراویکی پووناك دیشه بهر چاو چونكه پرووناكی ژیانی لسه ناوا ثهبینی ، بهلاًم دوژمنسانی گهل نووسراوه شینه کهی تؤیان به شین ترو به پهش دیشسه بهرچاو ، چونكه دوژمن ثهزانی كه نووسراوه شینه كهی تو همش (۱) بو ثهو كونه كاتهوه كه پروژیك دیت ثهو همشه كوكراوه به بهسه ، بو سهری ثهو دوژمنه و نقوم بوونی لهش ثهو لهناویا ه

تەي خامىيە :

ئىمۇ دۆۋمنە ئەزاتى ك. ھىلەر چەندە ئېشى تۇ سستە ، بەلام ھىج

نوخیات نیه بو ثهو ثبشه سسته ی نو تهرخان بکریت و لدیمور ثهوه به به همهوو توانای خوّی همول ثهدان بو کرینت ، به همه ر نرخیاک بیت چونکه به همه ر نرخیک بیت چونکه به هم تر نرخیکی توّی بی بکریّت لای ثهو همر کمه و به لیّ دوژمن همستی بهوه کردوه و لدیمر ثهوه به گهل به همهوو توانای خوّی پاریّز گاریت ثه کان و توّی کردوّته په همهوی خسوّی و خور و

لەي خامىھ ؛

دوو باره تمکات لتی نهکهم که به ووردی و راستی ژبانی گسل دیاربخه و سه گمهل نیشان بده ۰ بنووسه لهسمد ژبانی ناهمهواری تیسته کهی و وینهی ژبانی دوا روژی گهل بو گهل بکیشه ، ثمو ژبانهی که له سایه ی فینکی ناسایش له باخی خوشیوکامه رانی دا ده حهسیته و ۰

لەي خامىيە 1

ومك تو به تینت به مسن داوه که تسکایه کانم به جن بگهیه نی وه لسه نوو که باریکه کهت ژیانی گمل به دیاربخهی ، منیش بهم جوّره به تین پی شمدهم (ک همرگیز به همموو سامان و دراوی دوژمنی دمولهمسه ندم نمت فروّشم ، همر چهنده نرخی تو شمی خامه ته نها سعد فلسیکه) ه

لەي خامىيە ؛

تو زوّر حدار نهک میت نهشکیت لسهبهرنمو به آین بن بسمبن ومستانه و له پیناوی ثانشی دا تن بکوشم بو نموه ی بت پاریزم له شکاندن و له کار کهوتن و معما بتوانیی له ژبر سایهی ثانشی دا ناواتم بهینیته دیی که دوانه لهباری ناخوشی ژبانی گهل ، .

۔ کڑیں ۔

پسه پسێك (همسه) بۆ ناو گوێى ژين

ئهم ووتارمش له لایه ۱۵ (۱)ی (ژین)ی (ژماره/۱۲۲۸)ی پتنسج شسسهمو سه ۱۱/ کانسوونی پسهکهم / ۱۹۰۶ دا پلاوکراوه تهوه

و نسم ووتاره بچکولاندیه ، له پریگدی نسهو پروژنامدیهوه ، که پروژنامدیه کی ویژویی که هیسرشی ثهو سدده مه ناگادار دوکرده و که نمیسریالیزم و داب دورگا به کریگیراو و کونه پدستانه و داب دورگا به کریگیراو و کونه پدستانی له عیراق و له پروژهملانی ناوه راست دا به دمستانه وه بو سدر گهلانی ثه و ناوجه یه ی به باش ثه و ووتاره ، زوّری نهخایاند سود له بیرم مایی سامی سه تنو له تاران دا مورکرا ، مدفی دوتاره که در کرا ، مدفی و وتاره که در کرا ، د

گریشی خوتشهویست ؛ ثهی تاک پروژنامهی گوردی له کوردستانی عبراق دا ، هسهر و اگر خوتشهویست ؛ شهی تاک پرویستی به کی زور گهوره و گر ان لهسسه در شسانی تویه ، ک پریسته وه هیوادارین ب گورجی وه بهین باکی هالی گری و اله هیچ کوسپ و کهندیك ناسلمیتهوه و چونکه له کوسپ سلمینهوه و بساو ترسنوك و شیرزه نه کات ، برینگانهوه له پروین بهره نامانیج ، لهشو بیر فیری تهمیاتی و دریشی کردن نه کات ه

ئەو پۆرىستىيە گەورە و گرانەي لەسەر شانى تۆيە ، گە بەرز

کردنسه ومی زوبان و ویژه (أ د ب)ی کوردیسه (لهسهر شیّومی تازه) ومشان دانه بهری باری کسه چی کومه لایه تیسانه ، بوّ پراست کردنه و می و دووانه له و شتانه ی بوونه ته هوّی که چی و خواری شهم باره ، و ه تاشکرا کردنیانه بوّ کوملانی خهالت ، ناوه کوو نه وسابگه شیّته و م به ومی که نه گه ی به نامانچ و نه و ساکه هیچ گومانی تیانی یه که هیچ زاریّك نا توانی کله ی که به ناو بیّته دمر ه

تیمه نهو پسه پسهت له گوئ نهکهین ، ناتین لهو جواد جیودی لددوریان کیشاوی سهربهیشه درروه ، بهلکوو داوای نهوه نهکهین لسه ناو چوار جیومکهدا ججووتییتهوه ، ههتا سهر ، وه به بی دریخی کردن ه

هسيوا

ثهم بهخشانه له مانسکی تشریسنی دووممی ۱۹۹۳ ده نووسسراوه و له نسامیلکهی (کزنسکی هسه تاو) (۷)دا بلاوکراوه تهوه ۰

هييها

به هيزه

له ههموو هيزي به هيزتر.

هنزانی ـ هایدروژین ـ ثهنوّم ، ثهلهتریك

ج هيزيك له ثهوان به هيزتره ؟

هیچ هیزیک له تهوان به هیز تر نیه لهو کاتهدا تهنها

هیوا نهبی . هیوا له ثهوان به هیز تر. چونکه :ــ

ه نەورى ھېزى ھايدرۇژين و نەتۆم و ئەلەترىكېشى

دروست کرد ، هیوا بوو ، •

هەر ھېزېكى تر دروست بكرى يا بدۇزرېتەو.

به هۆی هرواوه ئەبتى .

له هموو تینی تواناتر.

ج شتبك ثيمرة له مرؤف تواناتر. ؟

که دروست کهری ثهو شارستانیهتمیه که مرؤفایهتی ههتا ئیموؤ

شارستانیهتی ومعسای نهدیو. ۰

که دروست کهری نهو پیشکهوتنهیه له معموو لانیکی ژیانهو.

مرۆق لە ھەموو ئىتتى تواناتر. •••• بەلام

هیوا له مروّق تواناتره ۵۰۰ چوتکه :_

هیوا مرقرایه تی لن خوړی وه پالی پیومنا بنز دروست

كردني ثهو شارستانيه ته و ههر ثهو له دوا روّزا

ثهو شارستانیهتهمان پتی دروست دمکا که تستا خهوی

يو. لەبنىن

هیوایه ، کولهگهی راگری تهلاری ژبان

مرۆف به خونینو و دەمار و گۆشت و تیسقان ناژی ، به لکوو

مرۆ به هيوا ئەژى . ھەر مەردومىك ھيواى نەبى

مردوه ، با خوین و گوشت و تیسقان و ههموو پیویستی یه کی

توی ژیاتی همهین ۰.

ئەوانەي ھېوايان نپە لە تارىكىيەكى بى سنووردا ئەۋىن .

ژبان له تاریک<u>ش</u>ا مردنه ه

جاوازی چیه بهینی تاریکی گوپ و تاریکی سهرزموی ؟

مەردوم بە نەبوونى چاو كويرنابى .

به نەبوونى ھىوا كوٽر ئەبتى .

گەلتى كوٽرى دل پر ھيوامان ديو. ، كردارى و.ھايانكردو. ، كە

چاوی چاو ساغه کمان بر وایان به ډاسِشی ئهو کر د.و. نه

کردوه و سهریان سوړ ماوه ۰

گەلنى كوٽيرى ھيوادار ھەنە گەيشتوونەتە يلەي ومھا ،

چاو ساغهکان که سهیری شوینهکانیان ثهکهن ،

كالزويان لەسەر بەر ئەبيتەوم!!

هيوا

رووناكى چاوه

مۆی ژبان و پ<u>ئ</u>شگەوتنە

تواناترين تينه

به هنز ترین هنز.

_ كەركورك _

ملاحظات حول القصة الكرديسة

أين الروايات والقصص الطويلة في الادب الكردي

من المعلوم ان فن القصة هو احد الاعمدة الرئيسية التي ترتكز عليها عمارة الادب الحديث الشامخ بصورة عامة ه

والقصة تمد احدى الوسائل المهمة التي يستطيع بها الاديب ان يعبر عن افكاره وآرائه واحاسيسه وملاحظاته حول مشاكله الخاصة ومشاكل ابناء مجتمعه وببين بها طرق حلها وتسميلها ويوضح تطلمات شعبه وآماله،

ونظراً لتطور الحياة ومتطلباتها الكثيرة • ومشاكلها وارتباط هـذ. المشاكل بعضها بالبعض وسعة ميدان التعبير في القصة ، فقد احتلت القصة لنفسها هذا المكان البارز المهم في الادب الحديث •

والقصة في الادب الكردى مع كونها متأخرة ، فقد خطت بمسخى المخطوات في مضمار التطور والتقدم غير انها لازالت بعيدة عن احتسالال مكانها وعاجزة عن اشغال الفراغ الواسع الذي يحيط بها ، وسرعة تأغر التصدة في عصرنا مذا اقلمن سرعة تطورها فيالمهودالسابقة بكثير، ففي الوقت الذي نرى ملاحم قصصية رائمة كثيرة من امثال (مهموزين) ، تركها لنا ادبا، شعبنا في المهود الماضية لانسزال تحرك اعساق سامسها وتسال استحسانهم ، نرى القصة الكردية الحديثة متأخرة بكثير ،

ولا أقسد بالقعة الكردية الحديثة هذه المجموعات القليلة التي نشرت مؤخرا ، اذ انني والحق يقال لم أقرأ معظمها لحد الآن ولم اسمع من احد ما يشجمني على قراءتها ، وإنما أقسد المجموعات التي نشمرت في سنوات ما قبل تورة تموز ١٩٥٨ ، وبعدها بقليل ، أقول ذلك دون ان انسى وجود بعض القصص الجيدة ، منها على سبيل المثال قصة خانزاد ، للسيد جمال بابان وبعض قصص الميد محرم محمد امين و _ بووكي رثير دمواري رمش _اى عروسة المخيمة السوداء ، التي لا اتذكر مسع الاسف ، اسم كانها

وارجو ان تكون القصة الكردية قد دخلت فترة الارهاس ، لاسيما بعد ان شاهدت كردستان مأس وآلام في السنوات الماضية تجدر بأن تكون مواضيع تخلق منها روائسم قصصية ، وتتمخض في المستقبل القريب عن قصص جدة تضع نهاية لازمة القصة الكردية .

الملاحظ في القصة الكردية المنشورة لحد الفترة التي ذكرتها سابقــا بل واقول لحد الآن ، ان اكثرها قصص قصيرة ولم تنجح الادب الكردى لحد الآن مع الاسف الشديد في انتاج قصص طويلة أو روايات .

والملاحظة النائية في القصة البكردية هي ان معظمها يتحــــدث عن شاكل وآلام دون اعطاء الحل الجذري او الحل الكامل لها .

غير ان ذلك يجب ان لا يمنىع الاديب الكردى من قول كلمنــه الحقة الفاصلة . وبهذه المناسبة اقول ان رسالة الاديب المقدــة لا تنحصر في كتنف نواقص الحيساة وعيوبها والتبيسر عن آلام الشعب وطبقاته المضطهدة لان ذلك هو جزء من رسالته ، اما الجزء الأهم فهو تبيان طرق الحل ووسائله والعمل على ادخال هذه المفاهيم عن طريق الانتاج الأدبي في اذهان المجتمع .

اما الملاحظة الاخيرة التي لاحظتها في القصص الكردية القليلة التي قرأتها في المجموعات التي نشرت مؤخرا أي بعسد ايقاف حرب اقتال الاخوة ، و مع ان الملاحظة تطبق على عدد قبل جدا من تلك القصص ، غير انني ادى من الضرورى عرضها و والملاحظة هي تسرع بعض القاصين في الكتابة دون ان يقوموا بتمحيص دقيق لمجمل الفسكرة او الموضوع الذي تدور حوله القصة ، مما اوقمهم في اخطاء كبيرة ، كاحدى قصص السيد احمد اسماعيل المنشورة في كراسته داره كدى بهر مالمان مالمنظين وبين احد خونة التسب وكذلك احدى قصص السيد كاكه مهم المناضلين وبين احد خونة التسب وكذلك احدى قصص السيد كاكه مهم فعنرى المنشورة في مجموعته بورمه لمرزه له كؤمي مه نددا بزلزال في بركة هادئة ومع كون القصة تقدمة الا ان ساق الفكرة قاد القاص الي تهويل دور الارهاب والبطش والمهاره بمظهر العامل الحاسم فسي مسألة الصراع بين الحق والباطل ،

وختاما اتمنى التحرك الأنشط والاكتردقة لقصصينا وتقدما مضطردا لهم وآفاقا جديدة للقصة الكردية .

د نشرت لي جريدة النور (العدد ٣٨٦ ـ في ٣٣هـ١٩٧٠) هده الاسطر باللغة العربية ، ورايت من الانسب عندم ترجمتها الى اللغسنة الكردية ، بل ابقائها واعادة نشرها نصا وهي باللغة العربية » .

وجه الي ، في حينه : من ادعى بانه مراسل جريسة الصراق ، الصفحة الادبية ، بعض الاستلة ، حول القضايا الادبية الطروحة في تلسك الفترة ، وهذه هي اجوبتي عليها ، التي لم تنشر في حينه والتي حبفت بقائها باللغة العربية .

الجواب الاول : _

الجواب الثاني: ــ

اتنمي الى مدرسة الواقعية الاشتراكية ، وانني مكرس أدبي المتواضع للخدمة المستثمرين والمضطهدين (بفتح الميم والهاء) ، ولكون تلك المدرسة هي الوحيدة التي يستطيع من خلالها الاديب والكانب - كل حسب امكانياته واسلوبه ونوع ادبه - ان يساهم في عرض قضايا حؤلاء البؤساء والمعدمين نوسيان حلولها ووسائل تحقيقها بشكل جلي وواضع المامهم ويخلق في نفوسهم وافكارهم الرؤيا الواضحة والاندفاع والترثب للقضاء على كسل اشكال الاستغلال والاضطهاد به ويتمثل ذلك اليـوم في التعسدى الحازم للامريالية والصهيونية والرجمية وان يطور الاديب ممن خلالها نفسه وادبه تمشيا مع حاجة تطور المجتمع الى ذلك ، فهذه هي المدرسة التي تشد من تلاحم الشعب والاديب ويدفع هذا التلاحم الاديب الى قسسة الابداع ، فتوخيا لتحقيق هذه الاهداف والامنيات وغيرها ، التي اعتبرها قمة ما ابتغيه في الحياة انتمى الى هذه المدرسة ،

الجواب الثالث : _

الشعر الكلاس الكردى ــ هى تلك الحديقة الزاهرة ، البديسة ، التي استطاع فيهـــا البستانيون ــ وهم الشعراء الكلاسيون الاكراد ــ المائشين في طبيعة كردستان الباسمة ، ان ينبتوا ويربوا فيها أروع الورود والرياحين ــ وهى قصائدهم ــ التي تعتبر وتعبر عن اعلى واجمل واكمل

امسا الشسم الحسر الذي اعاد ظهوره في دنيسا الادب وهسو المعبر الشعرى الصادق عن معاناة وافكار واهسداف شعرائا الشباب عمرا ، وهو محق كل الحق _ في هذه الايام والحياة المقدة _ في المطالبة بالحرية والانمتاق من بعض قيود الشعر الكلاسي ، ولكن لا اوافق على اهمال جميع شروط الشعر الكلاسي وعلى الاخمس ، الموسيقي التعرى ، لكون حقا شعرا لذيذ الطعم وطب الرائحة ويعبر عن ذاتسه وعن اماني واهداف الشعب في هذه الحياة السريعة التطور ،

الجواب الرابع : ـ

ان الكثيرين من مجموعة (روانكه) هم مـن اصدقائي ومعارفي ، واقدر النواحي الايجابية في انتاجاتهم الادبية و ومع ذلك فهذا لا يمنعني من قول ما اعرفه عنهم بصراحة و واعتقد ان هذا هو الواجب لا بالنسبة لي ، وانعا بالنسبة لكل ادبب ولكل انسان ملتزم و ومع ان المجموعة لم تبق كمجموعة موحدة منذ مدة ، غير ان توجيهكم للسؤال بهـذا الشكل يضطرني الى التحدث عنهم بايجاز

ان المجموعة ظهرت ، أول ما ظهرت ، كككل انتخابي ـ وكان هذا حقا مشروعا لهم ـ للفوز في المؤتمر الاول لاتحاد الادباء الاكراد الـذي كان من المقرر عقده في بداية (حزيران ١٩٧٠) على ما اتذكر ، كانت المجموعة ، يصورة عامة تتكون من عدد من الادباء الشباب ، غير موحدى الفكر والنهج ، اما بيانهم الأدبي ، الذي نشروه ، ورفضوا فيـ الواقع الادبي السائد آنذاك فكان وسيلتهم للظهور كتكتل ادبي يجلب الانتباء ،

وعندما لأقوا بعض التشجيع من لدن بعض الشباب ، ادعت المجموعة بانها هي التي خططت النهج الادبى الكردى الحديث الذى يرفض الواقع الادبى برمتـه .

فكانت المجموعة فكريا وطبقيا من البرجوازية الصغيرة ، وكمانت مجموعة تائهة ، ففي الوقت الذي رفضت الواقع الأدبي بمحاسنه ومساوئه لم تستطع ، وهي في هذه الحالة الفكرية ، ان تأتي بواقع كتلوكي بل عاهت في مناهات تصوراتها ، اذ ان رفض الواقع برمته ـ اى واقسع كان ـ لا يصح ، ولا يمكن حتى الثورة عليه دون الاعتماد على بعض الاجزاء الصالحة منه ، او الممكن اصلاحها لذلك الواقع ، ولا يشعر الإن بوجود المجموعة ، ولمل اهم عوامل ذلك هو عدم وجود الفكر بين افرادها كما قلت ، وقد سبقت وان ظهرت حالات مماثلة في ادب كثير من الشعوب الاخرى ،

الجواب الخامس : ــ

اهم قصائدى التي الفتها الى هذا الناريخ ، حسب رأيى ، هى قصيدة لم تنشر لحد الآن وهى بعنوان (هدية أيار المتواضعة) وتشكون من ثلاثة فصول ، فغي اولاها تعرض قضية الطبقة العاملة كقضية بصورة عامسة ، وقد تم نظم هذا الفصل ويتكون من مائين وستون بينا (A) والفصل الناني يمالج فيه كيفية حل هذه القضية ، اما الفصل الاخيس فيوضح العلاقة القوية بين هدد القضية وبين المسألة الوطنية ، وأأمل ان انجز نظم القصلين الاخيرين ايضا ،

١/ تشرين الاول / ١٩٧٦

فۆلكلۆرەكامان تۆمارى تۆمار نەكراو

فوّلکلوّر ، نسه و ووشه یمی که له سانی ۱۸۵۷ ی نینگلیزی دایهتیاوه ، لسه میسراتی دیرین و له میژینه ی نه ته وایه تی زوّر و زربه ند داء ته و هو نه ر و پیشه سازی و کرده و و یاری یه جوّر به جسوّر و ، نه ریت و بابه تی تیسگه یشتن و به ند و وباوه خاوه ن نا دیاره کان ده گریّته و که له گه آن جوّری ژیان و سروشتی ده روونی و ناره زووی سروشتی یانه و سه لیقه و بله ی تیگه یشتنی جه ماوه ری میلله ت دا ده گونجی ی به یینی سه ردم ، هه ر سه ردمه هی خوّی ه

شهومی پراستی بن ، تا تیستان ، بسپوپرانی فولکلور ، سنووریکی دیار و ناشکرای نهو تویان بو فولکلور نه کیشاو، ، تا به بن شهرك کیشان و بیر کردنهو، له با به ته کانی دیکهی سامانی نه ته وایه نی شهرک که له پیوور و ویژهی مبللی و ٥٠ هند جیا بکریتهو، ، ثهو مهرجسانهی تا تیستا ثهو بسپورانه لهسهری یه کن که دمین له فولکلور دا همین ، همر شهمهنده یه که دماین دهین ثهو فولکلوره له گهل سهلیقه ی سروشنی و زمان و یلهی تیگهیشتنی تویژه کسانی ویردوه ی جهماوهری میلله تا دا بگونجی و یی خاوه نیس ین ،

بتی ثهمهك نهبین ، كبه ثهمه له همهووشتیكی خراب نا شیرین نره،

داهینه رانی فولکلور ل. یاد نه که ین که سهربازی نه ناسر اوو خه لیکی له خو بوردوو ، مومی تواومی پووناکی و خوشی و ناسوودمیی به خشی ژیانمانن و سامانیکی زوری بی نه ندازمیان بو به جی هیشتووین ، یی نهومی ههر ته نیا ناویک بو خویان ، له پاش مردنیان بهجی بهیکن ه

به شه کمانی فؤلکلۆر ، چی ناکه تاکهبن و چی به تیسکو ایی بن ، ، بؤشایی یه کی دور له ژیانی گهلهکهی خاومنی دا پر دهکهنهو، و کاریسکی زوّر دهکهنه سهر ژیانی و روّلهکانی شهو گهلهحهزبکهن یا حهزنهکهن ، تا پاده یه کی زوّر دهستیان همیه له کیشانی نهخشه ی پهوتمی ژیانی سهردهم و دووا روّژیشدا ه

ثهم سامانه زوّر و زمبهنده ، لهگه ل گوْران و پیشکهوتنی ژیانی خه آلتدا همر له زوّر بوون و گشه کردن و پیش خستن دایه ، نهوه لهدوای نهوه ، ماوه له دوای ماوه ، دهیخه نه سهری و بارستایی شهو خهرمانه یو له خیر و فهره بهرز دهیتهوه و ژمارهی سهربازه نا دیاره کان ، که داهیتانی میللی و ساده و ناسایی همر له خوّیان دی ، زیاد دهین ، فولکلور له گهل ههر گوْران و پیشکهوتنیکیدا ، زیاتر له ژیانی سهرده می گوْران که نزیات دهیته و و کهلکی بو نه و ژیانه زیاتر ده بی

فولکلوریش ده سکاری ده کری و به لام نابی هه رکسی لسه خویه و به بین هه باردا هه بی ده ده خویه و خویه و به باردا هه بی و دهست به بسید و نهم فرمسانه بگریشه خویه و و نهم فرمسانه بگریشه خویه و و ده بی شاره زایی یه کی زوّر و قوولی له فولکلوردا هه بین و سهلیه و زهوتیکی ساده و میلی یانه و بی خهوش هه بین و له هه مو لانیکی یوستی زیانی سه رده می کوّران تیدا کردنه که دا شاره زاین و جوّنی گوّرانه تیدا کردنه که دا شاره زاین و جهندی و جوّنی گوّرانه که و دست نیشان بکا و

زور مه رج و پنویستی دیکه ن بو نه نجام دانی نهم فرسانه پنویست و پنویسته فولکلور به هموو جوّر و به نه کانیه و پنش بخری به مهرجی پنویسته فولکلور به هموو جوّر و به نه کانیه و پنش بخری به مهرجی نام و چنری پهسهنی خنوی له دمست نه دا و نهوه نده پنش خسته ی بخری که ژبانی نه و سه دمه گهر کیدی ، به و سه رجه نام و چیزی پنشوی و در گیرایی و نهوی تیدا دیار بی بانه وی و نه مانه وی ، فولکلور هه بیش ده خری و گوپانی همر تیدا ده کری و و مه پنش تیمه گوپانیان تیدا کردوه ، به نموونه ده آیم : جلو به رگی کوردی که له باوك و بایرانه وه بوان به جی مساوه ده ساوه ده ساوه نه به و که کردن نه به وه و بیک و بایرانه و دسکاری تیسدا کردن نهم و می نامی و به کردن نهم و جوان و پیک و یک و له بارسان بوسروشنی تیانی نهم و همیه ،

یا هدندی که ناوازه کوردی به روسدنه کانی بؤمان بهجی ساون ، تیستاگورانیان تیسدا کراوه و بهسهر نامیره کانی مؤسیقهی نهم سهردمهدا دابهش کراون و نامو چیزیکی نایاب دهبه خشن که هــهر که تام و چیزهکدی هدو کی خویدو ماتووه ه

سهرجاومی فولکلوری کوردی ، گانی زوّرن ، فرموانن ، فرم تاون و جنگهی دلّ خوّشی و مایهی شانازی گهله کهمانن ، تهگیه ر به جاوی بنویست سهیریان بکری مایهی پیشکهونن و کهلک بهخشینی گیهوره و زوّرن له ژبانی گهله کهماندا بو نمونه ده آیم ند ده توانری له دینگهی پیشخستنی فولکلوره و ، دوشنییری کوردی ، ههروه ها هونه ری کوردی ، و مؤ شانو گهری و ههانپه رکی و گورانی و مؤسیقه و وینه کیشی و ۵۰۰ هند هه نگاوی گهوره بهره پیشهوه بین ، جونکه لهو بارو دۆخەدا ، و د له پاش دەست كەوتنى ئەو ئەنجامە باشە ،ئەو لانانسەى ژيانى گەل كسە ناومان بردن ، لە فۆلكلۇرنىكى يېشكەوتوو گونجاو لەگسەل يۇويستى يەكانى سەردەمدا ، كەرمىنەى زۆر بە كەلكيان لەبـەر دەستدا دەبى و لە گەشەكردنى خۆياندا كەلكى لى وەردە كىرى ، چونكە ئەو لانانە لەگسەل فۆلكلۇردا بە ھىج ئىنىڭ لە يەكترى جيا ناكرينەو

قولکلور ، ویژه و هدندری سهلیقهی سساده ترین تؤیزهکسانی جهماوه ری میلله تن ، بریه پاست ترین شیّوه ی ، زءوق و همست و نهست و خواستی شهوان به بی بریج و په تا ده رده برپن ، همه ر بویه ش باك ترین و پروونترین تاوینه ی ژبانی سهرده می كوسه لآنی خه لمكن ، له فولكلوّر دا ههموو لاتیکی ژیانی گسهل دوردهکهوی و فولسکلور جسوّر و بابهته ژیانیك دور تا بهی که گهله که خوّی نهیدیوه و بهسهری نهماتووه و بهو قوّناغهدا تیّ نه پهرپیوه و

هـهر نووسه ریت که هه لگری نهم بیروباوه پی ، یان پاستر هانده ری شهو به ناو بیروباوه په بی ده نووسی لـه وه رامی نهم پاستی یانه ی که له خواره وه دینه به رجاومان و چـۆن وه رامی پرسیاره کـانی خه لـکی ده دانه وه ، کـه لـه و پاستی یانه دا ده رده جن :

شەر بەشانەي قۆلىكلۇر كىە دۇي زۆر دارى كردنى ، ھىي چىدوساندنەرەي چېنىايەتى بىق ، كىە زۆربەي زۆردارى كردنەكانى هموو سه ردمیا که به چوار چیوه که ما ده رمیر درین به یا همر چهشه زورداری یه کی دیکه بایین به بی گومان که میشک و ده روونی نسه و کسانه و سه سه کسانه و ده وونی نسه و کسانه و سه سه کسانه و ده و به خویان جه رووستم و چهوساند نه و میان دیوه و نه به به به نواللار له ده روونی نازار و نه که نبجه دیو دا جنگلی داوه و همانو آیوه و شه ده دی در و دا جنگلی داوه و همانو آیوه و شه نیمی که در ندری برسی به هیچ نابرسی ی (۹) وه هم در بوشی نایه بم یان نازانی بلی (زگی برسی به هیچ نابرسی) (۹) وه هم در بوشی نایه بم یان نازانی و بوی نایه به کردی به نازانی و بوی نایه بای نازانی و بوی نایه بای تر ناگای که برسی نیمه (۱۰) و شه به مدر گیز نازانی دورداری و ستم نه بن به چون ده توانن نه و قسمیه هم کیز نمره به که و توویانه : «ناو بت با که پردی زائم به نامه دیش گوتر اوه مه مه به به و دوویانه : «ناو بت با که پردی زائم به نامه دیش

کومدلگایه کی جوونیاری داغ کر اوی همنا سه رئیسقان نه بی ، که پرژیمی ناغایه تی داغی کر دبی ، کی ده توانی ثه و قسمیه بکا که له همهوو وولانی کؤیهدا باوه که ووتوویانه : «ناغا لوولاقی بشکتیی ، گووسه کی تیدایه !! ،(۱۱) • یسان هم رجماوه رئیسکی برژاوی ناو کووره ی چهوساند ته وه ده مده وه گه تازه باس کردنی پهت بوو ، که به مهرگی ناغا که یان خوش بوون و له نرسی خزم و کهس و جهند رمه کانی ناغای مردوو نه یان توانیوه به ناشکرا شهو یی خوش بوونه ده در بین ، ثم جماوه ره نه بی ، کی ده توانی قسمیه کی وه که (ناغای ق ده و مدو شوک بی ، کی ده توانی قسمیه کی وه که (ناغای ق ده در بین ، که نهم بو ماندش هم در له باری ژیانه که وه هماوه و به و قسمیه ، له سه ریکموه ،

⁽⁺⁾ قسەيەكى يېشىنانە ٠

دمست و دایهرمی تاغای یخ همآیخهآمتینی ، ومك تارمایییه کی تعمومزی که بهسه رقسه که دا کیشاویه تی ، وه له سه ریکی دیسکه شهوه خوشحالی و یی خوش بوونی خوی و زوّر لیکراوه کانی برای تپدا دمربیری ؟!!

میلله تیکی چهوساوه و داغ له دل دئری زورداری و خوراکرو کوآنه ده رو دوور بین نه بی ، کی ته قلی بو تهوه ده چی ، کی همه نده زیرو هیژاو بلیمه ت ده یی که تهمه نده قوول بوربیته و ه باتی : دهمه موه شتیک له باریکی دا ده سی زوردار له تهستودری ؟!! ۱۳۱۰) و ه زور شتی دیکه ش که له باره ی زورداری و زورانی نیوان خویستر راوو خویستر دا گوتراون و بی گومان ته و قسه نهسته ق و نیشان ته نگیوانه هه ر له لایه ن چه وساوه و زور لیکر اوانه و گوتر اون ه

چۆن • ماران گاز له خشپهی گوریس دهترستی ۱(۱۱) وه جسۆره سرکی ، یان سلّی یه کیان تیدا دمینی که له هسهموو شتیکی مارو ههر شتیکی دیکهی که به هی ماریش بحیّ سلّ بکانهوه ، خه لکی جسهار و ستم دیده شهروه هاروه سرکی یهك ، یان جسوّره همست و وردی یه کی له لا به یدا دمیتی و ژیری یه که له و چهوساندنهوه به فیرده ین ، به جاکی دمار و ماکی جهوساندنهوه و چهوستنهرهوه دماری کی دی ، به جاکی

له لایه کی دیکهشهوه ، زوّرداران و چهوستیدره و کان ، به کوردستانیشدا نموهنده له ناو چهوساندنه وهی خه آلک و مژینی خوتیی زمحمه تکیشاندا کو لاون و شاره زابوون ، به پادمها گهیشتوونه ته بلهی نموه که نمخوشی سادیزم (*) تووش بوون ، خوشی و نارامی دمرونیان

ر سادیزم = Sadism) نهخوشی یه که نموانهی تروشی دهبسن خه لك نازار دانیان له لا خوش ده بین، پتجهوانه کهی (ماستوشیزم = Masahism) و که له زمت له نازار پتهیشتن و مرده گری ۰

لـه چەوساندنەو. و ئازاردانى خەلك دا يىنگەييو. • بوون بە پسپۆپى رەش و رووت چەوساندنەو. •

نمومی نه گهیشتیته نمم بله یه و خاومنی نمو همموو مهزموون و تاقی کردنمومیه نمین له خمه آل چهوساندنمومدا ، ناتوانی و نازانی ناچیته سمه ر نموه که باتی : • زمالام نه گ در گونماؤرمی له باخه آیدا بومستی به که لکی مسکتنی نایه ، (**) زمالامیك که حالی ختری و مهاین له پرووتی و پهریشانیدا ، دمین حالی مال و مندالی و نمو کهسانه ی له یان و گوزمرانیان دا بهر پرسیاره ، چ حالی بی ؟ زمالامیك ناومد. نمین ، به نان و زگ ، هموو شنیك بنر نافها ناكا ، کموانه به که لکی مسکنی نایه !!

همدَّگری شهو بیروباوه پر قسمی و معا دمانی که مانای ثهوه ده گری شه بیروباوه پره قسمی و معا دمانی که و ده گردی ده و ساندنه و و همان که گردی داردی داختی از تمان که گردی ده میان زانیا خزمه تمی پرتمی ده رمیه گایه تی و چهوساندنه و میان شه دم کرد و به لکوو ته و قسانه بیاوی چاك و که سانی دادیه رو در کر دوویانه و هیچی تر ه

نازانم مممړة ، بق مه كريكارانه دولين چى كه له كارگاى وولاتانى سهرمايهدارىدا بـ نا جـارى ئيس دهكـهن و ئـم ئيس كردنهيان بخ كومان خزمهتى سهرمايهدارى تبدايه و بهشى زوّرى پرهنجيان بق مهوانه ، نايا مهم كريكارانهش ، وهك برا چهوساوهكانى پيش خوّيان ، ههست بـه جهوساندنهومى جينايهتى خوّيان دهكهن يان نا؟ وه مهو خوّ نيشاندان و

ا ته به ایک پیشینانی سهردهمی رژیمی دهره به گایه تی یه و و ا ته م دوایی په ش ده کوترایهوه و

مانگرتنانه ی دثری شدو چهوساندنه و و لسه پیناو نه هیشتنی شده چهوساندنه و و یه دری شدو و و لآتانه دا ده کرین ، ثهوانه ش هده و بیساوی چاك و دادیه روه ره به جیاتی کریکاره کان و بر کریکاره کانی ده کده و په فلاه ستن شدم جلسکه شهرو و و پانه له بهر ده کهن و په نگ و په و ویان تاوه ها ده گوین و هداده بر پختین و خویان به پخلیسی نه و و و لآتانه به دارکاری کردن ده ده ن و داوای مافی بخ کریکاره کان ده کهن! یان کریکاره کان خویان مه حست به چهوساندنه و ی چیایه تمی سه رده م ده ده کهن و هدر خوشیان به م خویشاندن و مانگر تنانه هداده ستن ؟

نهمه نهگدر کریکارهکان خویان نهبن ، پیاو دمین بسهلیتی ک نهو « پیاو چاك و دادپهروهرانه ، له پراستیدا نهکهری چاكن !!

لهوانه یه که من لیر ددا نه توانم و ، کوو که خوّم ده مهوی و مرامی همه دیکیان مهمو و ثه و بوّجو و نانه ی ثه وانه بده مه و ، بوّیه و درامدانه و ، ی همه ندیکیان بر همانی دی دواد مخم ، به لاّم بوّ ثه و می که ثه و قسانه بیاوی جاك و که سانی دادیه رو در کردیتیان ، پازیم له سه د ثه و قسه یه هه یه که ثه و که مه چاك و دادیه رو درانه ، هم د چه و سیّر او ، کان خوّیان بن خوّ نه گهر مه به سیّمیان خه لسکی دی بیّ ، که نازاد نه دیوبن ، ثه و ده بالله پیشه و ده بی بی که نازاد نه دیوبن ، ثه و ده بیم سانی چاك و داد به رو مرد مه نه و له وانه شه حد ز به یار مه تی دانی که سانی چاك و داد به رو در هم نه و له وانه شه حد ز به یار مه تی داده ی جه و سیان و حد و دوستم ، چ چه و سینان و حد می تی گر در بانه بوّ چه و ساند نه و ، و خه لکی دیکه کر بی و مه خوان دیمیتی و دیمی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان دیمیتی و دیمی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان دیمیتی و دیمی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان دیمیتی و دیمی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان دیمیتی و دیمی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان ی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان ی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان ی کر دین ، ه منان کرایی و مه تیان ی کر دین ، ه منان کرای و دیمیتی و دیمی و دیمیتی و دیم

و کاری تن یان کردین ، پیاو چاکتر و دادیدرو درترن و مه نه نه شهر و مها نه به گرو و مها نه به گرو و مها نه به نازانن و ناتوانن ازار و تاسه زرقیی و هسه ستی قوولی چهوسینر او کان ده ربین و همه موامان خقیسان دانه کهی جهماو دری شاری پاریس ده زانینی که له به ردمی باله خانهی لویسی شانز مهمه داوای نان و همر زانیان کر دبوو ، و ماری نه تتوانیت ی ژنه کهی پاشها که له مهسه لهی ثه و جهماو در و په ش و په ووته نه گهیشتبوو ، و و له نازاری ثه وان شتیکی نه ده زانی ، (زگی تیر ناگای له برسی نی یه) (*) ، خون گوتبووی و شه و خه لکه ثه گسه در نانیان ده س ناکه وی ده با کیك به خون ا! ، ، •

یان چوّن کویریکی زگماك ، باتهمهنی زوّریش بیّ ، ناتوانی باسی پرمنگه کان بكا ، بوّ نهم مهمه لدیهی تیمهش که تا تیستا لـه بار میهوه ده دویّن ، ههروه هایه ، بوّیه نهو قسمانه ، نهو بهرهمهانه تهنیا له لایهن چهوسیّر او کان خوّیانه و ، گوتر اون و بهلگه ی ناشکر او بیّ دمه تهفیّن لهسه ر نهو ه که له زوّر دیرینه و ، که کوردستان دا چهوساندنه و ، بوو ، و

بیستوومه که فؤلکلزریان کردوه به سنی بهشهوه ، به به نازانم چی نووسه ریکه و ناش زانم چؤنی دابهش کردووه ، من له سه رسی بهشه کنه پازیم و به پاستی ده زانم کسمی بهشه ، به لای منصوه سی بهشه که نه وانهن به شبکیان خزمه تی به رژه وه ندی چهوسیتر اوه و به ش خوراوه کان ده کا ، وه که نه وانهن که لهسه رموه هه نه تیکیانم خسته به رجساو ، به شی دووه میش ، نه وانهن کسه خزمه تی خویسرین و زورداران ده کا ، وه که نه نه می ده نی حواله که ده نی بیسم ، نه وانم بیپرم ، پیشی مسسه ردانه ته قه سهم ، (۱۰)یان ، ده سی کسه نسه توانم بیپرم ،

[🖈] زكى تير ناكاي له برسى ني په = قسه په كې پيشينانه ٠

ماچىدەكەم • • (١٦) و ھەندىدىكى دىكەشى • بەشى سىتى يەمىشىس ئەوانەن كە ھەر لايەك لە دوولاى زۆرانىيە چىنايەتىيەكە ، خوېنىۋراۋو خوينىش ، دەنوانتى بۆ بەرۋەومندى خۆى كەلكى لىق وەربگرىق • كە زۆربەى فۆلكلۇر لەم بەشەيانە • وەك ئەۋە كە خوپنىشۇراۋېك لە كانىي ئەنگانەدا دەنوانتى بلتى : ـ • خوا كلاوى بۆ بەپرووش كردووه ، (١٧) ، يان • كەلە ئىپرىش نەبتى پۆۋ ھەر دەبىتەۋە ، (١٨) • زۆردارىكىش لە كاتىكدا كە توۋشى تەنگانە بىتى ، دەنوانتى بە ھەمان قىسە دل خۆشىسى

با فۆلكلۆرەكەمان ، كە سەرجاومى پالدو پوونى رابردوومانە كە تۆمارى پاستەقىنەى ھەموولايەتىكى ژيانى پابردووى نەتەوەكەمانە و تا ئىستا تۆمار نەكراوە ، خزمەت بكەين ، نەيەلىن دەستى شىۋاندنى بگاتى، گەشەى يىتى بدەين ، جۆگەى لەبەر ھەلگرين و بۆ خزمەت كىردنى ئەمرۆ و دوا پۆژمان كەلكى لى وەربگرين و ئەو قىسەيەمان ھەمىشە لەياد بىتى كە گوتراوە : د تەنيا شۆرشگىرى پاستەقىنە دەتوانى كەلكى تەواو لە فۆلكلۆر وەربگرى ، •

مانکی ٹیسائی / ۱۹۷۷

(سےکالا)

شهوی ۱۹۷۸/۲/۱۵ بۆ سهردانی خزمان چووسه قهلادزی و کچولهیه کی بۆلی شهشه ی سهره ایی له خزمه کانم ، داوای نووسینیکی لی کردم که بۆ قوتابخانه پنویستی بی همبوو له ژیر امم ناوونیشانه دا و نووسینه که امهمی بهردمستان دهرچوو که ههد له و دانیششه دا نووسیم ، •

« سکالا » مانای ده رپرینی ناوه ایی به به رامیه ر به شنیك » جا همه ر شنیك ی وه شنیك ی جا همه ر شنیك ی وه شوه یک از و جوز و شنیده یی .
 شنیده یی .

به شیّوه ی قسه ، به شیّوه ی شیعر و چیروّك و پهخشان ، به شیّوه ی تهمسیل کردن ، کسه شهمانه هممووی شیّوه ی ناشکراو بی پهرده ی ده ربریش ه و یان لسه ناو بارچه یهك مؤسیقه دا ، یان له ناو تابلؤیه کی نایاب دا - ثه و جا له دواییدا - بیّت ده آیم که بوّچی به و تابلؤیه ی سکالآ ده رده بری ده آیم هنایاب ، و یان به شیّوه ی پوو گرژ کردن و چرج و لوج خسته ده م و جاوه و ، که تهمه یان ، ساده ترین و ناسانترین شیّوه ی سکالآ ده ربرینسه ،

سکالاً ووشه یه کمی بر لسه درنگ و زرنگ و تاهه نگ و مؤسیقه می ساده یه ، وا بزانم ههر له زمانی کوردیشدا تهم مؤسیقه و درنگه خوشه ی همیه و ورها ناسك و ته نك و شلكه . ده دبرپرینی سکالا ، به بن نهوه ی هیچ پهنا و پینچ و نا تاشکر ایی و ناپروونی یه کی مهبهستی ده ربرینی سکالاکه لیك بده یندو و بخه ینه به به چاو ، ههر خوّی نیشانهی ناپه داری و _ ده ردی کورده که ووته نی ناپه داره یه به دامبه ر به به ناپه داره یه ده رویش ، که له باره یه داری ژبانی گهالیکی دوا که وتووی و مك تیمه بن ، نیشانهی نهوه یه که سکالا ده ربره که هیوای پیشکه و تن و دروست کردنی باریکی له بارتری همیه ه که نهمش نیشانهی چاك بوون و نیشانهی ژبان و نیشانهی جوولانه و می پیر و زده ده در بره که ده نیشانهی چواك بوون و نیشانهی را بوون و نیشانهی و به تابلوی نایاب کسه در به خشین ه همدر بویه شو به و تابلویه گوت و تابلوی نایاب کسه ناپه داری و سکالا ده رده بری و

خوزیا هـموو لانیکی ژیانی گهلهکهمان خوش و گشاوه و نایاب و جوان و بریسکهدار دهبوو ۰ هیچ لانیکی و ها نهدما که سکالای له بارهبهوه بکری !!۰ خوزیا نهو نهو ووشهیه نهك هـمر نـه زمانی کوردی دا نهدما ، به لکوو لـه هموو زمانیکی نهم جهانهدا هیچ ووشهیهك نه دما کهدما و دمقی مانای ووشهی (سکالاً)ی کوردی بدایایه و ژیانی هموو نه نهوه و گهلیکی نهم جهانه خوش و بهختیارو کامهران دهبوو ۰

به لاّم ٹایا (خوّزیا)ی رووت که هیچ کردہومیه کی به که لُسکی لهگهالدا نهیچ ، که داریک لهسهر بهردیک دانه تی ، هیوا و ٹاوات و ٹامانج دمینیتهدیی ؟!! ، .

له گهل باسه کهی خا دکتور کوردستان موکریانی دا

پېشەكىيەكى يېويست ؛

تیوارمیه ای پوژ و مانگه که یم اد نماوه به اسه رمای سیالی امه ۱۹۵۶ دا به کو لیجی قانوون به له یمغدا به (نازاد الملائکة) به خا شاعیری عمره بی عیران به کویی دهخوینده و به منیس له کوی که که به ساز درابوو به شیمری خوی دهخوینده و به منیس له کوی که که که که که ده به تیمه به نمه به تهده به کورد بوو به واد نهمه نافر متمان تیدا هدلکه وی کوی به به ستی و به و شیم به که و شیم به خوینیت و و و ده له کوی لی بگری ؟ به ده خدلت گوی لی بگری ؟ به ده

ړۆژگارنیکی دور و درېژ بهسهر ئهو تیــوارمیه دا ړمت بوو بهلام ومك دمردمکهوی ، ئهو خواسته لــه ناو دمروونی مندا جیگایهکی بۆ ختری هملکهندبوو ه

بهیانی پۆژی (۱۹۸۰/٤/۲۱)به شدارانی میهره جانی یه که می پۆشنبیری کوردی لسه هۆله که دا دانیشتیوون له هدولیر منیش له گه لیاندا ، میوانیکی بانگ کر اوبووم و گویّمان له ووتاره کسه خسا دکتور کوردستان پاگر تبوو . لىبەر ھەندى ھۆى گىتنى و تاببەتى ، تا ئەو بەيانىيە ، مىن لە ھىچ كۆپىنىكى وەھا دا ئامادە نەبوو بووم كە ئافرەتىكى كورد قىسدى تىدا بكا ، يان شىعرى تىدا بخوينىتەو، ، لەبەر ئەو، ، ئەو خۆزگەيەى كە كاتى كۆپەكەى (نازك الملائكة)دا بە بىرم دا ھاتبوو ، ھەر گورچ لە دانىشتەكەدا سەرى ھەلدايەو، و ھاتەو، بىرم ، ئاى كە خۆشە ، خۆزگە و ئاواتە گەورە كانىشىم يىنەدىى و بە چاوى خۆم بان بىنىم ، با دىرو زۆرىش بىخايەتى ،

له گدن نهومشدا که مهبعتم بوو گوی بو ووتاره که پابگرم جاروبار بیرو هوشم هدر بولای نهو خوزگه دیرینه دهگهپایهوه و دیسه نی کوپه کهی پیشووم به هینه کهی بهرده مم بهراوورد ده کرد لهو کاتهدا پسووله کاغهزیکیان دایه دهستم ، که له پهیامنیری پووزنامهی لهو کاتهدا پسووله کاغهزیکیان دایه دهستم ، که له پهیامنیری پووزنامهی ووتاره کساری) یهوه بود که شیدا داوای نورسینی شنیسکی لهبارهی هههوو کهلین و قوربینکی ووتاره که به دئی من بایه و پیشم خوش نهبوو شهم داوایهم لی کرا سه نهوه کوپی و همدتم داوایهم لی کرا سه نهوه کو به کومان داوا کاره کانیش شسهم همسته ی منیان نه ددزانی ، دمنا لهوانه بود ، نهمداوایه یان له شاعیر ، یان له نووسه ریکی دیکه کرد بایه و

همه ر له کماتی میهرمجانه کمه دا ، تووسینه کهمدایه ده زگای پوشنبیری و بلاو کردنهومی کوردی • جماوه پانم ده کمرد ، له گه لا باسه کمه ی خا دکتوردا ، هه ر دووکیمان به یه کهوه ، لمه گوفاری ده زگایه که دا بلاو بکرینهوه ، که چی وا نه بوو • باسه کمه لمه گوفاری (به یان در اماره ۲۲ – حوزمیرانی ۱۹۸۰)دا بلاو کرایه و ، نووسینه کهی

منی له گه لدا نهبود و ووتم نهوه کا ، نووسینه که یان له بیر نهمایی ، یان کهوتیشه لایه کهوه ، جاریکی دیکه ، له گه ل هزنراوه ی وسیروان، دا نووسیمه و و به دهستی ی برم ناردن و ایم جاره ش ماوه یه کی دریزی به سهردا تیه پی ی هیچ ده نسگی نهبود و

لسه و کسانه دا ، لسه یه کیتری نووسه دانی کورد ، له پیگهی براده رایه تی یه و مداوای به رهمه نیسکی لیکو آینه و میان لی کردم کسه له یه کیک ک دم کسه له یه کیک ک در م کسه به نووسه دری کورده دا به نهمانی شه درو به رهمه مهی باسم کردن ، دام به شهمانی شه درو به رهمه مهی باسم کردن ، دام به شهمانی شهر داوه به در در گای باس کراوو درستم له و شوشتو ، که لیکو آینه و که یان بالا و بکه نوه و شوشتو ، که لیکو آینه و که یان بالا و بکه نوه و شوشتو ،

گؤفاری (بهیان ــ ژ۰اره ۲۸ ــ کانوونی دووهمی ۱۹۸۰)دهر چوو ، نووسینه کهی تیدا بوو ، چــهند پۆژیکیش لهیاش نهو ، ژمارمی تایهتی به لیکوّلینه ومی ، نووسه ری کوردیش دهرچــوو(*) هــهمان نووسینی تیــدا بوو ه

له لابه په کانی دوایی نهم گوفار ددا ، هدندی گله یی یان له یه کیک له نووسه رمکان کر دبوو ، وه پریان گوتبوو که نهو له پیناو وه رگرتنی پاداشتی نوسین و دمسکه و تنی ناوو ناوبانگ و ۲۰۰۰ شتی و همای دی ی ، همآله درکا بق بلاوکر دنه وی به رهمه کانی له بلاوکر اوه کور دی یه کاندا و ۲۰۰۰ هتد ، له دوایی نهو و و تاره دا پسته یه کیشیان ناراسته ی مسن کر دبوو ، و ه که بیرم ماین ، در آنی : (همان گله پیش ناراسته ی کساله خالید دلتر ده که ین) ،

[★] نووسهري كورد ــ ژماره (۱) شوباتي ۱۹۸۱ / خولي دوومم ٠

لهبه رئے وہ ک شدوی ۲۹۸۳/۲/۷۵ ، له باره گای یه کیتی نووسه رانی کورد له سلیمانی ، به ناساده بی دمسته ی به رئیوه به ری یه کیتی یه کیتی یه کیتی یه کیتی یه کیتی به که لهسلیمانی و دکتور عزالدین و ۵۰۰ حتد ، کال محمدی مه لا که ریم ، که نووسه ر و بلاو که ره وه ی گله یی یه که بوو له گو فاره که دا !! داوای لی بوردنی لی کردم و دلنه وایی کردم ، لهم باره یه وه هیچم نه به دلی دا ی دا ی دا هم مهسه له یه کوتایی هات ه

به لام لیره دا ، زور به کورتی ، ههندی پاستی دهخمه به ر چاوی خوینه دره و ، بق مه بستی و درامدانه و می کاك محمد نا ، که و و تم شه ه کوتایی هات و نهما ، به لسکوو ته یا بق مه بستی پارترگاری له خقر کردن ، که شه مافیکی پرهوای ههموو مرقیکه ، هدر بایی شهومند که شه و پارترگاری به له خقم بکه م به رامبه ر به نووسین و بلاو کردنه و می شود که یی ده گی له قبول کردن و پازی بوونه و میه له و شتانه ی که و میالیان داوم و ، به یی پیوستی ده زانم که شم چهند پسته یه شه و سرین و بلاو بکرینه و ، به دوا پروتر و هیچی تر ،

داوای لی بوردنیش له خوتیهر ده کهم ، چونکه لهم جیّیه باشتر و لهبارتر و ناسانترم بیّ هداناکهویته و ، به تایهه بی هدر نه بیّ له بازه کهی هدر نه بیّ له به نووسینه کهی هدر نه بیّ له به نووسینه کهی من و باسه کهی خا دکتور کوردستانیشه وه هدیه ۰

لەبەرئەومتى لىە پىش دىننەكسەى كاك محەمەد ومرام نەدايەو. ، چونكە جېگايەكم ئىك نەدەبرد ، گۆئارى نووسەرى كوردىشيان لەگەلدا بىق ، كسە ئەو وەرامدانەوەيەم بۆ بلاوبكاتەو. ، ئەمجا دەلىم :

و بۆ ھەڭپە كردن لە بالاوكردنەومى بەر ھەمەكانىم ، دەتوانىم خىسـۆم

لهو کهسانه بزمیرم که کهمترین ههول دهدهن و دهرفهت وهدمست دمخهن بز نهم مهبهسته ، بهلکهشم لهم لایهنهو، گهلنی زوّره ، نهمانه ههندیکیانن:ـــ

۱ ماوه ی نزیکی سنی سال پرۆزنامه نووس بووم ، کهمترین بهرهمی ویژهیم لهو ماوهیدا بالاوکردؤتهوه ، هدروهسا له گوفاری پزرگاری دا ، که دمتوانی زورترین بهرهمی لهو بابههیان تنده بالاوبکهمهوه ، لهم بارهیهوه نهك هدر ههلیم نهکردوه ، بسگره دمیه کی ثهو دهرفهتم نهقوستووتهوه که لهبهردمستم دابووه ،

۷ ـ له همه وو ماوه ی خولی دوور و دریژی یه که یی گوفادی نووسه ری کورد دا له گه آن نهو شدا که من یه کیك بووم له نه ندامانی ده سته ی دامه زر نبه ری یه کیتی یه که یا که یه ک به به هی منی تیدانی یه و یه که مین به رهم م که له و گوفاره دا بلاو کرایته وه نه و نووسینه یه و که گله یی یه کهم له سه دی بر ناراسته کرا و باش نهوه من یسه که گله یی یه کهم له سه دی بر ناراسته کرا و باش نهوه من یسه که گله یی یه کهم له سه دی گوفساره دا بر بر که که دی گوفیا به یک که دی گوفیا که که که که دی کوفیا که که که دنه ؟!

۳ ـ له هـه.وو گوفار و پوژناسه کانی سهرد.می نیوان (۱۱) نازاری ازاری ازاری ۱۹۷۰) و مهتا (۱۱کی نیسانی ۱۹۷۰) ـ کسه هزنراو.یه کم له گوفاری بهیاندا بلاو کرد.وو که ده کا ۱۰وه ی زیاتر له پتنج سال ، له سهرجه می گوفار و پوژنامه کاندا ، یهك بهرهم می منیان تیدا نی یه مهمه لهبهر تهومنا که تهوان بویان بلاونه ده کرد.مهوم ، به لکوو له به موادن .

بق پاداشت و درگرتنیش ، همروه ها ده توانم بنیم له ناو هسه مو و شاعیر و نووسه در کانی که له پلهی من دان ، که شرین پاداشتی دراویم له بلاو کر دنه و می بدر همهی و پزری دا و درگر تووه ، نالیم پاداشتی پریز لخی نان و پال پشتی گرتنی بو چوونه کانم و لسم جوّره شنانه ، تا کانی ناراسته کردنی ثه و گله یی یه بوّم لسه نووسه دی کورد دا ، همهوو ثه و پاداشته دراوی یه ی من له همه و ژبانم دا له گوفار و پروّزنامه کاندا و درم گرتوه رحوت دینار بوو ، حه وت دیناریان له پروّزنامه ی عیراق ، ثه و یتریش له گوفاری (به یان) ، له وانه یه به نگه نامه ی پاره و در گرته کان مابن ، ثه وی بروانه کا ده توانی بری یاندا بحیثه و م به پاره و در در ده به به نگه نامه ی به نرخن و زوّر شتی سه یر بو خه نه ده در ده ده هم و در در ده دن ، هیوادارم له ناو نه در بن و به بین ،

له بهیانی پرتری دوومهی میهرمجانه کددا ، (۱۹۸۰/٤/۲۱) ، خا دکتور کوردستان باسیکی جوانی به ناوی (دمنگی ٹافرمتی کورد له نیو هؤنراوه کانیدا) پیشکمش به بهشسدارانی یهکم میهرمجانی پرتشنبیری کورد کرد ۰ منیش لهسهر داوای پهیامنیری پرترنامهی (هاو کاری) ، که له کاتیکی کهم ده رفته ی دا ، داوای نووسینی شتیکی لی کردم لهسه ر باسه که ی خاه ده کوردستان ، وا نهم چه ند لایه نهی خواره وه پیشکه ش به خوتیه ری کورد ده کهم ، نومیند ده کهم نهو کاته ی لی به فیری نهدم که تیایا ده ی خوتیته وه و دکتوریش دلی نه پهشیت چونکه من باری سه رنجی خوم ته نیا له پرووی به رژه وه ندی مصدله ی نافره ته وه ده خه مه پروو ، که به رژه وه ندی میلله ته که شمانه ه

جاری پیش نه وه می بعیمه ناو باسه که وه ، نه مه نان عه رز یکه م که وا لهمه و به گرده و شیخه زل و خوتیش کان لهمه و به گرده و شیخه زل و خوتیش کان ده کور تیش ده کرایه وی ده کور تیش ده کرایه وی ده کور تیش ده کرایه وی ده بود و به گرناوی که کور تیش ده کرایه وی که یانووی باشی مانی خویان بووون ، زور جار خاتوه کهش کور تیر که یانووی باشی مانی خویان بووون ، زور جار خاتوه کهش کور تیر کراوه ته و بود و به (خافلان) و هاد (خافاته) ، رخا به سیّ) و ده مین یاو ، به تاییه تی که تیستاز و رجار ناوه کهش نهمه ده رنا خات ، خواب بیاو ، به تاییه تی که وشه ی (خاد که رکور) یان (خاماست زانی ، بویه له سه ده وه به ناوی ده کور دستانم برد ه که نهمه یه کهم جاده ، نافره تیسکی شیوه یه ناوی ده کور دستانم برد ه که نهمه یه کهم جاده ، نافره تیسکی خوشتر ده بود که نهمه یه کهم جاده ، نافره تیسکی خوشتر ده بود که نهمه یه کهم جاده ، نافره تیسکی خوشتر ده بود که نهم به ناوی بسری ه کوردی خاوه ن نهم پیشنیازه له لایه ن نافره تیکه و پیشکه شیری بکرایا ه

خا دکتور کوردستان له باسه که یدا چه ند جاریک ووشه ی (خان)ی به گه آن ناوی شاعیره نافره ته کسان داوه ، وه کوو شهوه کووتویه نمی (نهجیبه خسان) ، (مهرمبان خسان) و ۱۰۰۰ تاد مدهبوو خادکتور دلّی به وایی نهدا ثم ووشه یه ومیال ثهوان بدا و شایانی ثهوانی نهینتی و لسه

هــهر لــهم بار..یدو، ، ثمهــهش عهرز بکهم که له ناوچهی کۆیه و پشـدــرایــهتی و موکریانیش ووشـــهی (یا ، یای)بۆ ډینر نان له ٹافر ــت بهکار دهمیتری و به مانای خوشکی گەور. دین .

بتی گومان ههندی کهس دهپرسن و ده آین :ــ

باشه ثمم نیشانه ی له یه جیا کردنه و ی نافره ت و پیاو بوچی همه بن ، مادام که تیمه بر وابیمان به یه کسانی یان همیه ؟ له و مرامدا ده تیم جیاوازی له تیوان نافره ت و بیاری کورد دا به جهشنیک همه به و زوّره که خوّ لنی همه له کردنی ناوانیکی گهوره به و چاره سمر کردن و نه هیشتنی نهو جیاوازی یانه به وه نایتی که بشاردر تینه و ، به لکوو به و ، دمیتی که خه بانی زانستیانه و گونجاو له پیاویاندا بکری ه

باسه کهی خا دکتور ، باسیکی به که لکه ، هه ندی مهسه امی گرنسکی تیدا خستوه آنه پوه ، به به اله ، اله شتیکه و ، بازی داوه ته سیسه شتیکی تر ، بین تهوه ی مانی تهواو اله شی کردنه و ، و وونکر دنه و میاتی ، هسه المی زور بنه په تیشی هه ر باس نه کردوه ، تومید ده که م ، هوی تهمانه ، کهم ده رفه نمی ی بووین و له بیش جاب کردنی دا ، به شینه بی چاویکی پیدا بخشینیه و ، ه

ثەو خالانەى لەم سەرنىجدانە خېرابىيەدا بەر چاوم كەوتىن ، كىســە بەلاى منەوە دەبتى لىق يان بدوېم ، ئەمانەن :

۱ د ناوو نیشانی باسه که ، ک د مهبه ستی بهرهه می ثافره ته به گشتی له گهای دا نا گونجی و تمیان زیاتر پیوهندی بسه

بهرهممی خا دکتور خویهو همیه ۱ نهگهر بهرهممی خا شاعیر (خانم) نه ژمئرین ۱ که چوار جار نموونهی لی هیتاو آنهو ۱ نهو نموونانهی خا دکتور له هونراوه کانی خوی دا هیتاوه آیهو ته ته ته نبایه ژماره بهرامیه ر هموو نهو نموونانهیه که هی هونراوه ی شاعیره نافره ته کانی تره ۱ نهگهر ناوونشانی باسه کهی (ده نسکی نافره تی کورد له نیسو هونراوه کانی ده کوردستان موکریانی و شاعیرانی دیکهی نافره تی کورد دا)بایه گونجاو تر بوو ۱

الراستهی خا دکتور ختری و خوینهران دمکهم • پنویسته و دمین نافرمت تی بگهیهندری که سهربهستی تابووری بنجینهی همهموو سەربەستى يەكانى دىكەيەنى ، گەرەكە ئافرەتى دەشتەكى بزانى ک اللہ توزقاله سەربەستىيەى ل الدېيەكانى كوردستاندا هديدتي و له نوي عدباو يدجه هاتؤته دوروه ، به هوي الدوروميد که نش ده کاو بهرهه می تابووری و مدست ده هنتی . شهو ثافره تهی ثهو همموو ثیش و فرمسانه لسنه لادی دا بهجی بهتنی ، یاو کان و گهوره کانیان ناتوانن دهم و چاو و دهست و قاجان به یه چه و عهابهستنهوه !! ههروهها دهین نافرهنی شاره کانش ثهوانهی دکتور و تهندازیار و ماموّستا و فهرمانیهر و کریکاری سرین ، تزیگهیدنرین و تزیگهن ، که ثمو سهربهستییهی بؤشش کر دن ، به مهبهستی باره پهیدا کردن ههیانه ، بو هان و چوکردن و گیمهران نبانه هیمهر لهگهال هممان کور و پیاوانی دایره ، یا کارگا کهیاندا ، که به روّژ ، شهش حهوت سهعات بوّ پاره پهیدا کر دن لهگهآباندان ۰ زوّر مەرجـه کــه ئافرەت بهگئتى و بــه روونی بزانن که له ژېر سایهی پژېمنیکی نابووړی سوشالیستی زانسشىدا نەبى ، لە ھەمور يوريەكەر، يەكسانيان لەگەل بىيار دا محاله و خدياله ه

بهلای منسهوه نهده بوو c وه ناش یخ لهبلس کردنی هسسهر لانچکی بهرهـــهمی نافرهت c یا هی ژیانی نافرهت c مهســـهلهی نابووری و پنوهندی به نافرهتهوه بخریته پشت گویخوه ۰

خا دکتور ، باسه کهی اباللووقه داوم به بهرهه می شاعیره افره ته ناسراوه کان (۱۹۹۰ میتم نا فؤلکلؤرییه) _ هدآندستاوه له جیسانی

هۆنراومی فۆلكنۇری نەتەو كەماندا ، ھەندى نىوونە لە شېمری ئافرەت بهئېتيتە لە بارەی ئەولايەنانەو ، كىە لى بان دواو ، بى گومان كە لى بان دواو ، بى گومان كەلايەنانە دە كەلىن دواو ، بى گومان كەلايە كالى دوسىلى دىلى دە كەلى نىوونە لە كۆكى دە كەنىچ خەلىل، دا كەنىچ خەلىل، دا كەنىچ خەلىل، كوردايەتى و خۆشەوستى يەنى كچە كە بە خەيال داكەنچ خەلىل، ئامۆزاى خۆشەوستى بەند كراوى پۆمان ، لە بەندى دىنت ئامۆزاى خۆشەوستى بەند كراوى پۆمان ، لە بەندى دىنت دىنت دەروره ، بى دەرات بېتىزن : « مى نىچ كەلىل، كەلىل، كەلىل، كەلىل، كەلىل، كەلىل، كىلىل، كەلىل، كىلىل، كىلىل، كىلىل، كىلىل، كەلىل، كىلىل، كىلى، كىلىل، كىلى، كىلىل، كىلىل، كىلى، كىلىل، كىلىل، كىلىل، كىل

ثهگەر خا دكتور ، ئەمەى بكردبايە و ھەندى خۇى ماندووتر بكردايە ، باسەكەي قووڭتر و فرموانتر دەبوو .

۵ – خا دکتور ، له یهك دوو جنگای باسه که یدا ، باكانه ده كا بر لاسایی نه كر دنهومی هؤ نراومی بیاوان له لایهن خا شاعیره كانهوه !! و لهم لانهوه ده آیم لهبهر نهومی نافرهت و پیاو له یهك بارو جؤری ژیانی نابووری و كومه لایه تی و و و و مهرهمه و در دیش كسه له بهشی كوردستانه كهی لای خو اندا همیه ، و و بهرهمه و در ویش چه مسان جور و نافرهای و چه هی پیاو ، پرهنگدانه و و اویسه ی همسان جور و باری ژیانه و همو دوو بهرهمه كه ناوی یهك سهرچاوه نه و (بانیك و دوو هموا) (۱۹)نی یه و بویه دوم یه بهرهمی هو نراومیان و و دو دوو هموا) (۱۹)نی یه و بویه دوم یه پیاو كور و زمجری بیر و دور همول ای بحنی و و دور همول یه دور یه در و دور همول یه دور یک دور یه دور یه دور یانید یا در یه دور یه دور یه دور یانید یا دور یانید یا دور یانید یا در یانید یا در یانید یا در یک در یانید یا در یک دور یانید یا در یانید ی

دەست و قاچى كەمتر و بارىكتره لە ھى ئافرەت ، بى گومان دەبئ بەرھەمى ويۆرەيشى بە ھېزتر و بە پېزترىخ ، بۆيە ئەم باره بەسەر ئافرەتدا دەسەيتىنى كە لاسايى بەرھەمى يېداو بكاتەو، ، ھىلەر كەستك بىلى كە ئەو لاسايىيە ناكرىتەو، ، دەبئى گوناھى ئەو، وەبال ئافرەت بدا كى لە بەرھەمى چاكى پاو ناگا، يان ھىلەل نادا يىش بكەوى ، كە ئەمە گونا، وەبال دانىكى ئاپاست و نا پەوايە و ئافرەت لە ھەموو پوويەكەو، چاك و خراپ دەناسى ، بۆيە بەلاى منەو، ئەو لاسايى كردنەو،يە دياردەيەكى زۆر ئاسايى و سروشتى و چاو،پوان كراو، ، ئەم باكانە كردنە بۆ لاسايى نەكردنەو، ئەگلەر لەلايەن يەكىكى دىكەو، بكرابايە ، لەوانە بوو بە سەرنىج درشتىيى بۆ بزمېردرى ، بەلام بۆ يەكىكى وەك خا دكۆر بە ھەلەد

به چهدند جرگایه کی باسه که دا ، هدندی پراستی له باره ی ثافر ه ته وه ،
 به ته واوی یان به نا ته واوی باس کر دوه و مك ثه مانه خا دکتور دم آنی .

أ ... نافرهت به شيّوه يه كى قوو تر و فره واتر و همست يخ كراو
تر باسى ووشهى (سهربهستى) خوّى ده كا • نافره ت سهربهستى
خوّ پازاند نه وه و خوّ جوان كردن به سهربهستى پاستهيّنه
نازانيّ • چونكه ئهم جوّره سهربهستى يه نيا بوّ ثهوه يه
(پاست تر وابوو بايّ «ته نيا بوّ نهوه ئهدريّتيّه)زيّتر يخيّى
رابسويّون •

ب ــ پنویسته نافرمنی کورد به تاییهنی ، و. روّز ههلاتی به گشتی له بهرههمی هونراومیاندا خهم و سوّزی دلّ و دمروونسان ئازايانىـەتر و چـاو نەترساو تىر دەربېرن بۆئەومى خـــۆيان نوٽنهري دونگي خڏيان بن ٠ له دوايشدا دولي :وو ساو ك بریتی ناوان دهنگی هداننه بریت ۰ من له که ل ناوه رو کی نام رِسته یه ی دوایی دا نیم . به لای منسه و . دم بنی پیساو دمنگ بنر مەسەلەي ئافرىت ھەڭبېرىت و ئافرىتىش دەبتى دىنگ بۇ مافى خوراوی بناو بەرز بكانەو. چونكە وەك لەسەردو. ووتم ھەر دوو رمگ زمکه لهیمانی نششماندا درژین و بهرمو یرووی ههمان مهسهله و گیروگرفتن . بغ دمبنی بهم شیّومیه لهیهك جیا بکریّنەو. به تابیــهتی لهلایهن یهکنــکهو. کــه حــهز بكاءيه كساني و جوون يه كيى له ننوان ثافر مت و يباودابنيات بنری ؟ شایانی گوتنهو. و ریز کی نانـــه کـــه خا دکنور ناوهروکی رسته دریژهکهی سهرهومی جهخت کر دونهوه و دەڭتى خۇي خاوەن كشەكەيە (مەبەستى ك مەسىملەي جاوازی نافر مته لهگیمل پساودا) ههروهها دملتی سهربهستی نادری و دهسه ندری ، واته سهربهستی ثافر مت دەبىن ئافرەت خۆي بېسەنتى •

(ج) چهند جوانی ووتو که درآنی : « بهرهممی هونراومی نافره تی کورد پیویستی به لیکولیشهوی زانستیانه ههیه » وه نه کهر هانبایه نهم پسته یهی خواره وه شی بخستبایه سهری ، نهوه نده دیکه جوان و پاست و دروست تر ده بوو « بستی گومان بهرهمی هونراوه ی بیاوه کانیشیان ههروه ها » داوا ده کهم

بق گرنگیدان بهو پسته یهی سهرهومی خا دکتور خهاشکی له ژنر دا بکشری ه

جارتیکی دیکهش تومیّد دهکهم خا دکتور کوردستان موکریاتسی دنی له نووسینه کهم نهرمنجتی و هیوای پیشکهوننی بوّ دهخوانرم • سوپاسی پهیامنیّری رهاوکاری)ش دهکهم که ثهو هدلهی بوّرمخساندم که ثهم وونارمی تبدا پیشکهش به خو**تیمران بگمم •**

مەرلىر ۲۲/۱۹۸۰

بهیانی پۆژی (۲۰۱۱–۱۹۸۲) کاك له تیف هه نمه تی شاعیر ، نیردراوی مه کته بی سلیمانی د دورگای پروشنبیری و بلاو کردنه ومی کوردی له ومزاره تی پاکهیاندندا : نهم پرسیارانهی بز هینامه دایه ره منیش وا لیرمدا ، ده لی پرسیار و ومرامسه کانم ده خسه به به به جه خوینه رانه وه و

ئىمو پرسيار و ومرامسانە لە گۆقارى (بەيان ــ ژمارە ۸۲ى مانكى ئابى ۱۹۸۲) دابلاوكرانەوە ٠

- س ۱ خالید دلیر شاعیریکی ناسراوه ، بهلام حهز دهکهین ، خوّتان زیاتر خوّتان به خوتیهری شیعرهکانتان بناسیّنن ؟
- ۲ سے ٹه گهر رەخنے گر بن راتان دەربارەی ئىبعرە كانى خالند دلىر چى
 دەبتى ؟
- ۳ پاتان چییه دهربارهی شیعری کوردی به شیوه یه کی گشتی ، چ
 شیعری کون و چ شیعری نوئ ؟
- پاتان جیبه دەربارەی پەخنەی كوردی به ئىتوميەكى گشتى ج
 پەخنەی سالانی سەردەمی لاويتان و ج پەخنەی ھاو جەرخ ؟
 - پاتان چییه دورباروی تهمومژ له تهدوبدا ؟
- ۲ جـهند بهرههمتان له چـاپ داو. و به لای خوتانـهو. جوانترین بهرههمتان کامه ۶

۷ ــ پرۆژەى ئەدەبى داھاتووتان چىيە؟

له سهردهمده گدلی پنیازی نهده بی پهیدا بووه و له ندورویاوه به وولاتی نیمسه گهیشتووه ۲۰۰۰ پاتان چی به دهرباره ی لاسسایی کردنهوه ی کویرانه ی نهو جوره رئیازانه ؟

۹ - چۆن تەماشاى شىمرى بەخشان دەكەن؟

۱۰ جگه له شیعر هیچ بهره،نکی کهی ثهده بی یا هونه ریتان هـــه و
 ۱۰۰ ثایا دهکری له و لایه نه وه چمکیکمان بر پروون که نه وه ؟

۱۱ ئەدەبى كوردى به گشتى ، ل چاو ئەدەبى جېھانى دا ل چئاستېكدايە (بەتابيەتىئىيەر) ؟٠

١٧_ تكايه ويُنهيه كى خوّتان له گهڵ وملامه كاندايتي !

ومرامى پرسيارى يەكەم

لهبەر ئەومى ، وەرامى ئەم پرسيارە ، لەگۇئارى (بەيان)ى ژمسارە باس كراودا بلاونەكرايەوە ، منيش بلاوكردنەوەى بۆ دەر فسسەتپىكى دىي ھەلدەگرە .

ومرامى پرسيارى دوومم

شیعره کانی ـ خالیددایر ـ به لای منه وه !! ـ ثهم تایبه تی یانه ی خواره وه یا تایبه تی یانه ی خواره وه یا تیدا همه یه شیعره کانی ثموره و هدر خالیه ته یا زوّر له شیعری شاعیره کانی دیکمشدا همیه و به لاّم هه وو خالیه ته کان به کومل وه ك له شیعره کانی شهم دا كوّ وونه ته وه ی شاعیره کانی دی دا كوّ نه یوونه ته وه و جا من له خواره وه دیانخه مه به رجاوی خواره وه دیاندی ته وان م

خۆیان ، چ به تاك و چ بــه كۆمەٽ نرخى پاستەقىنەى شىمرەكانى دلىر دەر دەخەن لەگەل رەچاو كردنى كات و شوتىدا .

له پئس نهومی بچمه سدر باس کردنی تابیه تی یه کانی شیعره کانی نهو ، با به بیری خوینه دانی بهتیمه وه که نووه وه گوتر اوه : «کس به دوّی خدّی نالیّ ترشه وه له وانه یه نهم قسمیه ی پیشینانه منیش بگریته وه !!

۱ ـ شیمر کانی به یه ک شیوه زمانی تایبه تی نه نووسراون ۰ به کوردی
یه کی تیکه ل له زوربهی شیوه کوردی یه جیا جیاکان نووسراون ۰
ثممه په ین ثه وه ی بو نهم مهبمته زور له خوی بکا ۰

له گه آل نهوه شدا که دلیر شیعری تازه ، شهوه ی ینی ده آین ،
 دشیعری سه ربه سته ی زوّره و له پایزی سائی ۱۹۵۹ وه نهم جوّره شیعری شیعری بلاو کر دوّنه و ، به لام هه و چونی یی شیخوهی شیعری کلاسی به سه ردا زاله .

۳ ــ به شوین دروست کردنی وینه و تابلؤی جوان دا ناگهری کـه به
شیمر دروستیان بکا و زور بو شم مهبمــته خوی ماندوو ناکــا و
ثممش زوربهی لهوه وه هاتووه که شیمر بهلای ثهوه وه چـــه کی
خمباته ، چهك گرنگ نبه جوان بی ، گرنگ ثهوه یه کاریگهربی و

شیعر بهلای دلتره و الله پیش شهومی تابلوّبی ، بیسروماومر و جوّری سهرنج و نامانج و ههلُویّسته ، پرجاو کردنی ثهم پاستی به تا مهودایه کمی باش ، دلتر ل. پریزی شساعیره کلاسی یه کمان دوور دمخانهوه .

- شیعره کانی له ډیزی همه ده پیشه وه ی شیعری نیشتمان په دو دری
 و شوړ شکیړی ی سالانی شهست و همغناکانه و نه دو ژمند ار په نی
 کر دنی تیمپریالیزم و داگیر کر دن و کونه په رستی و چه و ساند نه و دیان به زرقی تندا دیاره .
- له شیعر، کانی دا ، که آل له که له پووری خوّمانه (وه ال قسمی پشنیان و ه۰ هند)و هی گهلانی دیکهش وهرده گری ه به لایهوه و ایه که الهمانه الهنجام به جاکی و به خیّرایی دهده ن به دهستهوه، به تاییدتی که کوّمه لانی خه آل تاقی کردنهوه ی تاییسه تی و پروّزانه ی ژیانی خوّیان له گهل اله و که له پوورانه دا همیه ه
- ۲ پره، ز و تسهم و مز و مهبهست شاردنهوه له تؤی گ۴ سلق و قایلکه پیاز و باینجاندا به کار ناهینی ۵۰۰ به لای ثهوهوه شیمر یابراغ لینان نیسه ک به بی پیجانهوه نهکری ۵ ثه گسه د شیمر بو کومیسه لانی خسه لک بنووسری نابی شساردراوه بی ۶ دهنا ثهومهبهسته ی که لینی پهچاو کراوه نایه تهدیی ۶ یان دره نگتر دینسه دین ۵

زانستی یه(۲۰) . جسا له گسه آن نمومشدا که شیعر مکانی تا نمو رادمیه که دمرفعت حدیثی روون و ناشکرا دمنووستی ، لهبهر نمو هؤیه هدندی له خه آلک هدر به سانایی تری ناگهن .

جسا لهم ومرامدانهومیهدا ، تهگدر لانی چاکی و باشیم له شیعره کانی دلیّر دا زال کردبیّ به سهر لانی کهم و کوپی و لاوازی یاندا ، ثموا له پیشهوم پاکانهم بز خوّم کرد ، له دوایی هیّنان به ومرامی نمم پرسیاره دا ثمم قسمیهی پیشینان دهمیّنمهوم که گوتوویانه و تهگهر کیج به بیّی مهدحی دایکی بیّ خال برّ خوّی دمیخوازی !! ها(*) ،

ومرامی پرسیاری سی یهم

شیمری کوردیش وه کورد خوّی ، به تایبه ی چهوساوه و زوّر لیکراوه کهی ، قارمانه ، نهبهزه همه خوّ گره ، هیوای ژیان و ووزه ی تیکوشسان و تاسه ی دلداری تیسدایه ، به تایبه ی شهو سهخنی پیانیزمه ی که تاوینه ی ژیانی ثهو چینه ٹیشکهرانه یه به همموو سهخنی و تهنگانه یه کدا ، خوّی ده پنجیتهوه و شهو لایهن و ثهندامانه ی لهتی ، که سهرما برده له و لاوازن و بهره گهرده لووله که ده کهون ، خو و گرموّله یان ده کساتهوه و دایان ده پوشی و خوّی کوّ ده کاتهوه بو قرستهوه ی همر هه لیکی بووژانهوه و خوّ کردنهوه و گهشه کردن و پیشکهوتن که له ثه نیجامی باری خودی خوّی و دهورویشت (الظرف پیشکهوتن که له ثه نیجامی باری خودی خوّی و دهورویشت (الظرف

بەلگە لەسەر ئەم راستى يانــەى سەرەوم زۆرن ، لېرەدا بـــە تاببــەتى تەنيا يەك بەلگەيان دەلېم كــە زۆر سادە و ئانىكرايە و لەبەر

[🛧] نسەيەكى يىشىنانە •

چاوی همهوو مانه ، نهویش نهومیه که نهده یی کوردی به گشتی و شیعری کوردی به تاییدتی ، له گفل نهوهشدا که نهو همهوو دوژمنه ی همیه و نهو همهوو باره نالدبارانه ی به سهردا تیده پدین ، همرساوه و سهر بهدرده و ووره ی زفران گرتن و تیکوشانی به ر نهداوه ، که نهم پاستی بهش زفر به ی بهدی درمختی په سهنایه تی نهده ب و شیعری کوردی و باری خودی خویه تی (الظرف الذاتی) تا نهوه ی هسی هیچ شتیکی دبی بن ، شهم باره خودی خوبی یه گهایی له باره کانی دمورویشت به هیز تر بوون کسه جارو بار ، به پیکهوت بوی هملکه و تووه و تاوی لسه زیر سایه ی دا حه ساوه تهوه و پشتیسکی بو به برز کروته و

شده پردسه نایه تی یه ی شیعری کوردی ، له پیش هده و شمیتکی دیی ، هرّبوو ، برّ مان و برّ جاروبار بووژانه وهی خوّی و نهده بی کوردی به گشتیی ، هیچ کاتن و برّره وانی کورد به و برّره و شاعیری کورد بسه شیعره کانی نه ژیاوه و ته نانه ت نهم وّش ، زوّر بهی جاریش له سه در شیعر نووسین و دهست گسرتن به نهده به که یهوه ، لهقه له نانی دراوه و توشی نازار و نه شکه خجه هاتروه ، کسهچی هم در مساوه و هسه سوارچاکی مسهیدانی ژیان و زوّرانه نهم دوو سنی پهریگرافهی سهر دو می پهریگرافهی سهر دوه ، زوّر پنویست بوو بنووسرین و خونده دوار بیزاین ، لسه دیکه سهریکه و دل خوشکه ر ، له سهریکی دیی له دیکه شهوه و دل چن خوشکه در و هی بر پهریکری دیی له دیکه شهره و دل چن کیکی دیی له برسیاره کان ،

شیعری کوردی ماو،یه که لـه قاوغـه تهـك و ترووسکه کهی جارانی هانوته دهرهوه و په پ و باله کانی لیك داوه و قوولتر بوتهوه و له بارمی زوّر لانی دیکهی ژیان و مهبهست و نامانجی نهتهومیی و چینایه تی و مروّفایه تی دووی و چینایه تی و مروّفایه تی دووی و دونگی هدلدویری ، پرتباز دوست نیشان دوکا و درمان بوّ ههندی دوردان دیاری دوکا و ههستی به پدیامه پیروّز دکهی کردوه ک لهسه ر شانیه تی له خزمهت کردنی چهوساوه و گسهل و نیشتمان و مروّفایه تی دا ه

ثممه له باری شیعری کوردی یهوه به گشتی ، بهلاّم له بارمی دوو جوّره کهی شیعری کوردی (شیعری کوّن و شیعری تازه)وه ، ثهگسهر مهبمست لمه پرسیاره کهتان پروونکردنهومیان بیّ ، ثهوا دهلّیم :ــ

شیعری کوّن ، شیعری کاریگهر و خاوهن تاقی کردنهوه و جنگای دیاری خوّیه تی له ناو همست و میشکی گهلهکهماندا هک ده آیم شیعری کوّن ، مههمتم نهو شیعره کلاسی یانه یه کهله سهدمی نوّزدههمهوه ، که نه شاعیرهکانی کورد به چری و زوّری دهستیان به دانایان کرد ه

همندی لسهو شیعر کلاسی یانه ، ثموانه ی همر له سمر متاداووزه و
پیزیکی ثموتویان تیسدا نمبووه ، یسان مردوون و له ناو چوون ، یان
پیزیان لمسمر لیواری گوچه ، شیعری کون ، ثمگمر بشکیم شیعری پیسره
(واته پیر بووه) ، له هممان کانیشدا دماییم ، پیری لمش و قمد لمگ آل پیری ثمم شیعرانمدا جیان ، پیری لمش و قسد ، مردنی له دوایه
بهلام پیری یمکمی ثمان ، پیری یمکمی نموه ، ووشمکان و شیوازه کانیان
پیرن ، بهلام ناوه روّك و گیانه کسانیان نمسرن ، همهندی شت بسه
پورخسار بیرده ، به بلام به جوّش و خروّش و ناهمنگ نا ،

کتی به شۆپشی کۆیلهکان ده آنی بیربووه یان مردوه ک لمه ناو هممهوو شۆپشیکی نازادی و پیشکهوتن خوازی تهموپزشمدا خمیوی دەنوئىتى(*) ؟! كى بەو سەربازە نە ناسراۋە دەلى مردۇۋە ۋ لە ناۋ چوۋە كىھ بۇ جارى يەكىم لىھ مېزۇۋى مرۆئايەتىدا دەستى لىسە پرۋوى زۆرداردا پاست كردۆتەۋە ؟! ئەگەرچى ئېسقانىشى گەلى جار ئېكەلاۋى خۆل بوۋەتەۋە •

یان کمی بهم شیمره جوانسه نسه و تاوداره دهانی پیر و خیسر پیوه نهماو که شاعیرهکهی دهانی ۵۰۰

ترازا بهندی سوخههی ثالی گولناری به ناهی من کهچی دمستی لهسهر دانا ، له سهیری باغ و بهی کردین ۱۱(۲۱)

شیمری کون ، خاورنی پرهنگ و پروو و به تن و بالا و نادگار و پون و تام و چیزی تابیه تی خوبه تی که بهم شته تابیه تی یانه ، له چیروّك ، پهند ، پهخنسان و پهخنانه شیمر و نهوری که پی ده نین ده شیمری نوی جیا کر اور تهوه و همه ر بهمانه ش دروری گرنگ و میزوویی خوّی دیوه و تا تیستاش دریژه به دینتی باشهاوی نهو دروره دردا ه نهمه لهک ل نهوه شدا که در بر پینی ههستو باری سعر نجی نهم سهرده مه تیوه نهوی که پیویسته و م تا نهو پاده یه ی پیویسته ، به م شیوه شیمره و باراستی همهوو مهرج و کوّت و پیوه نده کانی کارنکی گرانه به به کرد مان زانی جاك بی و تاقی کردنه و می باشی له گهل شیمر هوسین دا همه بی به سه ر به کوّس و ته گهره کانی نه و شیوه شیمره دا نووسین دا همه بی به سه ر به کوّس و ته گهره کانی نه و شیوه شیمره دا دو در ملی یی که چه دم کا و

به تهم شوّرشه له سهدمی په کهمی پیش زایسیزدا : به سه روّسایه تی (سیارتاکوس) که په کینک بووه له کویله کان : ډوویداوه ۰

به ثارهزووی خوّی و ههر چونیّکی بوی ومعای دا دهریّژی ه

لهوانه یه له لای ههندی که سهیر بی ، نه گهر بلیم : ساعیرانی کونمان به نهواوی و ده توانم بلیم وه شاعیرانی نیمی قوان ، ههستیان به نمدکی خسویان کردوه خیرانی بلیم ده نمین کردوه خیرانی کی درباز بسکه ن به لام له به ر شهومی خوینده واری شهو سهرده مهی کورد ، له گه ل که می خیریانه وه قوتایی خوینده واری شهو سهرده مهی کورد ، له گه ل که می خیریانه وه قوتایی که شیعری نبسلامی ، که شیعری عده بی بووه و به شیعری دیکه ی له شیومی نه و ماوه یه کی دوور و درین گوش کر ابوو ، چیری هه درین هه سیومی نه و ماده میسره دوور و درین گوش کر ابوو ، چیری هه له سیاس دو و تهرزه شیسره وه رگر تووه و بری بی بیان شکاوه ، با نهمه لیسر مدان به بینی ، تا لسه و مرامدانه و می برسیار یکی دیکه دا ، به دریزی تر لئی بدویم ، فهوانی مدون و نا جار له سه ر به که بار هیانی نهو داب و نهریته به دردوام بوون ، سه دین تر انن حاجی قادری کویی (۱۸۱۵ – ۱۸۹۷)(۲۲۲) چون مکالا له ده ست (سه روا = قافیه) دا ده کا :

جەبینی ماھو رووی میهره ، زوتفی دمیجووریی سەبەب به قافیه تەتکی بوو (حاجی) نەینووسی(۲۳)

لیّر ددا نابی و و تنی نمومان له بیر بحیّ که لهبهر نمومی شیعری به شیّو داپشتنی به شیّو کوّن ، مهرج و پئویستی و نموکی گرانی هسهیه • داپشتنی پئویستی به توانایه کی زوّر و پوخت همیه • همموو کوّلکه شاعیریّك ، ناتوانیّ قدرمی له قدرمی بدا و له دسته و یهخه بوونیدا خوّی بوّ پانگیریّ شیر مکه دمیدا به زمویدا •

به حوکمی عادمت و لتی پاهاتن و به گوی خوشی ، تا ماومیه کی

دور و دریزی دیکمش جهماوه ر ههر به هنرگری نم جنره هنرنراوه به
دهنیتهوه و پاریزگاری لنی ده کا و له باوهشی خنوی ده گری و ۰ به لام
همه جنره شیمره ، یان شیم به کشوه به کی گشتی نم جنره شیمره ، یان شیمر بهم
شیوه به ۱ همه تا جیمهان و ژیان بسهره و پیشکهوتن بهوا و زانسادی و
تهکتیکی همه مه جنره بلاو بیته وه و همستی خه لک به ره و ناسک تری و وورد
تری بهوا ، شه بتولی شیمری کنون بسهره و سه رجاوه که ی ده کشیته وه ،
شیمره زوّر گرنگ و قووله کانی نمم جنره شیمره نه بنی ، نه وانه ی دیی ،
پهرده ی له بیر جوونه و میان به سه ردا ده دری ه

شیعری نوتی ، ثهگدر بتوانین شدم ناوه ی لی بنتین ، شیاوی شدم سدرده د شیعری دهربرینی هدست و ندستی نیوه ی دووه می جسدرخی بیسته می ناسر او به سدرده می نازاد بوونی گهلان و بلاوبوونه وه ی زانستی و تهکنیك و قوول بوونه و و گهشه كردنی هدموو لایه نیكی ژیانی مروّف و خیرایی و گورج و گولی یه ه

ژیان سهخت بوو ، تا آنوز بوو ، پانی و بدرزایی و قوو آنی ، له سنووری جاران دا نه ساو ، خه لک هوشیار بوونه ته و د قست و دورتن و جاکه و خرابه ناسراون ، لهمه ش زیاتر ، هدر یه کیک له مانه به چه ند جوّر و تویکل و هدر یه که یان له پیزیک به پیزی کات و شوین دانراون و جسی گورکنی یان بی ده کری جسا ده ربرینی هست و مه به ست و بیروباوه پ و زائیاری ثهم سهرده مه و چوّنه تی گورانه جوّر به جوّر و خیّراکان و هه لویت به راه به ریان ، به تابه تی نه ک در له و ده ربرینه و در پینده و ورد و نالک و قوولانه به شاعیری زوّر به توانا و در بین و دارشته وورد و نالک و قوولانه به شاعیری زوّر به توانا و قوول و دست پویشتوو نه بی ، به شیمری له شیّوه کوّی خاوه ن کوتی خاوه ن کوتی خاوه ن کوتی خاوه ن کوتی

قافیه و زنجیری کیش و گوریسی ووشهی قهبه و مؤسیقهی نایبه نی دا نا پیژری ، لهبهرئهوه ، شیمری نوی ، شیمری ثازاد بووه ـ نا پرادمیه الله کوت و زنجیر و گوریسانه ، جوّری ژیانه که وا دمخوازی کـــه شاعیر له دانانی شسیعر دا ، ئهوه ندهی بسه شویّن پراستی و تهواوی دهربرینی مهبست و ههستی دا بگهری ، ئهوه نده به شـویّن سـهرواو پاراستنی کوّنه کانی دیکهی شیمر دا نه گهری ،

شیعری تازه ، دمین هسه ر شهو شیعرمی خوّدان بنی ، به هسهموو کهرمسته کانیهوم ، تهنها ههندنی کوّت و زنجیری له قاچ و دمست و قوفلی لسه دمم بکریّنهوه ، بو شهومی بتوانتی به بنی شهم سهردممه فسه بسکه و مهسهله گرنگهکان و بو جوونهکان له جاران پوونتر بکانهوم و که لسکی شهم قوّناغه و دواپوّزیّکی نزیکی ههینی ه

له ناوه پاستی ، سائی ۱۹۷۰ دا ، له لایه نکومه آیك لاوه و ، نه گهرمه ی هاوینی به غدا دا ، ته پ و تؤزیکی ویژه یی به ناوی (پروانگه) و ، به برپا کرا !! • گؤیا دمیان ویست شیعری کؤن و ویژه ی کون به دم و چاوی گهله که ان دا بده نه و و و همای له قه لهم بددن که ، همه نا نه و پروژه ی کمه که هان دا بده نه و و و و و همای له قه لهم بددن که ، همه نا نه نووسر او ، که نه هانی ویژه ی گهله که مان دا لمه شقلی به قلی به و سوسر او ، که سامانی ویژه ی گهله که مان دا لمه شقلی به قلی به و برسی یه دا نه پروین به کوپتی !! لاو ، مشتکی دی نه به و بی نه گهشش و له برپی بووین به کوپتی !! به لام نام مهور و نه و برپی بووین به کوپتی !! لاوانه گهرانه و مسمر پچه په برپی به لاوانه گهرانه و مسمر پچه په بینی یاسایه کی سروشتی و گشتی هاتوو و و برپتی یه لهم پاستی یه کمه معموو شتیکی تازه ده بی له شتیکی له ختری کوپتی بینی و له ناو مندال دانی

نمو دا دروست ببی و بیتهدمرموه • من نهم راستی یهم لهم کزیله شیعرمدا دارشتوه •

> همتا بن له دوو دمستم لممن تازه پمرستم لمومشم همر له بییره نمامی تازه رواو کزرپی دارتیکی پییره !!

که ده گوتری شیعری نوی ، مانای شهومتی به ، هیسیج داب و دمستوور و مدرجنگی نمی به و له هدرجی رئال ویژگای (نظام) به بسه دووره ، نهختیر !! شیعری نویش یاسسا و نهریت و جوّره مدرج و خاسیه تی خوّی هدیه ، ثهم خاسیه انه ثهگ در له دانایی شیعردا لدیدر چاو نمین و یاربُر گاری یان لی نه کری ، ثهوه ثهوشته نووسراوه ، له شیعر در دمچته قسمی ناسایی یان جوّریکی دوا که وتوو له به خشان،

چون مهرج و دمستووره قورس و گرانه کانی شیعری کون لسه سهره تای په پدابوونیان دا ، زهوق و سه لیقه ی خه لك و پروژگاری نه و پروژه و محلی ده ویست که دمبوو دمستیان پنوه بهگیری و له بهد جاو بن و تیستاش وا دی بین بسه کوت و زنجیر و پی لسه پیشکهوننی شیعر بگرن و تا دی گرنگی یان له شیعر دا کسم ده پیشهوه م هسه وه ماسان دمستووره کانی شیعری تازه (بیروباوه پی پیشکهونن خوازی و نامانجی پاست و گونجاو و سه رنجی وورد و قوول که به شیعری شیخوه ی خوش و پاراستی مؤسیقه یه کی خوش و نامان له شیعردا و تا چاده یه کیش بوونی جوره کیشیکی هاو به ش له تیوان دیره کانیدا و نه خسته پشت گوی ی مدوواش نه گهر له خویه و سیسه

دەست و مانا و مەبەستى شيعرەكە نە گۆړى) .

ده آیم شدم دوستوورانهش تیستا ده بی به جاکی بیباربزرین و پهفاریان یی بکری ۰ ثممه هدر چهنده له دوا پوژدا ، ثمم دوستوور و مدرجانهش دهبنه پی گرو کوسپ لهسدر پیگهی پیش کهوتنی شیعری ثمو سدردهمه و ده بی لا ببرین و دوستوور و مسدرجی دیی ، که ثمو قوناغه دوست نیشانیان ده کا ، دینه کایهوه ۰

شیعری تازه ، لا یه نگره کمانی بیسانه وی و نه یانه وی کوپی شیعری جارانه ، ده بی همه ندی شیّوه و ثادگاری له و بیچی و همه ندی خاسیه ت و مهرجی ثه وی تیم دایی ، ده نا به زوّل و بیژی که قمه لهم ده دری و جه او دری کوردستان به شیعری خوّیانی نازانن ،

له پاس کردنی شیعری تازددا ، باس نه کردنی (پوانگه) ، مهبستم ثمو کومه له تهدیب و نیمچه تهدیبه یه که خویان به خاومنی پیازیکی شدمیی داهینهری تازه دهدایه قه لهم و له مانگی حوزه برانی سانی ۱۹۷۸ به کومه آل له ژیر ناویکی ناوا دا به یاتیکان له بارهی تعده به بلاو کرده و ، ته نانه ت باس کردنیکی زوّر کورتیش بی ، به همل له شمانیشه و مدزانم بو خوّم ۵۰۰ تهمه جگه له هوی گشتیش که بهموّی شمانیشه و مدن به تاییه نی که له اوانه یه منیش له بارهی ثهو کوسه له یهوه همدی شت بزانم که بهموّی بودونی نه کردیت و منیش نا و کوو تاك که پرهنگه تا تیستا که س پروونی نه کردیت و و بی گومان خوشیان نه یان گوتووه ، منیش تا پراستی بانهی و داك تهسم بو هه له که و تووه کسه ثه و خان و پراستی بانهی تیستا به خویندران پرا بگه یه نم و به تاییه تی که تیتر دراخستنی بو ماوه یه دی هه لناگری و

 له پاش بیک هاتنی یه کتبی نووسه رانی کورد و ثیجازه بنی دانی که به بیاننامه ی (۱۱/ی ازاری/۱۹۷۰)ی به سه ددا هات پهله کرا نسه بریاردان بؤگرتنی یه کم کزنگر می یه کتبی یه که و پؤژی ۱۹۷۰/۵/۷ ی بو دمست نیشان کرا ، (واک له بیرم مابنی) ه

باری ویژه یی لـه کوردستاندا ، هدر لدپاش سالی (۱۹۹۰).وو بدره کبی و کــــهم بدرههمیی ملی نا ۰ ماومی دمسالک دریژهی کیشا ، لهو ماومیددا ، سالی وابووه ،تاکه هؤنراومیدك ، یا تاکه چیر وکیک چی یه تیـــدا بلاو نهکر اومتهوه ، وه شـهومی یخی بووتری شهده ب ، جــاد و باریکی زوّر کهم نهین که له شهورویاوه ، شهگدر شتیک بلاوکر ایتهوه

به دهستی جهماورر نه گهیشتووه .

مهده بی کوردی ، له پیش دروست بوونی پوانگه ، چی نووسر ابوو، چی گوتر ابوو ، وه کوو لهمهو به ریش ووتم له هموویان دهدایه وه بسه دم و چاوی کوردا به شتی بی که لکیان ده ژمارد ، به پنچهوانهی مهوپاستی یه ی که لکیان ده ژمارد ، به پنچهوانهی تو په پهرهه می تازمی ویژه ی کوردی و هی همهوو گهایکی دیکهش ، له بهرهه می کون بی ویژه الهودا سه رهال بدا ه

تیستاش هدندی له لاوه کانمان ، له ثه نجامی شهو هاز و هوزمی ثهوان به ناوی نوی خوازی و تازه خوازی بهوم بلاویان کر دموه ، همروا دمزانن شیمری نوی پروانگه یی به کان دایان نمیناوه !!

شیعری نوی له نهده بی کوردی دا ، به و شیوه یه که نهمی ق دهی ده بین – نهم و مژه کسه ی نه بی کسه بهم خهستی یه ی نهمی ق نه بو ح جاره که سه مده یه به به و بلاو کر نهی کره مله کسه ی پوانگه و بلاو کردنه و می به یاننامه که یان ، بوونی خوّی جاری کی دید که ش بو خه آل ده در – خستووه و داهیتانی پوانگه یی یه کان نمی به ه م لایه نه پویستی به پولونکر دنه وه ی زیاتسر هسه و پویستی به به آلگهی میژوویی و ناشکرا هسه سه اله وه دامدانه وه ی پرسیاره کسه یه باده ی شیعری به خشانه و کردوو تانه – پرسیاری نویم – له ودا باسی ده کهم

به آنی ، پراسته پروانگه بزووتنسه و به کی لسه ناو نه ده بی کوردی دا دروست کرد ، به لام تیگه یشتنی هه آنه و نازانستی یانه شی له ناو دا به جی هیشت ، جا من بسه هیسوای پراست کردنه و می نه و تیگه یشتنه هه آنه ناپاستانه ، له میشکی لاو مکاندا ، گه پرامه و سه ر پروانگه یه ك که چوّن کوت و بر ، کوت و بر ، کوت و بر ، یه کگر تنه که هه آنو مشایه و ، دوا قسم له بارمی شیعری تازه و ، نهمه یه: شیعری توی ، به پنچه وانه ی شیعری کوّن ، همتا ژیان و جمسان شیعری کوّن ، همتا ژیان و جمسان

پشکهوی ، بیروباوه پ و تعقلیه بی خفاک گهشسهدار تر بی ، برموی زیاتسر و لسه ژیان کاریسگهر تر ده بی ۰ شیعری نوی ، منسال یان همرزهکاری تهمورتر و لاوی دوا پرتری نزیک و بیاوی دوا پرتری دووره۰

> ههٔ این له دوو دمستم ثممن تازم پهرستم ثمومشم همر له بییره نمامی تازه ړواو کوریهی دارتیکی پییره

ومرامی پرسیاری چوارمم

ومراهدانهومی ثهم پرسیاره ، پیّویستی بهوه هدیه که شتیّك له باردی پرمخنه گرتن خوّیهوه بدویین نس

پرمخنه گرتن هه آسه نگاندنی ، کرده وه یه ک ، پهر ههمیک ، باسپک یان مهسه له یه که به همموو لایه نه کانیوه مه که آل حیساب کردن دا بر کات و شوین ، مافی ته واو دانه له لانی پروون کردنه وه وه به لق و چلی همر یه کیک له دوو لایه کهی ثه و پهخنه لیکراوه ، واته لای چاکی و خرابی ، پاستی و نا پاستی ، به که آسکی و بی که آکی ، وه کوو خوی که همیه ، به بی زیاد و کهم ، نه لی ی دانا شری و بی تری و نه بخریته سهری و پر تری و نه بخریته سهری و پر تری و نه بخریته سهری و پر تری و نه بخریته

پووناکی خسته سهر نمو لایهنانه تیدا که خدککی ناسایی به سانایی نایبینن و همستی بن ناکهن و پنگا خؤش کردنهوویه کهبهردم خؤیاگرتنی لانه باشهکه و بهره پیدان و گهشه ین کردن و ووزه و تین فره کردن و یال پنوه نانه بهروو پیشهووی به مهبهستی دمست پیسوه گرتنی و تیشك خستنه سهر لانه لاواز و پرهنیج به فیرق دمرو نا پاسشه كانیتی و پی نیشان دانه بو چونیه تی نهانیان ، به سهردا زال بوونیان ، یان خسو دوور خستنهو لی یان و همهوو شم شیی كردنموه و پوونكردنهوانه به شیوه یه كی و ها زانستی یانه و جوان و گونجاو لسم شهنجامی پرهخنه لیگرتنه كه همه ر به ته واوی و به دروستی ، دمق و قه باره و چونیه تی شهو مه به ستمان بدا به ده سته و که له پرهخنه گرتنه كسه دا گهر مكهانه و مه به ستمانه و

دوای پرمخنه لنی گرتن ، پرمخنه لیگیراو ، جا هدر شنیک بی ، دربی هدوو لانیکی ، ناشکرای ، شاردراوری ، پدناوییچی ، دوور له پرووناکی چهند و چونیهتی بر دربکهوی و بدتهواوی و بدرچهسته (مجسم) و ویسه گیراو و نیشان دراویی ، پدنجهی پروونکردنهو، بخریته سهر شهو جیسگه و خال و پدنایانه که له شوینه کانی دیی پروونکردنهوریان زیاتر پیویسته ،

جی به جی کردنی شهوه ی سه به روه ، پنویستی سه رسانی هه موه و پرمخنه کریکه ، که ده بی لانه کانی پرمخنه لیگیر اوه که ، وه کوو چوّن هه به به شیّوه و قهباره و چه ندیه ی و چوّنیه تی خوّی دیاریان بخا ، جا شه و پرمخنه گره هداری مه ر چه شه به برو باوه پریکی نابووری و کومه لایه تی ددین با بین ، چونکه نمه به به به نموه ، ده ست پاکی ، یان ده ست پسی به رزی به تی یان نزمی و سووکی خوو په ووشتی په مخنه گره که نیشان ده دا ، نمه وه که نمون نمی همه و که سیک نه مین بی و ده ست پاک بی و برخ نه م لانه شهمان پیریستی سه رشان له نارادایه ، همه رکه سیک که پرهخنه گربی و شهم ده ست پاکی یه ی تیدا نه بی له ده رخستنی پاستی شته که دا ، من به پرهخنه گری ناترمیزم ،

له پاش شهو ههنگاومی سهرموه ، پاش نهومی درد و نهخوشی و سهرچاومی کری و لاوازی شوینه کان یان بهشه کانی پرمخنه لیگیراوه که دیاری ده کرین ، نهخوشی و همخی لاوازی یک چهه چهه ؟ کوی یه ؟ چونه ته چونه ؟ مهمجا نورمی درست نیشان کردنی چونه تی چاره سهر کردنی بنه پره تی ، نه گهر نه بوو ، چاره سهر کردنی جاره کی (مؤقت)دی ه نهگه ر نهموش همر نه کرا و له توانا دا نه بوو ، در بی شتنگی و مها بکری که نه خوشی یه که تصفه نهگاته لایه کانی دیکهی ته نه که و ثهو شوینانه ش که تووش هاتوون ، لی یان لایه کانی دیکهی ته نه که قاچی قوولتر دا نه گری ، خو نه گهر نهمه سه یس نه کاد و نه خوشیه که قاچی قوولتر دا نه گری ، خو نه گهر نهمه مه کردنه و می زور در و زبانیان دیاری بکری ، نهمه نه ک همر بو پرمخنه کردنه و می پروسته و به س ، به لکوو بو خه لکی تریش ، بو درس و پهند لین و درگرین و لی شاره زا بوون پروسته ،

ثمم لایهنه ، یان هدلسان بهو ثبشه ی لسه سهرموم باسمان کرد بهشنکی گرنسگه له پرمخنه گرتن دا ، بهلام بهشی لهمهش گرنسگتر پرتی نیشان دان و پال بیسسوم نانی پرمخنسه انگیراوم بنر بهرمو بیشهوم چوون و پروومو باشتر پرتیشتن ۰

ثهم چاره سهر کردنه ، یان کیشانی نهخشه ی چونیه تی خوّ لسی لادانه ، به ینی پرمخنه گر و بیروباوه په ده گوپی ۴ کسه ده آلیسم پرمخنه گر ، مدیستم شهو پرمخنه گرمیه که توانیستی بیروباوه پ و پالزی خوّی له یاش لیکدانه و میه کی پاست همآبز تری ، پرمخنسه گریسکی پیشکه و تن خواز ، جوّره پینگایه که بود مهدسته دیاری ده کا ، که چی پرمخنه گریسکی کونه پدرست ، هدر همدان پیگا بهره واژ (۲۲) ده کاته و و

و ثممیان به راست دادهنتی ۰

یه لای منسهو، ، د.بی پرمخنه گرتن زانستی یانه و مهوزووعی یانه و دوور له هه لهشه یی و پهله پهل کردن بی ، ئهمجا هیوای پیش کهوتن و خرمهت کردنی لین د.کری د.نا ۵۰۰ نا ۵

له باده ی پیویستی بن لایه بی پرمخنه گرهوه له سه یر کردنی شهو شته داکسه پرهخنه ی لایه بی تعدد کسه پرهخنه کردن و زوریش نووسراوه ، به لام ناشکرایه پرمخنه گریش همد گیزین لایهن ناین و تهمیش وهکوو همه موو مروفیکی دیی ، خاومنی بیروباوه پی چینایه بی خویه تی و هه نویستی خویه ی بدراسه به همه د شتیک ، پرمخنه اینگراوه که شیان له گه ندا بن مهمان یروباوه پر دیاری دکسیان میروباوه پروسایی و پان پیوه نابی هممان یروباوه پروسای دهکسان

تهمه کورتهیهك بوو له بارمی په خسه گرتنهوه به گشتی ، که ده بی له همهوو په خسه گرتنیکی میللمتاندا په فتاریان بی بکری و لهبهر چاوبن ه له پیش و درامدانه ومی پرسیاره که تان که له بارمی په خسه ی کوردی یه وه لیتان کردووم ، به تاییه تی (پهخنهی سهردممی لاویم و پهخنهی هاو چهرخ) و دك له پرسیاره که تان دا هاتووه ، ثهم قسه یه تان بر ده گیرمه وه ،

ومها بزانم بایزی سالی ۱۹۷۹ بوو ، له نزیك تورزدی باكی سلیمانی له گفت و (شیرکو بیکهس) و کوپیسکی دیکمشیان له گدندابوو ، لهو،وبهر نهددناسی بهیمك گدیشتین ، لهگفل لهودا به یهکدی یان ناساندین که کاك (حممهی حممه باقی) وو و کاکه مهم ووتی تهما بزانه مسهری سپی و بیریش بووه میش ووتم

پیری یه تمی به سدری سپی نمی یه و کالد شیر کو له و لاوه خیرا شه و تسه یه ی کر ده وه که له ناو خه آلندا بلاوه و ووتی و پاسته به دله ، و منیش ووتم نه خیر به دلیش نمی به وانیش پرسی یان ، شمی گوایه به چی یه ؟ وه رام دانه وه ووتم :- بیری و لاوی یه بیروباوه پ و بیری به خینز و به گوپ و پیشکه و توو ، لاوه و لاوی بیروباوه پرکون و بی تین و تهیوه ، بیره و لیره دا هه ر سیکیان ، چار و ناچار پرکه یان په سند کردم و

جا کەواتە ھىـەر ھىچ نەبتى ، بەو پېوانەيە ، لە پرسيار.کەتان دا ، بوختانتان بتى كردووم ، من بېرنىم ، خۇتان بېرن ، باوكتان بېر. !!

په خنه گرتن له ناو کوردیشدا ، وه همموو دیارده یه کی دیکه ی سروشتی شده جیسانه ، به شیّوه یه کی ناسایی و سروشتی یانه هاتوه ته کسیه و شهره ، که ناو خوّماندا شه په شیم و شهره ، په ند و حیکایه ت گیرانه و و شهره شتی دیکه همبووه ، شهوانی در برزی زستانی به تممه نی کوردستان ، خه لک کو بوونه ته و و نه و شیمر و به ند و حیکایه تانه یان هه لسه نگاندووه و به بری شهو توانا سه ره تایی یه و بو چوونه ی نه و ساکه ، که هه یان بووه ، بریاریان له سه رداون ،

هـه ر وهك ده زانين ، له نيوان شاعيره كلاسي په كانمان دا ، شيعر به په كترى و به كمساني ديكهش هه آگوتر اوه ، به تايبه تي شهره شيعر بي شكاندني په كترى له نيوان ثه و شاعير انه دا كه زوّر به يان لـه سهره تاى سهده ى بيسته مدا ژياون ، همبووه ، زوّر لـه خوبنده واران ، شهره شيعره كانى نيّوان (شنخ ره زاى تالّه بانى ۱۸۳۳ ــ ۱۸۹۹ ز (۲۰)و (شوكرى فه زلّى که ۱۸۸۲ ــ ۱۹۸۹ ز (۲۰)یان خوبند و تهدوه ،

هەلبەت ، ھـەر يەكىك لەو شاعىرانە ، شىعرەكانبان نېشانى زۆر لە

خەلكى خزم و دۆست و دەورو و پشتى خۆيان داو. و ھــەر شيمر. لايدنگر و ، نا لا يدنگر و (تېستايەكى گوتەنى : پرمخنەگر)ى ھەبوو. .

ومك دەر دەكەرى ، لــه شەيرە شيعرەكەي تېوان ئەۋ دۇۋ كــەلە شاعیره دا یهکیك ، یا چـهند یهکیك ، ههبوون که ٹاگری له نیّواندا خۆش كردوون • دمنا ئەو دوو شـاعـرە ، كە ھېچ مېرات و زموى و ئاويان له نيوان دا نەبوو. ھەتا ئەو شەر، گەرمەي لە سەربكەن • ئەو ئاگر له نیّوان دا خوّش کردنهش ههلّبهت پیّویستی به شی، کردنهوم و هەلسەنگاندن و پنداهەلدانى شىعرى بەرامبەر.كەي بوۋە ــ بە يتى پلەي رِوْشنبیری و بۆ چوونی ئەوكاتە ــ بۆ ئەومى ئەو شاعبر،ھان بدا ھـــەتا ورراسی بهرامیهر کمی بدانهو _ نهگ ر که کی دی لهم پرووموم دوابتی و من لـه یادم چووبتی ــ بؤیه لیّره دا ناوی نهمیّنم ، داوای لمیّ بوردنی لتی دهکهم ــ ده تیم لهوانه یه ثهو ٹاگر خوشکهر و رمخته گره ، له ننوان ثهو دوو کهله شاعرمدا ، شیخ مهحموود ختری بووبتی ، بــه تایبهتی رمخته گرتن له شیعری ثهو دوو شاعیره پله بهرزه ، لهو کاتهدا، مهگەر ھەر لە يەكنكى گەرىدەي ، خوتندەوارى وورياي شاعيرى وەك شتخ مەحموودى زيرمك بومشتخەر. • ئەمە يەكېكە لەر بەلگە روون ر ٹاشکرایانهی کے همانه لهسهر بوونی رامخنهگرتن ، لهو سهردممهدا بهلام بوچی هنج ر.خنه گرتنکی لـهو جوّرهمان بوّ بهجیّ نهماوه و بوّ چوونه کانمان لهم بارهیموم هممووی همر لمسمر بنجینهی کشکدانموم و مەزندەكارى ھەڭدەچنىن ؟

هنری نمسه دهگه پیتهوه ، بنر نزدر شت ، بهتایبه نمی بنر سروشنی پرمخنه گرتن لهو سهردرمهدا ، نهو جنرره بهرهمانه نه درنووسرانهو. و نه له بهریش درکران ، له شیعر بهولاوه بهرهمهیکی دیکهی ویژویی له نووسینهوه و دمماو دمم کردن بنی بهش بوون ، بزیه به تیمه نهگهیشتوون.

هدرومها له یاری کردنه کانیشدا ، پرمخنه گریان داناوه که نهو برپیاری داوه کام یاری کردبهانیشده ، په نهوانی دی و بهو پرپیه لسه ناو خواندا جوزه پرمخنه گرتنگی سهرهایی همهووه ، دوا جار بهپرمخنه گهلانی دی موتوربه کراوه و گهشهی کردووه ، بهتایه تمی کاتی شهپری دووه می جهانی و پاش کوتایی هساتنی کسه ده رگای پروشنیری سوشیالیستی و دیموکرانی لیبرالی نهوروپای بو گهلانی پروژ هملات ، به کوردیشهوه کردهوه ، که بو نهو قوناغهو پاده ی تیگیشتنی شهو سهرده مه که که که کمان ، ته نانه ت دیموکرانی یه لیبرالی یه که کهی سوودی همهوو به شه کانی پروشنییری کوردی بهم دهروازه بو کردنه و به کاری تری کراو گهشه ی کردوو جوولانه و و گوریکی تازمی

د وخنه و نیزمینی کوردی به فرناغه کانی بیویستی هاننه کایهوه و گهشه کردن و پیشکه وتنی خویدا تیبه پیوه و خدریکه بی بدا دمهوا ه تیستا خدریکی زورانه له گهل ژیان و نهو کوسب و تهگدرانهی له پیشی دا فوت بوونه تهوه و همه ول دمدا تا شهو هادمیهی بوی دملوی که لک لسه پرووناکی و پوشنبیسری و گهشه کردن و مربگری و به پرسگاومیه و دمه وا ه

ثهو پرمخنانهی من لهسدد لاپهپرمکانی گوّنادی گهلاویژ و پوژژنامهی ژین و ثهوانی دیکهدا دیومین که له ههندی همهلی هملکهوتوودا دهرچوون ، پرمخنهی ساده و یهك لانی بوون ، یان بوّ شکاندن ، نووسهری بهرهمهکه ، ثهگیمر نزیکی پرمخنه گرهکه بووبی ، ثهوا زوّری به بهرهمهکهیدا هملگوتو، و

نه گهر لیّومنی دوور بووین نهوا سهر کوّنهی کردوه و سهر و گویلاکی کوتاو،تهوه • کسهم وابووه رِمخنهی زانستیبانهی کاملّمان به بهرچاو کسهوتهی • لهگسهل نهمهشدا توند و تیژییه کانیان سنووریّسکیان بغ همبوو • بسه تایبهتی نمهو رِمخنانهی کسه اسه گوّناری گهلاویژا دا بلاّو دمکرانهوه •

گرنگرین و قوو آترین پرمخنهی نمو سمددممه ، واته هی جله کان و په نجاکانی نم سمدمیه ، نمو پرمخنانهن که بارته سیاسی یه کانی نمو کاته له همه لریست و بیروباوه پی سیاسی یه کتری یان گر تووه ، نمسه لمهووه ماتوه ، که نمه نمو پرمخنانه به همر چهنده زوّر به یان یمك لانه بوونه و بو شکاندن و جی بی لمف کردنی پرمخنه لیگیراو بووه به نووسه ره کانیان کمسائیسکی خاوه ن بلهی باش بوون له پرتشنیری سیاسی و نابووری کومه لایه تی در خنه تروی باش بالیان بیوه ناوه تا له قالبه تمسک و ویژه بی یه کمشه و و تاپراده یه کی تیداده ژیا ، هسه ر چهنده له توند و تیژی یه که بی در دوه ، کسه تربی یه کهشی زیاد کردوه ، کسه نمه توند و تیژی یه لمه برهسه می پرهنجاکان دا دیارترن ،

کاك (محرم محمد ئىمىن ۱۹۲۱ ــ ۱۹۸۰/۷/۲۳ ــ)ى (*) چېرۇك نووسى يېشكەوتىن خواز ، له بارمى به هەلە له پرمخته گەيشىتنى ھەندىن له نووسەرەكانى سەردەمى سالەكانى جل و بەنجاكانەو، نووسىويەتى

• داخهکهم تیسه پرمخنه زوّر به هدله تیگهییوین ، زور کمس هدیه هدر کـه ناوی پرمخنــهی لا تدبدی پروو گرژ تهکــا و موّن تدبیتـــهو. •

چونکه واتی گدیشتوون که پرخنه مانای دوو می جنیوه ۵۰۰ جاریکیان به بونه ی بالاوبوونه و می پرشته ی مرواری) ۱۰ قستا (علاء الدین) و ه له نووسه رئیکم پرسی پرخنه ت هدیه له (پشته ی مرواری) ؟ وونی :.. (استغفر الله !) و ۵ کور بتی بالیم خوانه خواسته (هیچ جنیوت داوه به ماموستا علاء الدین) ، ثهمه ش همه و وی له به ر ثه و میه تا تیستا له ناو تیمه دا پرخنه بو ثمم نامانچه نا له بار به کار هیر او ه مه ندی که سی تریش همان که له پرخنه سل نه که نه و ه له به ر نه و میه به به رهمه مانیانا پرنابه رموون له میله کی پرخنه بدری نه وی کوو له مرقر به و لاو میچی پرنانه دری تیا نه بیشته و و له به ر چاوی خه لکی بکوی ۱۲۷۰ و ۱۲۸ و ۱۲۵ و ۱۲۸ و ۱۲۷۰ و ۱۲۸ و

له پٹش ٹەومى باسى رەخنەي ئەو سالانە بەجتى بھللم ، بە پئويستى دهذانم ک نموونه پهکیش له شیّوه و چوّنیه تی و پلهی رمخنه ی گیراوی ثهو ماوریه بلخهمه بهر چاو که ثهو رِمخنهیه هــهر له خوّشم گیراو. . رمخنه په کې دیـکهم ههانه بزارد ، نهوه کوو رمخنه لنگـراو. که دلـگـر بین له ژیاندنهوه و بهر چاو خستنهومی ثهورِمخهیه که ماومی (۳۰،۲۵) سالَّیکی بهسهردا تیّیهریوه ۰ وه بوّ نهومشم ههلّنهبرارد ، ومك كوّنه فین ههتا لیّره دا بهر پهرچی بده.موه ۰ ثهومی راستی بن ، هسهتا چاوم بــه نووسنهومی ثهم ومرامهدا تهخشاندموم ، نه کهوتهوم بیرم وم تا تیستاش لەوانەيە بە تەواۋى ئە چۈۋېمە بىنچ ۋ بىنەۋانى پەخنەگر. كەۋ، تەنانەت هەر بۇ ئەومش كـــه بزانىم كى_{نى}يە ، چونىكە مەبەستىم نەبورە و لە سەرتىك*ى* دیکهشهو. پروتی پروژگار و پیویستی به کانی گهشسه کردن و پشکهوتنی زمانی کوردی له بریارهکهی (کؤنگرمی یهکهمی ماموّستایانی کورد لســه شعقلاوه ــ سالّی ۱۹۵۹) بەر پەرچيان داوەتەرە و تيستا رەخنە كە ھيج ووزهو گانی تندا نهماوه و تهگهر تهوه نهین به نموونه دمی هیشمهوه ، دمنا پیویست به بهر پهرچ دانهوه ناکا ه

و کوو زاتر او ، که جه ند مانگیک له پیش شورشی ۱۹۸۸ تهمموزی/۱۹۵۸ دا ، دوو نامیلکهی بجسووکی جیسر قرکی کورتم بلاو کر ده و ، یه کیسکیان به ناوی (کهوای نه کرای) ، واته (کهوای نه کراو) ، و ، بوو که بریتی بوو له چیر قرکیکی کورتی کوسه لایه تی له بارمی ژیانی خیز آنیکی پر منجده دی ماوه یه که له وه و به را که بسه شیوه زمانی کویه نووسر ابوو و بین گوان بو نهوه ی که گرنگی نهو شیوه یه در بخه م و خه لکی کوردستان به تایه تی خوینده واران اله ووشه و زاراوه کانی نه و شیوه یه شاره زایی یه کیان هم ین و (کاك شوان) که همه رو ده لهمه و به رگونم اله وانه یه تیستاش به ته واوی نه زانم کی یه همه ر لهسه ر نهمه نده کسه چیر قرکه که به و شیوه زمانه یه نووسر ابوو و همچی تر او کی قه له می لی تیز کر دبووین ا نهمه ده قی پر مخه که یه ی ی به خوی پیتان بایی چی تووسیوو د

ئەلف و يىن 600.

: دمرد و دمرمان و دمستی بیگانه !

و ام زانی له مهیه پرتگار بووین و جاریکی که منعت باری تابسه و م اله مهر شهو سهر دمنک بود خوشم تی ته ده گدیاند ، هه ه و دول هه ندی کمی سبله که تا هیوایان به پهکیک نهبی مهرحه بای ان تاکسه ن ، وه که فرمانیکشیان به و کهسه بود به دهست و بی و کلاشه که یا دا نه نووسین ، میش له دوشاو و شیله شه کر وا نه نیشتین ، به کلام زوری نه خایاند به پهله پرووزی خوم به د د گهیانده وه به هوی شهلاکهی ماه وستا توفیق وه همی به گهوه ، ماموستامان تینکی کهی لسم په ناخود د د سی بو کردووین به نه به اسمولا نه بی بودسین : محمد ن ، گوبه ند جونکه له ناو بازیری مهولا نه بی بودسین : محمد ن ، گوبه ند جونکه له ناو بازیری

سلیمانیدا ، نهم جهشنه دالانه به رمنکنك نهبنون نه داله و نه ذال . جا بۆ بەجى ھىنسانى عەدالەت و يەكانى لسە ناو ھىسەموو ھۆز و تېرە و کووچه کانی کوردستانا پیویسته بکهوینه خوّمان بو تب دروست کردن. بۆ وینه نهبی بۆ دزمیی و هــهورامی چــهند تیینکی که پهیدا بکهین چونکه دزمیی _ ح _ به _ ع _ ، وه _ ع _ به _ ح _ وههورامی ۔ س ۔ به ۔ ث ۔ ثه پنٹرن ، که گوفار و نامه،ان بو درمیے نارد ثه پن عــه لى به حــه لى بنووسين ، وم بۆ ھــهوراميش ــ سلاو بــه ـــ ثلاو ـــ ئەنووسىن،ئەوسا زەنگنە و باجەلانش ئەلتن قووڭ و شوولمان بە قول و شول بو بنووسن . بهم جهشنه شنومی نووسنی کوردی زمانی کوردی له ژماره ثهچته دهرهوه و تبیه کانش ثهگهنه ژمارهی تبیی چینی که نمالّتن و خویّندنهو. یهك شنودی نه یه بهلکوو ههزار شنّودی ههیه . و. ب عەرەب و قەيرەنگ ئەلتىن ئنو. بە ھەلە چوون كە بە يەك شئو. ئەنووسىن و ٹەخوننــەو. ، تا زوو. واز لەر بىر. كۆنــە بىن كەلْـكە بېتىن ! شاره کانتان هاندمن هسهر په که يو خوّى و لهسهر شتومي خوّيان تس دروست کهن بو تووسین و خونندنهو. • بهم رمنگه زوری ین ناچی نامه و کتنبی هنج شاریک بو هیج شاریکیکه ناخوندریتهوه و لیمی تنی ناگەن . ئا بەم چەشنە خوندەوارى بۆ گەلى نەخوندەوارمان ئاسـان و هدرزان ثهكه ين زمانه كهمان بۆ نووسىن و خوندن ئەبتى بە يەك زمان !؟

ٹموسیا کمسیش ناتوانتی به _ ناسرو مارمار _ مکمی ووردی و _ کموای نمکرای _ خالد دلیر ناو بلّی ٹممچییه ؟!

شوان(۲۸)

ثهمیه دمقی پرمخته که بوو ۰ که هیهر به جوانیشی نازانم لـه پاش تیبه پرونی بیست و شمش سالدا ، هدلستم بهر پهرچی بدمهوم ۰

بو پرهختسمی هاو چدرخ ، نهو ناومی بیوه به کارتان هیساوه همه ر وه که نهومی کمه پرهخته کانی یه که دوو نهوه له پیش تیسه دا ، پرهختمی هاو چدرخ نهبن _ نه گدر چدرخ به سده ، براتین که نمه تیکه شده تیکه شده در نه و برزمی کوردی دا زوّر به کمار هاتووه ، کمه پیش نهومی کانه ، به همل درزانم که پیشنیازیک زوّر به کورتی پروون بکمهوه و بعضه بهر دستی بویژه کان _ نه گدر کهس له پیش من نهمه می نه کرد بیخسه به ر ددنه و پهسسه کردن ، یان پهسته نه کردنی بیشنیازه که ش نهمه نه کردنی بیشنیازه که ش نه کردنی بیشنیازه که ش نهمه نه بیشنیازه که ش نه کردنی بیشنیازه که ش نهمه نه بیشنیازه که دنه که دنه در دنه بیشنیازه که ش نه کردن ، یان پهسته نه کردنی بیشنیازه که ش نهمه به .

و کوو له لا ان پروونه ، ماومی نه و همشت نو سالهی که به هوی باری ناهیمنی تابیعتی کوردستانه و م اه سهرمتای شمسته کانه و ، نه ده یی کوردی ، به هممو و بهشه کانیه و ، تووشی مهین و بهستن و خهوتن هات همه و ولا له و وریشیش همند یکی لی دوام ، نه م باره در نیزه ی کیشا همتا دوا دوای شمسته کان ، واته پیش سالی ۱۹۷۰ ، که له و سالانه دا ، ویسره ی کوردی دهستی به جم و جبول و بووژاند نهوه کرده و مورنای تهووژم و گوریکی تازمی نهده یی دمرکه وت ه

جاك وایه تیسه ماومی نهو هدشت نؤ ساله ، به سنوور دابنین له نیوان ویژمی كون و ویژمی تازمدا ، به هسموو بهشه كانیسهوه چیروك ، پرمخنه ، پهخشان ، شیعر ، نهگدر تیكه لاوی یه كیش ههین له نیوان نهو دوو ساوه میژووبی یه ، یان نهو دوو سدردمه ویژمیی یهدا ، نهوه هسدر شتیكی زور سروشتی و ناسایی یه ، چونكه هیچ دهركه وتیكی

ئم پیشنیازه ، هسهر به ته واوی له گه آل باره پرامیاری یه کهی نهو سه درده مهی کرد دستانیش دا ده گونجی تاکه دیبارده کهی (خسه و تن و گرمؤ له بوونی نهده یی کورده له و ماوه یه دا)له نه نجامی نه و پرامیاری یه شه بؤ زیاتر پروون کردنه وه ده آیم :_

هدر له گدن به کار هتیانی پرهناری دوژمنانه بدرامبدر به گهلی کورد له لایهن دهسه لانداری به بی نه و کاتهوه ، له ناوه پاست ، یان لسه کوتایی سانی ۱۹۹۰ دا ، باره و یژه یی یه کسه به ناچاری تووشی خسو گرمونه کردن بووه ، کسه باره پامباری یه که ، بهرامبه ر به مافه کانی گهلی کورد ، نهختی شل بوته و دهستی به کرانه وه کردووه ، باره نه ده بی کهش وه کانی یه کی په نسک خواردوو ، تهقیوه ته وه ، هدر کاتیك جوره

یموکراسییهك همبووبتی ، ویژهش له ژېّر مسایهی دا گسشاوهتهوه و پهرخوّر داربووه .

بهلای منصور سهرمتای ماوریخهوتنی نهدربه کمیان ، نهو کاته یه کسه له لهسهرروه باسم کرد ، به لام سالی کوتایی هاتنی ی ده کهویته نیوان سالی ۱۹۲۹ ، که ساغ کردنهوری پیویستی به همهندی گوان و لیکو لینهوه هدیه همتابزانین له کامه سالیان دا بلاو کردنهوری بهرهممی کوردی ، له جمهندی یه تی و جونیه تیدا بسه پلاو کردنهو و کهوامان لتی بکا بلتین : ماوری خهوتن و بی بهرهممی یه که له و ساله دا کوتایی هاتوو ، و بق نهو کهسهی کتیمخانه یه کی پیک و پیک بن جا ک همه نیشنگی شد و بیک با ک همه نیشنگی شد و سالانه ی تیدایی ، نهمه نیشنگی نیک با ک همه و بهرهمه کانی شه و سالانه ی تیدایی ، نهمه نیشنگی زور ناسانه ، لیرددا پیشنیاز که ، بو خوینده وار و بویزه کان بهجی دیله

به یژی شه پیشنیازمی سهرموه ، پرخنهی ثم سهر ده مسان ، له و سالهوه ، یان له و ماویهوه ، دمست یی ده کا ، بی گومان پرمخنهی تازممان گویانیکی باشی بهسمر دا هاتووه که سهرنج پراکیشهره ، ثه همنگاوی بهرمو پیشمهوه چوونه ، له لانه کمانی قوول بوونهوه ، وورد بوونهوه و سهیر کردنی همموو لایه کان له پرمخنه گرتن دا ، بسه تاییسهی پرمخنه گرتن له بهر تیشك و پرووناکی تیموری زانستی و کومه لایه ی پی گهیشتوه ، کومه لایه ی پی گهیشتوه ، کلام وایه به شه ویژه میی یه کهیشتوه ،

به ناوپر دانهوریه کی سه در بیزیی بو شهده بی پیش مساوه ی کپ بوونهوه ، وانه پیش سالی ۱۹۹۰ ، کومه آبک شساعیر و چیسر ؤك نووسی چاکمان دیسه پیش چاو ، به لام بو پهخنه گر وانی یه ، کمه نیشانسه ی دوا که وته یی پرمخنمه کمانه ل ه و سه پردمه دا ه کمچی نهمرو ، همر به سه را دانیکی ناسایی و خیرا ، کومه لیك پرمخنه گری باشمان دیسه به ر چاو که زوربه ی زوریان لاون ، پیشکه و تن خوازن ، نهمه نیشانهی نهومیه که نهم پرمخنه گرانه له سهرده می کپ بوونه و و خهفه بوونی نهدمیه که ماندا خویان په روه رده کردو ، و پخ گیشتوون ،

به لام شهم باره دل خوتسکه رمی که پرمخته کممان همیه تمی ، دمین پالمان پیوه بنتی ، به تابیه تمی پرهخته گره کسانمان ، بو زیاتسر کردنی پوشتنبیری شوپشکیرانه و پرمخته گرانه یان و به سانه وه له تاو قایلک و قه باره ی شمر قریان دا پازی نمین ، با که لک له پرمخته گره به رزه کانی گسه لان و که له یووری نه ته وایسه تی شوپشکیری خومان و مربکر ، تاوه کو و بیتان به روو بیشه وه همنگاو بیتن و پاوستان له و جیگایه ی

که پی که یشتوون ، بق نووســه به گشتی وه بق پرهخنه گر به تایبه تی پهشم و نابه جی یه و مانای تهمهن به فیرقردان و مردن یه تمی ه

له پیش نهومی کوتایی به و درامدانه و می پرسیاره که بهیم ، نه و دمخهمو د بیری پر دخته گره کان و خوینه ران ، که له پر دخته گر تن دا هه ندی که س دلسی هم د دم پر دمخه کی دار که به پر دهمه که یدا ، پر دخته گر شایه ری جاران نی یه ، شسیم و فرلکلوری و نا فولکلوریه کانیان ناماده کر دینی و له همه و شایی و زماوندیک دایلییه و و ته نیا ناوی خاوه ن زماوه نده که (له پر دخته گرتن دا ناوی به رهمه که و خاوه نه که ی بگوین ، له گ آن نهمه شدا نه گ ر کوی نه دا ناوی به رهمه که و خاوه نه به رهم فرمانی سه رشانی پر دخیانی خاوه ن به رهم فرمانی سه رشانی پر دخته گرتن دا پر است و به کار نه هیانی پر و و کین و کونه غدره ز له پر دخته گرتن دا پر وستی سه رشانی پر دخته گرتن دا پر وستی سه رشانی پر دخته گرتن دا

ومرامى برسيارى يننجهم

و کوو زانراو ، ته م و مژ و قسنی به تویکل ، لـه هدر بهرهمتیکی نهده یی دایی ، شاردنه و می مه به ستیک ده گدیدتی کـه لـه به ر حقیه کی سیاسی یان کومه لایه تی یان لـه ترسی زهبر و زهنگ و دایلوسین ، یان له به رهبر هـه و هزیه کی دیکه یی ، ده رف تیکی گونجاو و لـه باری بو همانه که و تووه ی ده ربیر دری ، له ناو مـه به ستیکی دیکه ی ناشکرادا ، که نهمیان نه ساله ن هه و گهره کنی یه به لکوو شـه و یان گهره که .

تهم و مژ و قسمی به توتیکل ــ بهلای منسهوه ــ له سێ حالان دا بهکار دهمتیدری :ــ

۱ ـ له کاتیك دا كه ناكۆكى له ننوان گــهار دوژمنه دمــه لاتدار كه، دا ، دهگاته ثهو رادمیهی ک شر و تبر لهیهك بسوون و دمسته و یهخهی یه کدی بووین ۰ به ووتنه زانستی یه که ، واته ده گــاته لووتکهی توند و نیژی و بهنهمانی لایهکیان نهبی یهکالاً نا بتتهوم ه لهو کاته دا ئهو بویزمی خزی له ریزی گهلهکهی دا دمبنتی و ل ثه نجامی ثه و ناکز کی به توند و نیز و خوینریزی به ی که ثهمش له دمستی دا به داده داده ، جوش و خروش و ههڵقولان و یهنگ خواردنهو. تهنیگی یتی هدلجنیین و دوردی ووتهنی (پری زگی !! قمه بووبتی) و دمستی به هیج لایهك رانهگات و نه زانتی چؤن نهو لافاوی همىتى دەروونە بە رۆڭەكانى گەلەكەی را بگەيەنتى ، وەك بهشدار بوونتك لهوموم ، بۆ ئەو خەبات و تىكۆشانەي ئەو گەلە دژی دوژمنه کـهی دمیـکا و ثـهو تهدیبه بیهوی بۆ تهم مهبهـته که لک له هویه کانی بلاو کردنهومی شهو دوژمنه ومربکری ، ههآندمستن تمهم و مثر به کمار دمعتنتی ۰ بیروباوه ی و مسهبهست و ٹاراسته کر دنهکانی خوّی به دارشتنگی و ما ۔ شعر بنی یان شتی دیم که توٹکل دارین ، واته مەبەستکى ئاشکرای ھەبتى (رووى دەرەوەي)و دوژمنەكە نە توانى بەئىتىكى ك درى خىزى لىك بداتهوم و گەلەكە ئەم مانائاشكرايە لەسەر ئەو بويۇر، نە ژمترى و. ثمو بهرهمه لمه همسان كات دا ، سانايهك يان زياترى شاردراومی لنے و مربگری که ودژمنه که پهی ب مدرك كردني ثهو مانایه نهبا ، یان نه توانی بهسهر خوّی بهتنی ، بهلام گـهلهکه بان دۆزېتەو. و تېيان بىگاو ، ئەو بەرھەمە ئەو مەبەستە بدا بىــە دەستەور كە بۆيۈرگە بەو ناورور ناوكى دەبرى .

زوّربهی به کار هینانی تهم و مرّ لهم لانهدا ، یان لهم مهبهستهدا

به کار دههیشدری ، واته له لایهن بویژ و شاعیری خهباتکهر دژی دوژمنیکی دمستهلاندار که ناکؤکی له نیّوانیان دا به توند و تیژی نهبیّ ساغ نهیشهوه و ماومی دمربرینی ناسایی و بیّ تهم و مژ و بیّ پیّچ و پهنای تیدا نمایشهوه ه

۷ - هدندی جار شاعره کانمان ، به نایبه تی شاعر آنی قونابخانه یکون له ناو خویاندا یان له گه ن خه نکی دیکه دا ، قسه و شیعری به تویکنی با به به کار هینانی نهوه ، که نهمه شیوه یه کی سه راوی و نوری نهم فراوی و شیخ ره زای ناله بانی (۱۸۳۹ - ۱۸۹۹ - زادی ۱۲۹۱ کم تسه رزه میدا ده شیخ ره زای ناله بانی (۱۸۳۹ - ۱۸۹۹ - زادی له گه ن به مره و شیخ ره زای بالای همه بوده ، چون که له گه ن به مره و سه لیقه شیمری به جنیو فرقنی یه کهی دا چیک که و تووه و له ویشدا هم نیز نود مینی نه به کار مینانی (زاد اوه ی) (نه و که راه و در بره که یه خواره و ده ی بینی له به کار مینانی (زاد اوه ی) (نه و که راه و که راه ی در بره که یه به به به در در و میه به به به در راه دیر ه به به که در راه دیر ه به به که در راه دیر ه در بره که یه که در کوی در بره که یه یه که کی دی مه به ست بود و که راه دیر ه که دی ه یه که کی دی مه به ست بود و که راشیخ حه سه ن) خویه تی ه

بَوْ كَارِيْ لَيْعَلَانِي حَدرِبِي كرد له كه لَهَان شَيْخ حَسَمَن سهيري كهن ياران ج كوّبه نديكي كيّرا نهوكهره (٣٠) .

یان لـه خهته شیعریکی دیگهی ههمان شاعیر دا که باسی دوو مال دهکسا ، کهوتپوونه ثهم بهر و ثهو بهری شاری کهرکووکهوه لـه دوایدا به پوالهت گزیا شاعیر جنگهی خوّی نازانن و ده آنی :ــ

> (مالی موفتی لمم) بمره ممعلوومه فازیش لمو بمره پیاوی وهك من كن حمزانن لمم بمرم یا لمو بمرم ؟ (۳۱)

کهچی مهبهستی شاعیر ، ههر چهنده شاردراوهتهوه ، بهلام هـ هر اشکرایه ، که شکاندنی خاومن مالهکانه و به جوّریکیش که نموان لـــه بهرژمومندیان دا نمین یان نه توانن نمو شکاندته بهسمر خوّیاندا پیّنن ه

لەوانەيە ھەندى كەس بلّىن ، ئەو دېرە شىعرانەي شىنخ پەزا بۆ جنیو پیدانه و بهس • من نالیم ثهو قسمیه راستی تیدا نی یه • بهلام الله هه ان کاتیشدا شاعیر آمه دیرانه و شهو تهرزه نووسینهی به مهیه ستی شاردنهومی جنیّو و مهبهستی شکاندن بهکار هیّناو. • که شیعر و ثهددبی تهم و مژاوی ثهمروّش هسهر بوّ شکاندن و پیسوا کردنی شهو لانه یا ئەوكەپ،يە كە ئەدەبەكە (!) مەبەستىيەتى ، لە ويْژەي ئەمړۆدا زۆربەي جنیّو پسدان و (هجاه)له شیعری تهم و مزاویدا خوّی نمنوینی ۰ بسه تایبهتی ک خوو رِمووشت و دمم و دووی نهم سهردممه له شاعبر یان له ئەدىب قوول ناكەن جنىوى ئائىسىكرا و بنى پېچ و پەنا ، بىخسەنە بەرھەمەكانيانەو، ، لە كاتىك دا كە ئەم ھەموو جۆرى دەربېرىنەى ئەسۇۆ ههبن ، لــه رِمخنه گرتنی زانستی یانه و هه نسه نــگاندنی شؤرشگیرانه ، لسه ویژموانی خاومن پدیامی پیشکهوتن خــواز قبوول ناکری جنیو بنووسی و له شاعبرانی نهمرودا ، به تابیسهتی له چارهکه سهدمی رابردوو دا من له شیعری (ههزاری موکریانی) دو لاوه ، شهری بسهم شنوه یهم نهدیوه ۰ دهآنین رؤستهم فهتاح حهوبزیش ، که شاعیر یکی کلاحییه و له کزیه دادهنیشتن لهم جوّره شیعرانهی ههیه . بهلام مسن هجم لئي نهديون .

شیخ پرمزای تالمبانی ، دمیتوانی جنیوی گدلتی پیس بهوانه بدا که لهو دوو خهته شیعره و شیعره کانی دیکهی لهم چهشنهی دا ناوی هیّناون. بهلام وا دیاره ، لهبهر نهومی ترس ، یان شسهرم و شکویهایی اسه نسارا دا هـهبووه ، شهم جوّره شيعرمى بوّ نووسيون • كـه لهكساتى ليّ توّرينهوه دا ، هـه له پشهوه ريّگهى خيّل له گله يى و لوّمه دمرباز كردنى بوّ خوّى ديارى كردووه •

لیره دا دهگهینه شهو راستی یه که ده بی بو گوتنی تعده بی تهم و مژاوی دوو شتی ناکؤك هسه بن و له ناو شیعره که دا یه كل بگرنه و ه ته و شنانه ش :

یهکسمیان : بوونی جسوّش و خروّش و بوونی باری سسهرنج و ههست کردنیکی گهوره به پیّویستی دهربهینیان کسه کپ کردنهومیان و نانه ژیّر گلیان له توانای ثهدیبهکه دا نهییّ ه

دوو ممان : بوویی ترس و زه بر و زه نگ ، یان شهرم و شکویه این شنیکی دی لهم په نگه کسه به رهه آستی شهم ده ربرینه به ناشکر ایی و به ین شنیکی دی لهم په نامجا و یژه وانه که له ههر یه کیك له و دوو شته له یه الد دووره ، تویکنیك دا ده تائی و له یه این نزیکیان ده کاته وه و لسه دواییشدا یه اید ده گرن و به رههه کسه بسه و چه شنه لسه دایك ده یق ته نامه اده ده گر د ده گرن و به ره زاه خوشی تا پاده یه کی باش دانی به وه دا تاوه که نه گهر له کسیک نه ته رمزاه خوشی تا پاده یه کی باش دانی به وه دا تاوه که نه گهر له کسیک نه ترسیلی تو و به نای بر دواناوه و مانای وایه ، نه و که سامه ی کسه شیمره به تویکن و دوو مانا به خشه کانی بر داناون ، جوره ترسیک یان شسمرم و جه شد پیز گر تنکی به را میدری) نه و کاته ی تووسوه ده آین :

مال مودیری که خدلکی همولتره همر ودکوو خایه ، بن ختره صورهت و سیرهتی له پیاو ناچن ئەو قورمساغه ، مییه یا نیره ؟

دوای جنیّو دانیکی زوری به ناشکرا ، به مال مودیری ، نهوجــــا نهومی دهربریوه که تیمه لهم پروّزگاره دا بنوی چووین ، دمایی :ــ

> نییه باکم ته کهر تهو خوبسه بلن تهوه تهشماری لاممی کویره(*) •

وه کوو دهبینین ، به کارهینایی تسهم و مژ و قسمی به تویکل لسه
ویژه که ماندا له پیش نزیکی سی چاره که سده له مهوبه ر له گهل هی
نهم و دا ، له شیوه و ناوه روّك و مهبه سیشدا ، گویانیکی زوّر فره وان و
قوولی به سهردا هاتووه ، نهو گویانه فره وان و قوولهی به سهر هسمو و
لانه کانی ژیاندا هاتووه ، به تایبه یمی لانه کانی بیروباوه پ و زانستی و
ویژه و پئویستی یه کانی ژیان و نالوز بوونی پاری پامیاری و ۱۰۰۰ مند ،
کاریان کردوّته سهر تهم و مرت که ش و تهقیوه ته و قالبه ته ته و
نیمچه ناشکر ایهی شکاندووه و قالبیکی فره وان و شاردراوه تری لسه
خوّی وه ریتیجاوه ه

پ دیوانی شیّخ روزای تاله بانسی ـ ل ۹۱ ـ چاپخسانهی مهریوان ـ بهغدا ـ ۱۹۲۰ ۰

لیر ددا پیویسته شتیکی دیکهش جفهینه به در جاو ۰ نهویش نهوهیه کسه هدندی له لاوه کانمان ، لسه ژبر پهردهی نووسینی نهده بی تعماوی دا ، شتی و ها دمنووسن ، که لهوانه یه خوشیان نهزانن ده آین جی هیان و و تووه ۰ نهم دیارده یه له سالی ۱۹۷۰ بهم لاوه پهره ی سهند و له شیعردا زیاتر بهدی ده کری ۰

بهرهسهمی لهوبابه ته اه نهده بی هسه رگدایك دابی ، بهویژه نا ژمیر دری و یدك له بهردی بناغهی ویسژه نهوه یه کسه ده بی پوون و ناشكر این به بهایبه تی نهده بی شوپشگیر به مهبست بدا به دهسته و نمگهر نهمه له باری پامیاری نه و وولاته له توانا دا نه بی جیگهی پهخته لیکرتن نی یه که له ژبر چینی تهم و مژ و به پنج و پهنا مانای مهبست لیکرتن نی یه که له ژبر چینی تهم و مژ و به پنج و پهنا مانای مهبست تینی بکا و همهندی که س تینی به گا و همهندی که س تینی بکا و همهندی که س تینی بکا و نه باو میشك و دروونی ویژه وانه که دا گوی بکری و دردی مهمهایی مهلای مهشوور دروونی ویژه وانه که دا گوی بکری و دردی مهمهایی مهلای مهشوور ناگهن و به بازم نه گه در نه به نهده و نه ناگهن و به نامه که در نه نهده به نهده به دردی و نه هیچ ، به تاییه نی له کاتیک دا که ماوه ی دردی پنی ناشکرا همین و

بق نمونه ده تیم ، جار بوده له تووانا دا همبووه ، دوور له هموو
تسم و مژبک ، هموو شت ، یان زوّر شت بگوتری ، کمچی شهو
کمسانهی من لیّړه دا باسیان دهکم ، له ژبّر ناوی ثهده بی شوپشبگیږ
یشدا !! همر لهسهر ړیز کردنی ووشه وپسته کمس تی نهگهیوه کانی
خوّیان پوّیشتوون ، ثهوه مانای چی لمهوه بهدهر که ثهمانه همار له
بناغه دا هیچیان یی تهبووه بیلیّن ؟ وا دهرده کمهوی که تهم و مر همهر
خوّی ودک مهبست لهلای ثهو نهدیه شوپشگیرانه نامانجه و مهبسته و

هیچی تر !! بهرد و ترازووی شیمر و ئهدمیان بهرادمیهك گوری بوو ک دمیان گوت : شیمر هه تا مهبست شاردراو، تر و نا دیار تر و تهماوی تر بخ ، ثموا باشتر و به که لک تر و (رمسمن!!)تره !!

۳ – له بارنیکی تریشدا ، به کار هینانی ته و من له نهدهبدا پراست و به که کلکه ، ثهویش نهمهیه که لهباریکی زوّر تاییه تی دا ، ثه دَّهٔ ر تابلوّیه کی شیعر دروست کرابی و مانای مهبهست بدا بهدهسته و بسه لام بوّ جوانتر کردن و قوو آنر کردنه و می مانای تابلوّشیعری یه که ، ثه گهر له ههندی شوینی دا ، ته نکه سیّه ریکی بخریّنه سه ر ، و مك تا بلوّیه کی هونه دی وینه کیشان ، ثه وا به کار هیّنانی شهو ته و مره له و شویّنه دا به جیّه و و مستاکاری یه که دمنویّنی .

جتی دلّ خوّشیبه که همندی لهو لاوانه ، همستیان به همالیه می خوّیان کردووه و گهراونه تهوه سهر ریبازی رمسهنی تهدهبه کهمان و همهولّ و تعقیلای خوّیان بوّ تهم ریبازه تهرخان کردووه و تومیّیدی بهرهمه ی باش و به کهاکیان لیّ دهکریّ ه

ومرامی پرسیاری شمشمم :

هـها تیستا سی نامیلکه و دوو کتیبی شیعرم له چاپ داو. که بهم جوّرءی خوارءو، بوّتان پروون دهکههوه ه

۱ له سالی ۱۹۵۷ ، له کدر کروك ، که ثهو کانه له کومپانیای نـهوت
 ئیشم ده کرد ، نامیلکه یه کی همه جوّرهم له چابخانه ی (ترقی!!) له
 چاپدا به ناوی (گرنگی هه تاو) و و ۱۰ ناو ناخنه کهی بریتی بوو لـه
 هـــه ندی ووتار و پهخشان و یـــه دوو پارچـــه هوّنر اوه و
 چیرو کیکی کورت ه

۲ له سانی ۱۹۹۸ ، سن ، چوار مانک له پیش شوپنی چوارده ی
تهمموز ، دوو نامیلکهی بچیووکم له به غیدا ، (خوله و بله)له
چاپخانهی (الوفاه) و (کهوای نهکرای)له چاپخانهی رمهعاریف)له
چاپدا .

ناوەرۇكى نامىلكەي يەكەم ، جىرۇكتىكى كورنى كۆمەلايەتى بوو ، کـه ههندی کـهم و کوړی کومهلایهتی دمردمخست ، له قالْینکی بیکه نین و گالتهجاری دا • نامیلکهی (کهوای نهکرای) واته (کەواى نەكراو) بە شنوه زمانى كۆيە نووسرابوو ، چىرۆكتىكى کورته ، ژیانی ختزانبکی رونجدهر دوردهبری ، کوپر و دایکیك بوون ، کوړه که سالی تهنیا به سی دینار (سر۳) دینار ، ړهنجپهری دەكرد • جەند سالى دايكەكەچاۋەرۋانى ھەلىكى كردۇ. كىسە شتیك لىـهو مىتى دیناره ، لـه قەرز و قۆڭەی سالانەيان بمئنتـەو. و کەوايەكى پتى دروست بكا . كەچى (پلكە پېرۆز) ، ئەو ھيوايەي له گه ل خوّیدا برده زیر گلهوه و کهوا که همر نه کر ۱ ۵۰۰!! ثهم سچیروّکهم به چاوی خوّم دیوه ۰ وا دهزانم ثهمروّیه ، کور و دایکه که ، دوا جار له مالی تیمه ، له کویه دانیشتبوون • ساله که یم له برنهماوه ، بهلام من متر منداله بووم ه دایك و كوړهكه باسي دابهش کردن و خهرج کردنی ستی دینارمکهیان دمکرد ، پارمی کەوايەگە نەمايەوم و برياريان دا ــ ئېشاللا ــ سالېکى دى كەوايەگە دروست بكهن !!

گسه پانه و م برق که رکووك ، برق کومپانیای نهوت و ۰ ۰ ده دامه تکه می ی ، (ناگر و گولّ) له سه ره تای ۱۹۷۱ دا کسه و ته بازاده و ۰ لسه (ناگر) اکسه دا ، مه به ست شیعر ه نیشتمانی و شو پشگیره کان و له گوله که شدا مه به ست شیعر اکانی دین پشه کی یه کسه ی مام قست عبدالرحمن محسسه امیسین زمیحی نووسویه تمی ی (۱۰۲) لایه په ۰

٤ - لسه سالی ۱۹۷۹ شدا ، دووم کومه له شیمرم لسه جساپدا و بلاو کردموه به ناوی (بهرمو لووتکهی الوات)موه ، له چاپخانهی زانکوی سلیمانی دا چاپ کراوه (۱۹۲) لابه پرمیه و پیشه کی به کهشی خوّم نووسیومه ، ایم بهرههمه یانم ، به تیکر ایی ، له همموو الهوانی دی خوّمشر گهرمکه .

ومرامی پرسیاری حموتهم :

ئەومى پاستى بتى پرۆژمى ئەدمبى و نووسىنى ترم زۆرن + ئىمانەى خوارموم ھەندىكياس :ــ

- ۷ کو کردنهوه و چاپ کردنی همهندی ووتار و چاویشکهوتنی
 پروژنامه یی که له ماوه ی جیا جیادا نووسراون و همندیکیان لسه
 پروژنامه ، یان له گوناره کاندا بلاو کر اونهتهوه و نموه کا له دوا
 پروژدا همندیکیان دمست نه کهونه و و له ناویجن و
- کیر قرکتکی کورتم له سانی ۱۹۹۵ دانووسیوه به ناوی (خدباتیکی پیروز) هوه و همتا تیستا بالرونه کر او مته و م د دمه وئ ، ثهم چیر قرکه، له گال دوو چیر قرکه کورته کهی (که وای نه کرای) و (خوله و بله) و م

لهگهٔل ثمو شانق گهری یه ی له عهره بی یه وه و ه رم گیر ایه سه رکور دیی به ناوی (هیر قشیما)وه ، وه له ژماره (۱۰)ی گوفاری کاروان دا بلاو کر ایه وه نمهم چوار به رههه ماله به رگیك دا پیشكهش به خوینده واران بكه مه و ه و ه ك به رهه می چیر قرك و شانق یی ه

۳ ـ له دوا دوای سانی ۱۹۷۳ دابوو ، کهمهسعود محهه د ، به رگی یه کهمی نووسینه کهی که له ژبر ناوی (حاجی قادری کؤیی)دا نووسی بووری ، به بلاو کر دموه ، دووسی لابه په می له ژبر ناوی (لاباسیك)دا له و به رگهدابلاو کر دبتوه ، منیش نامیلکه یه کم له سهر مانی مانیگی (نیسان ۱۹۷۶) و ه به ناوی (نایدیالیزم له به رکی کوردی دا) نامیاده کر دوه بو به په به به دانه وی بر و باوه په که که ناوبر او که له و لاباسه دا بوخته کهی ده ربر یبوو ، وه نیشانی زیب)یشم داوه ، به به کم ده در بر یبوو ، وه نیشانی (رقیب)یشم داوه ، به به مداخه و ه نیسانی کردنی نه و نامیلکه یه شروه که پر ترقره یه که هدر ماوه .

٤ _ یه کتنی نووسه رانی کورد ، یه کهم کهس که له به هاری سیائی ۱۹۵۶ دا ، پشنبازی دامه زراندنی کر دوه ، نووسه ری ثهم کتیه بووه له مانگی شوباتی ۱۹۹۰ ، واته پاش شانزه سال ، که دامه زرا و شیّوه ی یاسسایی ته واوی و هرگرت ، دیسیان دهستی له و دامه زراند ته دامه بووه و ثه ندامی دهسته ی دامه زرینه ر بووه ، لهم باره یه وه ، مه نشک دایسه ، دهمه وی وه ک نامیلکه یه کیشکه شی جهما و هری بکهم ،

افره تانی همه موو جیهسان ۱۰ نافره تی کورد ، و مك مرقف ، و مك دایك ، و مك به لانانه ، به دایك ، و مك به شكه و مك (په گهز = (Sex) ، ثم لانانه ، به به لكمی پاست و سعر ته زماره (احصاء)ی باوه پذیرا و دمست نیشان بكا ۱۰ خیزان ، ژن هینان و شوو کردن ، له ناو مرقفدا چیون یک هاتووه و به چه قرناغیک دا تیم پیون له ناو گهلانی ثم جیهانه فرمانه دا ، ثایا له کوردستانیسدا همه و ایووه و به همان قوتاغ و گوپان دا تیم پیون ۱۰ شم مهمست و پرسیارانه به به لگمی پوون و ناشکرای کورده و ارده و رسادان به به لگمی پوون و ناشکرای کورده و رسادان ساغ بکریته و و

مهبهستی همه دره گهورم له نووسینی شهم کتیده ا نهوه یه کسه ، شتیک ، کم یا زوّر ، لهم نموانیندی نافره تی کورد ، له باره ی خوّی و دهور و پشتی ی لهم سام و ترس و لهرزه ی که قسمی پر و پووج و بی بایه خ له میشکیدا دروستیان کردوه ، لهم بی بروایی یمی نافره نی کورد به توواناو دوا پوژی خوّی کهم بکه مهوه و بروویسهوه و همندی لهم باره گرانه ، که هدر چهندی باریکی گرانه ، له سه در شانی نافره نی کورد لا بهرم ه

جماری ناوکی کتبه که نه براوه و ناویشی نه نراوه ۰ هدر خدریکی خویسده نهومی مسه رچاومی بروایی کراوم و کوکر دنهومی زانساری راست و دروستم ۰ به نابهتی له ناو که له بووری نه ته وایعتی خوماندا ۰

بهم برنهیموه ، داوا لسه خوشك و برایانه ده کهم که مهبهستانه نهو کتیه چاوی ههآییتی و بکهویته دستی خویدهوارانهوه ، یارمهتیم بدهن ، بسه ناردنی هسهر شتیك که لهم فرمانهدا یارمهتیم بدا ، وهك قسمی پیشنیان و پهند و شیمر و حیکایهت و به لکه و نیشانه و نهو سهر نهرمارانهی لسه لای خویان ، یان له دهور و پشتیان دهست ده کهوی م به تایبهتی هی همریدسهکانی کرمانچی ژوورو و هی پهشهکانی دیکهی کوردستان ۱ ثهمه بؤنهومی کنیهکه نهیته تایبهتی به نافرمتی کرمانچی خواروو ۱

تکام وایه ، هـهر کمسیّك ، تهانهت نهگهر یهك پهند ، یـهك دیره شیعر ، یهك جبروّکی فوّلکلوّری کوردیشی لـه بادهی نهم لانانهی لهسهرهوه خستمنه بهر چـاو لهلا دهست بكهویّ ، بؤمی بنیّریّ ، نهمـه خرمهتیکی گهله کهمان و هی راستی دهکا و منیش سویاسی دهکم ،

ومرامی پرسیاری هاشتهم :

هسهر ووك له پرسياره كهى خوتاندا دەرده كهوى و هدر نهوه ش پاسنه ، لهم سهر دەمددا ، شهو پرتبازه ئهده بى يانهى پهيدا بوون ، شه سهرده ميتكى سهرمايه دارى يسهوه هسه تولاون ئهوانه ش پرتبازى سهرهايه دارين و سهرخانى ئهو پرتيمهن ، به تاييمتى كه له ئهوروپاى سهرهايه داره وه به وولاتى تيمه گهيشتوون (تكاله خويدر ده كهم خودى پرسياره كه بخوينيته وه) ، بن گوسان پاى من لهگهل ئهوه دانى به كه ويژه وانه كانمان كويرانه لاسايى ئهو پريازه ويژم يى يانه بكه نهوه ،

یان بال پیوه نانیکی خوّمانی له گه لداین و تهمه تهگهر به راستی مهبهستمان بن ، ثه و کاره به خوّمان ثه نجام بده بن و بهرهمه کسه ش بوّ خوّمان بن و ثه گهر هیچی خوّمانی له گه لدا نه بن ، به چی روویه ك به می خوّمانی لمقه لهم بده بن ؟!

تاقی کردنهومی خه لکی دیی ، کسه به هدول و تهمهن له پیشاو دانان و تاره قدی ناوچهوانی خه لکی دیی هاتیته کایهو ، تیسه راسته و خوّ بیهنینه ناو ماله کهی خوّمان و بلّین هی خوّمانه ؟ من هدرگیز له گهلّ ئهم دری کردنه دانیم ه

ته گسهر لیر ددا و درامدانه و که به پینه و که ده توانین بیپرینه و م به لام ناته و او ده ی و هسهر و ه ك خو دزینه و ه وایه لسه گوتنی پاشماوه ی اته و او كسه ری و درامه كه ی كسه پروونكر دنه و می مویه كانی ثهم جسوّر م دیاردانه و دیاری كردنی جاره سهری گونجاوه بوّیان كه به مه ثه مجسا فرمانه كه ته و او ده كری ه

همه ر بسه سمه رنج دانیکی سسه ر پن پی له باری و پژه ی کوردستانه وه ، له سه ره تای بیسته کانی شهم سه ده یه وه تا نهم و آنه م پراستی یانه ی خواره و مان بر ده رده که وی ، که نه گهر به قوولی تی یان پراستین ، ده رد و نه خوشی و نووج دان و کوسیه نه ده بی کسان و جوّر و چوّنیه تی جاره سم کردنه کانیانمان بو ده رده که وی ، بومان پروون ده بیت وه ، باره و پروی یه کمی کوردستان ، دروست بوونی یی بناغه ی وه ک (پروانگه) بوّجی قبوول ده که کوردستان ، دروست بوونی یی بناغه ی وه ک (پروانگه) بوّجی قبوول ده که کوردستای کردنموه ی کویرانه ی پریاز و هه نسگاوی نه ده بی وولاتانی تر ، ای ده دا و نسه و جسوّره جمووجوّله و هی تریش به بی لیکدانه و ده گریّته باوه شه و ؟

۱ ـ سهربهستی نووسینی "نهده بی و بلاوکردنه و می ماوه و مسهودای تهدیبان بو گورج و گولی نواندن ، بــه زوّر بار و کانیجیـــا حادا رون بووه ه ثبهو سهربهستي و ماوه و مبهودايه ، تهسك بۆتەو. و فرموان بۆتەو. بە بىرى ئەو بار و كانانە . جــارى ومھــا بووه ، دوو ، ستی گوفار و روزنامهی کوردی ، یــان زیاتریش ههېروه ۰ ماوه ههېروه هـهموو جوّره کښتك چـاب بکرێ و بلاو بکریّتهو. • بهم جوّره تهدیب و نووسهران تا راده یه کی باش اسه یهنگ خواردنهو. و ک بوونهو، دوور بوونه و جهماومریش له باریّـکی پر لـه تامــهزروّیی و برسیهتی و تیّنوویهتی بوّ ثــهدم.بی راسته قنه دا نه ژیاون ، جاری و مهاش هه بووه ، همه ر به جاری چۆړ بر کراوه ۰ ئەوى ھەر يتى، گوترابتى بەرھەمى ئەدەبى کوردی ، ماومی بلاو کر دنهومی نهبووه . ومك ثهو بارمی که له سالی (۱۹۹۱)،وه درستی بی کرد و هدشت ، نو سالیک در پزره ی کیشا ، که له و درامی پر سیاری چوارم و پینجه مدا باسم کرد . ممه ومك كار (فسل)يك يؤمترين كه كاردانهومي هميووه • (رد فسل) ، بهم شیومیهی خوارموه ه

تهدیبان لهو کاتانه دا ، نیشکیان ، بهوه کهوا زوّر زانیاری و بادی سه رنج و کلکدانه وه و بوّ چوونی جیاجیای ، له ثه نجیامی خوّیت دنه وه رزوّ و ، وورد سه رنج دان دا ، نیسدا کوّ بوّته وه ، میشکیان به وانه شاو ساوه و په نسکی خواردوّته وه ، شه و باره ناماده یی له ناو زوّربه یان داخی نادووه ، که همر له گهن لا چوون و لا دانی ثه ویاره دا ، بهره و همر بیرو باوه پ و رتبازیکی نهده ی دا ، دمست دریّر بکهن ، به تابیسه تی نهوانه ی به بایسه تی نهوانه ی نهری و نهرو باوه پا ساغ نه بوونه ته وه ، یان قوول تیّی نهگییون

«کورِه چاك نی.یه لهم باره ناههموار و سستی و مهینه رِزگارمان دمین ه نمه همموو بهلگهیه کی زوّر بهیان بووه لهو دمست دریّر کردنهیاندا ه

جهماو دریش ، له پاش نه و هملو و برسیدی و تینو و په میالاوی بر همه و به مهرو به دهمو به به بیت ، کوپ همه و کوده ی ی و میمو به بیت ، کوپ همه و کوده ی ی و بخونبر تیمو ، جا خوا بکم چی ده بی با بی ، خو بو دوه بیت کوپ هره ی کوردی یی و بخماوی چاومان دا هات !! ، نه مهش و مرامی جهماو در بووه ، بو نه و کهسانه ی په خندی قبوول کردنی همهمو و جهرو ، به به همینکیان لی گرتوه ، خو نه گهر نه به دره به ده نه گیر په دره ی پشکه و تن خوازی و نوی کردنه و می نه ده ب و تازه په رستی ی دایی ، نه و هم لی گهری ای کی پایه کی ده کهوی گله یی یه کی له باره یه و دو بیری ؟ ! کی پایه کی ده کهوی گله یی یه کی له باره یه و دو بیری ؟ ! نه نه شده وی کاردانه وی کاردکه ی سه دره و ه

بنی گومان ، چ له ناو ئهدیبه کان و چ له ناو جسهماوه ری شهده به دوستدا ، شهو کهسانه ش ههبوون ، کسه به پیر شهو ناتهواوی و ناکهیهوه سه چوونه و بیریان لهوه کردوّته و که جوّن ثهو باره نا پاست و ناسروشتی یانه چاره سهوی زانستیانه و تعواوی دروست چاره سهر بکهن و گهله کهیان له پاش برسی یه نمی زوّد ، له زوّد خوّری و همسه جوّر خوّری باریّرن ، به لام له کانی هدلیچوون و داچوون دا ثهوانه ی گوی له شهول و ناموّرگاری زانستیانه و پاستی پاده گرن ، هدلهت که بن ،

جــا بۆ ئەومى ئەدمبى كوردى دوچــارى ئــەو جۆرە كــەند و كۆسپ و تەگەرانە نەبىق ، پىۆيىــتە ھىچ كاتى ماومى خۆ دەرخــــتن و خۆ نواندنى لىق نەگبـــرىق و بەپلىرىق رېــگاسروشتى.يەكەى خۆى بگرېتەبەرە

ومرامی پرسیاری نویمم :

ته گدر بمهوی ، و درامی پرسیاره که تان به پروونی و به شیّوه یه کی دمست گیر و ناسان و درور له تیکه آن پیکه آنی بده مهوه و وه کوو که گدره که بیخه به بد دهستی خوینده وارانه وه ، یُویسته سنووریه کی دیاری کراو هه بیّت له نیّوان سیّ خوشکی له یه ک چوددا ، مه به ستم ، پهخشان ، پهخشانه شیعروه له نیّوان شیعری تازه دا ، چونسکه وه ک ناشکر ایه جیاوازی کردن له نیّوانیان دا و نا سینه وه یان نی نرور به خوینده وارا نیشیان له گه آنداین ، نیشیتکی گرانه ، چای خه آلکی له خوینده واری داکلوّن ، به تابه تی که ههر یه که یان چ جای خه آلکی له خوینده واری داکلوّن ، به تابه تی که ههر یه که یان به پیری چونیه تی و خودی ، یان خواره وی خوی ،

ثهومی که من ناگاداریم ، نهم دیوه و نهشم بیستووه کسه هدتا نووسینی شدم دیرانه ، لیکوّلدروه یدی و یژه یی کورد خوّی له هدورازه داین و هدندیکیان لهباره یدو دواین و دیاری کردین که سنووری هسو یه کسهیان له کویّی ثهوی دییدا ده گدیّته وه ؟ دوورنی یه ثهم پرسیاره له وولاتیکی دیم ، یا زیاتریش و هرامی درایت ه و ، سن نهم بیستووه نهو و مرامه ش به تیسه گهیشتین ، همتا یارمهتی یه کی تیمه لسم پوودوه سده .

جا با وهك برسیاره دیرینه کهی (نایا هیلکه له پیش مریشك ، یان په بیچهوانهوه مریشك له پیش هیلکه پهیدا بووه ؟) منیش بپرسم و بلیّم : (نایا شیعر زادمی پهخشانه • یان بهرموازه کهی راسته ، پهخشان کچی شیعره ؟) •

وورد بوونهومیه کی السایی و سهرنج دانیکی ساده بر هیانه بهر چاری انهو قوناغه سهرمایییهی ازیانی مراقف به خویهومدیوه و ازور له زاناکانیش ۲ بهبی السهومی پا و تهکیر کردنیان له بهیندا بوویی ۲ هسهر کهسته لهلای خویهوم به تاقی کردنه و م و لیسکولینهومی خشوی هانساوه و به بهلکهی زانستی گومان لی نهکراو ۲ ساغیان کردوتهوم که مرؤق له سهرهای ژیانیدا ، ژیانیکی نور ساده و سهره نایی ژیاوه ، له همهوولانیکی ژیانهوه ، زمانیکی نهبووه ، که له ووشه و زماوه و پسته و ۲۰۰۰ هندینک هاتبی و قسمی پی بکا ۱۰ لمباس تشهرینی نزاراوه و پسته کهوتن به سهری دا ، گهیشتوونه ته نهوه ی که زمان له ناویاندا بشه کایهوه و پاش نهوه ، نهو جا خهن و نووسین به وینه و به جوّره نووسینی نور سهره تایی نهو سهرده ه ، چاوی له جیهانی بووندا همهمونین نور و پسته کانی و پووودانی گهلی پیشکهوننی دی له همهمولانیسکی زراوه و پسته کانی و پووودانی گهلی پیشکهوننی دی له همهمولانیسکی ژیانیدا ، ویژه ش دهستی کردوه به په گ دروست کردن و پسهل و په هاویشن و به ژن و بالا دمرخستن و خوّ نواندن ،

بــه زانینی ^{نه}و راستی.یهی ســهرموه ، پرسیاره سهرهکی.یهکه به جۆرتــکی دیی دهکهمهوه و دملّیم نــ

ایا له توانا دا هسهبووه ، ههر لهو هیچهی ، که ثهدیه و شیعریشی لهگهآداین هیچ بووه و نهبووه ، لهو هیچهی که هتامانه بهرچاو ، شیعر هاتیته کایهوه !؟ یهکسهر و راسته و خو ، له نهبوونی هیچ جوّره دارشتن و پهخشان و پتهوکه بوون و به هیّز بوونیاندا ، یهکسهر شیعر له هیچهوه ، زوّر لهوهش سهیر تر که له چیروّکه نهضانه یی بهکاندا هاتووه ، تاله مووی بوّ ههلکوروزینرایی ، بسه جوّره کیش و سهروا (قافیه) و مؤسقهی شیعری بهوه ، با نهو مهرجانه زوّر ساده و سهره تایش بووین ، همهر له پری بوویی به کوری و هاتیته ساده و سهره تایش بووین ، همهر له پری بوویی به کوری و هاتیته کایهوه ؟! ین گومان ۵۰۰۰ نا ه

کهوایه شهو بالآخانهیه دمین بناغه و دیوارمکانی ژیرمومی همبووین و له کهرمستمی زمان و تهدمب پیک هاتبی ۰ همرومها دمین ثهو کهرمسته پهش له شیعری مساوای تـهو سهردمه ، ساواتر و سـاده تر بووین •

ده بق به یخی هدست و زدوق و تیگهیشتن و بو چوونی خه لکی شهو سه رده مه به سه رماندا ، له ووشه ی جوانه و ده ده بی کردین که جوّره سوّز و هدستیکی ده ربریبی ، له سه وه لهگه ل گویانی لانه کانی ژبانی نابووری و به رهم هینان و کاره آداری و کشت و کال کردن و نیشته جیّ بوون و ۱۰۰۰ هته و لهباش نه سانه شدا خوّشتر بوونی جوّری ژبانی مروّق ، نه و ووشانه به ره به ره بووین به دوان و سیّیان و بووین به پیسته و ، پته و تر و جرتر و دارژراو تر بووین و نه مجا سه روا و کیشیان تی که و تبی و لهباش کرانه و می سه رو دلّ و سه لیقه یان ، کشیان تی که و تبی و لهباش کرانه و می خزانه تیته ناویه و و بووین بسه موسیقه و (نه زمگر = ایقاع) خوّی خزانه تیته ناویه و و بووین بسه بیشدان ، نه مجا ده سیّکی دیی به و په خشانه دا هینایی و هه ندی و هیندی گویانی له بینا کردین و له چریه کهی خه سیّی و له سه رواکهی جوانی ی و بوتیکی تازه و مدر که و تبیّکی و خوشی لی زیاد کردین و به شیّوه ی شیر به بوویتی ، بوویتی ، نازه و مدر که و تبیّکی و خوشی لی زیاد کردین و به شیّوه ی شیر به و به و بیتی تازه و مدر که و تبیّک ی کسه له گه آن په خشان دا جیساوانی همه به و ی خ

لیرددا ، به پنی پوونکردنهومی سهرموه ، نه گهر لانه کانی شهو پروژه بهی تیسه لینی دهدونین لسه کیوبک دا کو بکه بنه و و نهو کیوه بهینینه بهر جاومان ده تیم : هشیم لووتکهی جوانی و پوختی و کاریگهری همه و جوّره داپشته کانی همه ست و بهست و بیسرو و همه لویست و مهه ست و پاز و زیاز و ده ربرینیانه لمه ناو ووتهی مانا لیک دراو و خیاوه کیش و نه زمگر و مؤسیقه و سهروادا و شیمر لووتکهی کیوه کیه

به و ناساندنهی سه ره وه ، که شیعرهان پن ناساند ، دمیتیشه و وزنسهی په خشان و په خشانه شیعریش که ناو شه و تیکه که و پیکه که ی و مایان لنی کردوه هما تیستا پوخساری پراسته قینه یان ده ر نه که وی ، در بهتین و بیسان خهینه چوار چیوه ی خویانه و و جینگهی شیاوی خویان ، که نا بلوخانه ی ویرمی کوردی دا هه آیان واسین ه

همه د بتر نهم مهبسته ، وا چاکه که بگهرپینهوه سدر نهو کیوهی هنامانه بهر چاومان و ده کیم هنامانه بهر چاومان و ده کیم نامانه بهر چاومان و ده کیم نامه لهسه ده وه شیعرمان ناساند به لووتکهی هدره بهرزی کیوی شم بهشهی ویژه ، جا بتر نهوهی وینه که به جوانی نیشانی خوینده واد بدم و وا بکهم به ناسانی تنی بگا ، چاك وایه نه مجا دامینی کیوه که باس بکهم که یه خشانه ،

پهخشان شهو پارچه نووسینه پاك و پوخت و دوور له همآلهی زمانهوانی و پاست و دروسته ، ناومرؤك تیر و تهسهل و چې و پړهیم که مهبهستیك دمدا به دمستهوه و به ووشهی جوان و پرمسهن و پړاوپړی مانای مهبهست و ناسك و پرموان نووسراوه و نهزمگری همیه .

له نووسینی پهخشان دا ، پتویسته حسابیکی باش بغ شیوه و فقهم بکری به پلهی یه کهم ثهم لانه ، پهخشان له نووسینی تاسایی جیا ده کانهوه همه ا پیک و پیک تر بی ، له پهخشانه شیمر نزیک ده پیتهوه و ثهگسهر بهدرواژیش بی ، ثهواده پیته نووسینیکی تاسایی و لهویش کسهتر ، با هسه ر ناویشی پهخشان بی !! کهمسان خه لک نه دیوه ناوه جسوان و خششه کانیان خهسار کر دووه !!

نووسینی پهخشان ئاسانتره ، له نووسینی پهخشانه شیعر ۰ نووسهری پهخشان کهلهپیچهو پتومندی کهشر له دمست و قاچ دایه ۰ بؤیه ئســهو پاس و باری سه رنج و مهسه لانه ی قوول و وورد و فرموانن و مساومی پهل ماویشتنیان بو انسهم لاو انهولا تیدا کهمه ۱ نهگسه د به پهخشان بنووسرین ۲ باشتر و خیرا تر ده که نه مهستی خویان ه

بو نموونه ، واله خواره وه ، پارچه یه ک په په په په نولکلوری دمخه ه به رچاو ، که دانانه که ی به به به په په به سال که مشر نمی به و له یه کیک له دحه بران ه کان و درم گر تووه ، دانه ری په خشمانه که ، وه ک درده که وی ، له چوار چیسوه و له ناو که رمسته ی دروست کردنی که بریک دا بو خوشه و بسته کهی خولاوه ته و به پنی تووانای ثمو سه ردمه ، خوی و یاره کهی وه کوو دو و بانده ی جوان ها تووه به به به که ده وی میکانه ی ثه وانیش له جوانترین و بون خونشرین گول و گه لا دروست به کری ، وه نه ی توانیوه زور شم لاو ثه و لا بکا و که ده وی بود بال و چوار بال به خه یانه که یه و بود بنو به رین بکا و په خشانه که بکا به یه خشانه شیمر ، یان بسه شیمر ، بود به ی به خشانه شیمر ، یان بسه شیمر ، بود به دروست که له به یه خشانه شیمر ، یان بسه شیمر ، بود به ناز داره که ی دروست کر دووه به م جوزه وی خواره وه نست که دروس که ی به خشانه شیمر دایه ،

- ــ سنبهری سهفینی بهسهر ماله دیانان (۳۲)دا دهرویی ۰
 - ـ دەمكۆتەۋە بەژنتى بارىك •
 - ـ دەوەرە ، ئەو سارەكە ھاوينە ، گەلەك كەرمە
 - ـ ٹمنن کەپرەكى لەبۇ تو دەكەم لە سەرى سەفىنىي
 - ـ بناغەي ئەوى كەبرى دادەنىم لە سۆتكەي
 - ــ ديوارى دمكهم به قهنهفأتي
 - ـ کاریتهی داوتیمی له داری سۆر گولمی
 - _ هدلاش درکهم به روشه رویحانیی

ـ خۆرەبانى دەكەم بە كلى

ـ سواغی دمکهم به خهنهی

ـ ماننجی ده کهم به خاسه پرهنگی د در در این این

ـ د.يرشيم به گولاوي

ـ شەرى لە سىبارى نيوم شەرى

ـ دەستى بەژنى نەرمۆكە دەگرم

ـ دەينمە ئاو ئەوى ئانە شىئى

ـ شەرباي شەرى لىن بدا

بۆنى بروا بەسەر مالە جىرانان .

لـهو کیومی به خهیال هیناومانه به به بر چـاوی خوّ،انهوه ، جیّگهی پهخشانه شیعر ، له سهر،ومی جیّ و رئی پهخشانه و دست یی ده کا ه لـه قهد باله ، یاله کانهوه ، تا دهگاته دامینی لووتکهوه ، ثهوه ههمووی کوّری شـهوه ه

پهخشانه شیمر ، جگه لهودی که ده بی همموو مهرج و کهرمسته و پرهنگ و بؤنهکانی پهخشانی تیدابی که لهسهردوه باسمان کرد ، ده پی مؤسیقهی هه بی و جار و بار سهرواشی تیدابی ، همتا ریک و پیکتر و جوانتر بی ، له شیمر ، و، همتا پنچهوانه بی له پهخشان نزیکتر ده بیتهوه ،

همموو شتیک له پلهی ژېرموه بهرمو بهرزی دمچتی ، بویه به کار نهمیان له سهرموه بهره و خوارمومی دمهیشی ه

هیّنانی زاراوهی (بهخشانه شیمر)، به جوانتر دهزانم له (شیعری بهخشان) بهخشان در (بهخشان می خدشک ناه نبود (بهخشان) د (شیعری بهخشان)

پهخشانه شیمر ، خوشکی ناومنجی (پهخشان) و (شیمر). • ٹهگمر زیر و لئی هاتوویت ، له زوّر جاران دا جنِّگهی خوشکی گەورمی پئی پړ ده کریته وه ۱ ته گهرنا ۱۰۰ نه وه نا ۱ لیره شدا به که لکی و لی و مشاوه یی و لی هاتوویی مهمه سند کرنگه ی هاده به که کمان ۱ وه کونگه ی نهده به که کمان ۱ وه ک کچیکی فوزی خیرانی نهده ب ۱ جیگه ی دیاری خوی هه یه ۱۰ همیه ۱۰ همه در جهنده تیستا ده وریکی نهوه نده کاری گهری نیه له ناستی شیعر و چیر و ک و به دخته و ۱۰۰۰ هتد ۱ به لام پاشه پروژی پروونه ۱ لسه دو ا پروژد ا جاوه پروانی هه لسوو پاندنی ده وری گرنگتری لی ده کری ۱۰

شیعری تازمش ، کمه لهسمهر پهخشمان و پهخشانه شمیعردا پرا دەومىنى ، بوونى سەروا ، بوونى كېش ، بوونى مۆسېقەيەكى خۆشى زرینگهدار تنیدا ، له نهوانیشی بهرز تر دمکانهو. بویه شمری تازه ، ئەگەر ھەر يەكىك لەكىش ، مۆسىقە ، سەروا ، لە دانانىدا رەچـاو نهکرابن و پشت گوی خرابی ، جا به ههر بیانوویهك ده بی با بین لسه لوونکهی دمهنیّته خواردوه و دمیخانه سدر یالهکانی پهخشانه شیمر و پهخشانهو. و له باران و بهفربارین و هــهرمس رِماندا دمکهویّته ژیر پا مالّی شیعرمود ، بهلای منسهود ، دمین تهمسه مهرج و تهزیت و سنووری شعری نازہ بن ، جا ھەر كەسە تا ج رادەيەك رەفتاريان بن دەكا يا نای کا r ثهمهش و دك ههمو و پاسا و نهریت و داب و درستوورتکی دیم r ثارهزووی خزیهتی ۰ نابن ههرگیز بوونی نهزمگر و مؤسیقه و کیشیکی تایبهتی له شیعری تازهدا بخرتته پشت گوێوه ، مــهرج نییه هــهر نــو دیّره ، برگهکانی ومك ثهوانی دیم.بن . و. مهرجیش نی.یه بوّ ســــهروا مانا و ناو.رۆك سەپ بېرىدرى ، بەلام ناش بىي ب جارى بخرېتە پشت گوێوه ۰ دمېتې له ههڵسهنگاندن و ږمخنه گرتن دا ثهم ړاستېيانه لهبهر جـــاوبن .

شه و داپشته ویژومییه ، پله بهرنه ی گسیشتووه ه لووتکه و تا تیستا پنمان گوتوه ، شیعری تازه ، که شمسه ناو لینانیکی هدنمیه ، یان ناوه به شیعری سهربهست ، یان شیعری شیّوه نوی ، که شم دوو ناوه ی دوایی یان له پاستی نزیکترن ، زوّر له ده یکوه همیه ، همموو گورانیه پهسهنه کسان و حمیران و لاوك و زوّرهی شهو بهند و داستان و شهفسانه دیرینامی بوّمان ماونه تهوه ، بهم دارشته لووت کمیه نووسراون و سدر جمعی مدرجه کانی شهو شیعرانه یان تیدایه که شمه پرّیان ده نووسرین ، وه کووساغیسان له لانی زمانه وانی ی ، جسوانی و خوشی و پهسه نی سهایقه ی دارشته کانیان ، بوونی نه زمگر و کیش و موسیقه و سهروا ، ه مهد اه ناویاندا ،

له خواره وه بو نموونه ، چهند پارچه په کیان لئ دهخه مه بهرچاو ، که ههد نهی تهمه نی هیچ کامیکیان له شهست ، حه فنا سال کهمترنی به ، ثه گذر نور زیاتر نه بی ، به تابیعتی ثه و یه یه دو و گزیله یه ی گورانیه کانی سیّوه ی هونهرمه ند و مرم گرتوون که به لانی کهمی ی دوو سی پشت له پیش سیّوه وه هه بوون و تهمه نیان له سه دمیه کی ته واو کمترنی به من لیّره دا هه ربه مه نده واز دینم که و میر خه کیان ده همینه وه و نیشانی خویده و ارائیان ده دمه وه ، له به رکم دمرف می ، خوم له و لی گهران و لیکو لینه و میه شهروی دانانیان داد در دره و ه

له یهکیک له گزرانیهکانی سیّره دا که له سالی ۱۹۵۲ له نیستگهی بهغدا ــ بسهنی کوردی تؤماری کردوه ، نسهم دوو کزیلهیه دمخسهمه بهرچساو ۰ ـ ئەرى گوڭى ، گوڭە جوانى

ــ سنگ سيي تي ، مهمك فنجاني

_ داك حدودي ، باب شاسه يواني

۔ ٹەرئ خواكەی گوٽن ، ئەگەر جەللادان لەمن دەگرن جـــوار گۆشەی مەيدانت

ـ جەرخەجى(٣٣) شا مىسىرىيان(٣٤) دەر دىنىن لە كالانتى

ــ تو عەشقى خوداى بەرى پۆژى جوممەيە ، شەمورى بەسەردا دى •

ـ ثەوان گرتىيان بەردەو. لە بەندىيخانى .

- Y -

_ ئەرى گولى ، ئامان گولەسمەرى(٣٠)

ـ کەزى زەرد ، جاو سەقەرى

_ خواکهی سهرت بنه دوری

ـ له تاقان ، له يه نحهران

ـ له چوار کناران ، (بهکه ۰۰۰ بیم) جگدرێ(۲۹)

ـ تەي برادەرىنە

_ وم من چهندی حه کیم و لوقمانم هاتینه سهری

_ ئەگەر حەكىم و لوقمان دەرىن

_ برینداری گوری په و یځی نابهین زمفهری

له به یتی شیخ فهرخی دا ، نه و کاته ی فهرخوّکه ، به فیل و نه له که بازیم ، خوّی ده بن که له که به بددی داوی ، تا کولو کانی له کمچوّلان و له خاتوو نهستی بسکا به قوپ بیّوان و هسهموو لهش و قاچ و قولوّکسه ی خوّی ، شین و موّر ده کانه و ، و خوّی ده ریّن !! خاتوو ، ده نگی بسه و ووسوی موغانی ی ، نه بیّ به کهسی دیی پا ناگا ، هسه ر چه نده پقی هسهمو و دونیاش لیّه ، به لانه کینی ، به ناحیلاجی شهم چسه ند به نده داویّن !!

- ــ ئەرى ھۆ كەول سوورى لەسەربانىيى ــ بە تۆ دەلىن دووسووى موغانىيى،(۲۷)
 - ـ ئەتۇ خۇشەويستى دە مالى مىرانىي
 - ب تو خوا به دمسته کی دمست و برد
 - ۔ ھەر بەپىيەكى رەوانىي
- ـ خەبەرەكىم لە بۇ بدەوە مالى مىرانىي
 - ـ پ.بى خاتوو كوير بى له چاوان
 - ــ لال بێ له زوباني
 - ـ ئەو. فەرخى ئامۆزام
 - ـ لېر. کەوتوۋە ، بەبتى زوبانىي

ثهگســهر ثمم زاو و زێیهی کهسهر.وه باسمان کرد پاست.ێ کــه پهخشان له جوّر. داپشتیکی سهر.تایی و پهخشانه شیعر له پهخشان و شیمری شیّو. تاز.

وەرامى پرسيارى دەپەم :

بهشنیکی و درامی ثهم پرسیاره ، له و درامی پرسیارهکانی ژمــــــاره (۲) و (۷) دا و درام دراوه تهوه و تکام وایه خوننه دی بدرنز نه گــــهر مهبستی بوو ، پنیدا بچینهوه و بو به شهکهی دیشی دماتیم :

من لهمندانی یه و حده ز به سروود و گورانی ده کهم و گورانی و سروودیش ده آلیمه و ده یان نووسم و دایان ده نیم و تا تیمه الوازی (۲۸ یان ۳۰) سروود و گورانیم داناوه له که آل شیعر کانیشیان دا شیعری دوو گورانیان نه بی که هی خوّم نین و یه کیکیان هی و گوران، و به ناوی دیو جوانی سهره یی دووه میشیان شیعری دنائی، یه (کمه توی قیبله دیم مهشکینه ، قوربان و کهسهر قوبله دیم مهشکینه ، قوربان و کوربی ده زانم که تا تیستا شیعر یکی تهویشم نه کردووه ته گورانیی و

 گلەيىم لە بارەى چۆتىيىەتى تۆماركردنى سروود و گۆرانيەكانى ئىستگەى بەشى كوردىيەو، زۆر ھىلىدى «ھەتا بلىّى خراپ تۆسسار كراون « ياو يىّى شەرمە خۆيان لىّ بە خاوەن بكا «

نه گدر بوم بگونجنی ، نهو سروود و گورانیانه ، همموویان ، ل م شیوه کتینیکی گورانیدا بلاو ده کهمهوه ، ک هدر گورانیه ، یان هدر سرووده ، ده نمی هونراوه کهی وده نمی ناوازه کهی ک ب نوت ، نووسرایتهوه ، له گه لداین ، له بهیانی پروّژی (۱۲ـ-۱۹۸۹) کاك لهتیف هه آمه تی شساعیر ، فاردراوی ده زگای (پروّشنبیری و بلاّو کردنهوهی کوردی) هسسه ندی پرسیاری بوّ هیّنام بوّ وهرام دانهوه یان و پشت تهستوور بهو به آینانهی به خوّیان دابوو ، به آینی دامی که وهرامه کانم و مکوو خوّیان بلاّو بکریّنهوه

لهم جهند لاپهرمیهی داهاتوودا ، دمقی پرسیار و ومرامهکانیسان دمخهمه بهرجاو ه

پ۱ – 'دم ــ ۱۲ ــ سالەی جابەمەنی کوردی دەزگاکەمان بە گئستی چۆن ھەلدىسەنگنىن ؟

پ۲ : دەورى بەيان لە بوارى خزمەتكردنى ئەدەبى كوردى دا جــۆن ئەبىنن ؟

پ۳ : ٹایا گزفاری بهیان توائیویهتی لــهم ــ ۱۷ ــ سالْهی تعمــهنیدا بهشداری له مهسهله ههلایساو کانی نیّو کوّرِی پروّشنیری تُعدمیی کوردی بکات ۰۰۰ جوّن ؟

پ؛ : له بواری خزمهتکردنی ثهدمیی و کهلهپووری کوردی دا ثایا ثمم گزناره توانیویهتی شتتی به شتی بکات ۵۰۰ جوّن ؟

په : بهیانت چوّن ثهوی له دمرهیّنانی هونهری و ناو.روّك و بهرگ دا ؟ پ۲ : بهشداری کردنی بهیان له بزووتنهومی پرمختهی ثهدمیی کوردی دا چوّن دمسنشان ثهکهیت ؟

ومرامى پرسيارى يەكەم

۱ ـ ثهومی راستی بنی ، دمزگاکه تان که ناوی (دمزگای رؤشنهری و بلاّو کردنهومی کوردی)یه ، تا تستا ، له همموو ژیانی نهتهومی کورد دا ، به رواله و به دیسه ن ، گهوره ترین ده زگایه کی بلاوکردنهو. و نووسینه ، که خهریکی ویژ. و زمانی کوردی يووين • بهلام لهگهل تعمصدا ، دوزگاكـــهتان هشتا هـــهموو پنویستی یه کانی ئهده بی کوردی بر ناکانهو. • له کاتیك دا كـــه بلاوکردنهوه و نووسینی عهرمبی به دمیان دمزگای ، له دمزگاکهی تیوه گیهوره تر و فرموانتر و دمستهلات دارتر و بسه توانا نری ههیه ، بلاوکردنهوه و نووسینی کوردی ههر دمزگاکهی تومیه که بۆ ئەم مەبەستە بە ئاشكرا تەرخان كرابتى و ئەمش بە نىو. چڵمىي . راستی شم قسمههمان له یارمهتی شه دان و جاب نه کردنی زور له کشی ویژ موانه کان و نه وسه رانی دی دا یو دمر ده کهوی، که ثهمه وا دمگا ، ثهو ویژموان و نووسهرانه ، به قهرد و فهرد به جاب کردنی کتیه کانیان مه لبستن ۰ چاپ کردنی کتیبش بسهم هەرزانى يە !!

۲ دەز گاكەتان به گشتى، پروو، بازو كردنەو،كەى ئاشكرا و پروونتر
 پنو، ديار، ھەتا پروو، پۆشنېرىيەكەى ، واتە بالاوكەر،وو،يە زياتر
 لەو،ى كە خەربكى پۆشنېرى كوردى بى ، بۆيە بەلاى منەو،
 دەسكارى كردنېكى بىچووكى ناو،كەى پنويستە ،

. - "

ومرامی پرسیاری دوومم

له دوانزه سالی پابردوودا ، له خزمهت کردنی ویژهی کوردی دا ، بهیان دموری همبووه ، ئهو دموره بهلای منهوم له خزمهت کر دنیر زمــاني کورديدا ، ومك زمان باشتر دياره له ناو بلاوكر اوه جوّر بـــه **جۆرەكــانى دا زۇر ووشــه و زاراو. و ئـــديۆمى كۆن و شاردراو**مى ژیاندۆتەو. و ھینساو.تەو. روو ئەسە ھسەنا ئەمرۇ . بەلام لەوانەيە ھىج حیسابیکی نه کردبن بو نهو مهترسی یهی نهمروّ و بهیانی لهسهر زمانی کوردی ههیه ۰ مهترسییهکهش له به عــهرمبی ناو لنانی تــهو دمزگ ثابووری و تهندروستی و کزمهلآیهتی و خزمـــهت گوزاری یانــــهدا دەردەكەوي كە لە كوردستان دا دامەزراون و دادىمەزرىن • ومك : (مېز ناوه کانیان وه کوو ووتنی خه لک ده نووسم) (قرای عصری) ، ر منششه ی فلان شت ـ ناومکهشی ههر به عهرمیی) ، (عادمی ـ فلان شت ـ بـ عهرمین) یان (صدلهی نستشاری اولی)و به دمیان ناوی دیمی • تهمه و ها بروا وای لئ دئ زوّربهی ثهو دهزگایانهی پیّوهندی یان راسته و خوّ به ژیانی خهآکهو. هدیه ، ناوی کوردییان نابی . شهپوّلیّل لـــه ناوی عەرمىيى دەرژېتە ناو زمانە كەمانەو. • بە پتويستى دەزانىم لەگەل كۆړى زانیاری دا بیریک لعمه بکهنهوم و چارمیه کی بو دابنین ۰

ومرامی پرمیاری میزیمم

گوّفاری (بهیان) ، له بهرئهومی راسته و خوّ ، ریّ نیشان دهر و ثاراسته کسهری ویژهوان و روّشنبیر انی کوردستان نمییه ، دهوری هسهر بلاّوکردنهومی ثهو بهر همسانه بووه که به یتی بوّ چوون و لتی زانینی لیبرسراو ، یان لیبرسراوانی سهردم ، هدر سهردمیت بیّ ، باش و به که لک بوون ، نهیتوانیوه دهوریسکی کاریسگهر و بریار لهسهر دراو و

پهسندگراو بو هیچ مهسهلهیه کی پرؤشئبیری و تهدمبی کوردی بنوینی .

ومرامى پرسياري چوارمم

نهوهی (بهیان) بر خزمه کردنی نهده یی کوردی کردوویه تی له بواری بلاوکردنه و و ژیاند نه وه و ساغ کردنه وه ی که له پووری کوددی دا ، له باره ی گرنگی و نرخ لنی نانیه وه به لای منه وه له پلهی دووه می خزمه نه گرنگه کانی دا دی له پاش خزمه ت کردنی زمای کوردی وه که زمان ، که لهمه و به ریش باسم کرد .

له یه ر محومی زوریه ی که له یووری نه ته وایه نی کورد ، کومه لایه تی و ایووری و شتی دیی وه هایه که زور په یوه ندی پاسته و خوی به باری پرامیاری نهم سهردمه وه نی یه ، گوفاری به یان له خزمه ت کردنسی دا دریتی که مه ، ده می زور له به نه یک بیلاو کردوسه وه ، اله سه دریان دواوه و هه نگاویشی ناوه بو ساغ کردنه و ، یان مخوز یا نه و به ندانه شیان له (به ندنامه) یه ایدا کید کردنه و می همان خوز یام همیه بو کو کردنه و می هموو بابه ته که له یووری یه کانی دیکه ش همر بابه ته یه به جیا م نهمان ده بوون به تووماری زور به نرخ بو زانینی زور شسستی شاودراوه ی گه له که مان ه

ومرامى برسيارى يتنجمم

له پیش هسه مو شتیك دا ، به یانم ده وی ، گوفار ترکی كوردی ناوه رقك پوخت و به پیزو شوپشگیهانه و پر له شتی به كه لك و جوان و خوش بن ، به به كان و جوان و خوش بن ، به به كان و جوان و هیچ به به بن ، به به كان له هیچ به به به كان له هیچ به به به كان له هیچ به به به به خوابیت پشت گوی و ، به به به رازی از و ، ۱۹۰۰ مند ، همه تا وای ای دی زوربه ی خه لك به گوفاری خون و و ، به می خوی بزانی ، نه مجاده و میتانیكی هونه ری جوان ، هم و به به بی ی خون بزانی ، نه مجاده به بی ی به توفییت ، هم و به رکی به به کیشی پیشه و می و به رکی دواوه می ، ویژه وائیك ، هونه رمه ندیك ، پیشه و می تاوداری كورد و به رگی دواوه شی ، نیگار نیكی جوانی سروشتی كوردستانی پیوه ین ،

ومرامی پرسیاری شهشهم :

گوفاری (بهیان) ، بهشداری یه کی باشی کردوه له یلاوکردنهوه ی زور له پهخنه لیگیراوه کانی زور له پهخنه پیگیراوه کانی داوه به تنیمه کردنیان و زال بوونیان بهسه رکم و کوپی به کانیان دا و یارمه تمی پهخنه گره کانشی داوه بر گمشه کردن و ییرمه تمی خوننه ری داوه لمه پرووی بهرز کردنه و ییرمه کردنه و کردنه و یارمه تمی خوننه ری داوه لمه پرووی بهرز کردنه و ی یارمه تمی و یزمی کوردی داوه که بووه به خاوه تی پهخنه و یژمی کوردی داوه که بووه به خاوه ی پرخنه و یرمه یه داره که بووه به خاوه یه داره که بووه به خاوه ی پرخنه و یرمخنه کی ثهو تو که ده توانی بانی پرمخنه و پرمخنه کی درمه کی داره که ده توانی بانی پرمخنه و پرمخنه کی درمه کی درمه کی درمه کی درمه که ده توانی بانی پرمخنه و پرمخنه کی درمه ک

با ئافرەتىتكى پىرۆزى وون بوون كورد بە بىر خۆمان بهىنىنەوه

بتوه (نیکی (۲۸) دمنته کی ، لهپاش مردنی مترده کهی تاکه کوړیکی
بر به چی ده نینی ، به بی سه ردار و بی که س ، که وادیاره لهو دی به دا که
له گه نی مترده کهی دا تی بدازیاوه ، لهپاش کوچ کردنی نه و ، له به رهو هو
هویه ك بووین ژیانی بو هه نه سوو پایی ، له ده ور و به ری سه د و شهست
ساتیك له صه و به ردا ، نه گه ر که ل و پهلیسکی ژیانی سادهی شه سه ردمه مهی و پانی لادی هم به بووین ، شتیکی که می له و شنه که صه بووین ، شتیکی که می له و شنه که صه بوووین ادر چووی که که ده گری و پوول له در چووین ادر کویه کویه که ده گری و پوول له شاری کویه کویه که ده گری و پوول له شاری کویه ده گری و پوول له

هـهر ومك ووتم ئهو ژنه ناوی «فاتن» دمبن و كوپرهكهشی • ئـهو كهرمــته خــاو و پاك و ساده بن خههشه دمبن كه باش ئــهومې دمستى باش ومستای قارمان دروست کهری کوّمه آ و سروشت و پوّر آثار ، بسه هه و لانه کانیه و ، ثه رك و نازاری چه وساند نه و و زوّری لی کردن ، به هه موو شیّوه گانیه و ، ثه رك و نازاری چه وساند نه و ، و و نی ماوه یه ك تهمه نی په هموو شیّوه گانیه و ، ده یسکری دا (حاجی قادری کوّبی) شاعیری په کجار گهوره ی کوردستانی لیّ دروست ده کریّ ۴ شه و حاجی قادره ی ک به به سه ربه رزی به و ، نه سه ر کورسی په که بین شاعیری شوّپشگیری نه ته و ایم کورد ، لسه پیزی هسه ره پشه و ی که آنه شاعیره کانی کوردستاندا ، دا ده نیشی و هه موو شاعیر و بویژ و خه با تکه رانی شه مه ری پیر گرتنی بو دا ده نه ویش و

لهوانهی شهو ثافره ته یان به بیردا هاتووه ، نه کهس دهزانتی شهو «فاتتی» یه باوك و دایكی کین ، چون به باوکی حاجی قادربراوه ؟ چدند مندالی دیـکهی بووه ؟ چون و بوچی و له کوی مردوه ؟ لسه کوی نیرراوه ؟ لانه کانی دیکهی ژیانی چون بوون ؟

له ناوهکهی دفاتی سے فانمهی دایسکی حاجی قادری کؤیمی ، که له نیوهی نیو دئیری ، شیعری حاجی خؤی دا ناوی هانووه و لهوه خهاکمی (نؤمهرمهندان سے تؤمهر گومیهت)، کسه نهمهش درماو درم هانووه ، تا تیستا دررنهکهونووه کهس هیچی دیکهی له بارریهوه بزائی ،

باوکم ٹمحممد بوو ، ناوی فکرم دی خەلکی لادی بوو ، دایکی من (فاتی)(*)

من که لهبارمی شدم نافرمتهوه دمنووسم ، بن گومان تدنیا لهبهر ثهوه نهیه که دایکی حاجی قادره و ومکوو دایکیك هزیهکی گرنگه له بوونی حساجی قادر دا • ثهمه ثهگهر هسهر لهبهر ثهم هزیه بوایه ، دمبوو ثهم تووسینه «تهجمه»، باوکی حاجی قادریشی شان به شسانی

^(*) دیوانی حاجی قادری کزیی ــ چابی همولیر ۱۹۶۹

سه بگرتایه ته و م چونکه نهویش هسه ر په و به رد و تر از ووه ، لسه بوونی حاجی دا ، ته که ر په کمم کمس ده ست دار نه بووبی ، دووهم کمس هسه ر بووه و یان به تایبه تی له به ر نهوه نه یه که ده ستیکی بالای هم بووه له پاست و چاك په روه رده کردنی حاجی و پاراستی له پیوه نووسانی دپ کی خوو په وه همتی بن که آل و نازار به خش ، له گسه آل هسه مو کرنگی یه کی نه م لایه نه شه و ، اه گسه آل هسه به ینی نه و قسمیه ی که باوه و ده آنی : « دایك یه که مین قوتاب خانه م مرقه ، و دایك یه که مین قوتاب خانه مرقه ، و ناین بخریم هریم و ناین بخریم هست گوی و ، و جونسکه باوکی حاجی ، وه ك له دیره شیم و ناین بخریم سهره وه ی دا ده ر ده که وی تا نسه و نامی حاجی و باش نه و ناین به و باجی تیدا گهیشتوه به پاده یه کی وه ها که شتی له پر به بینی و په وی نه و جاجی تیدا گهیشتوه به پاده یه کی وه ها به دین باش نه و به نه و خام دو و و نونه و تونه و تونه

ئه گه ر هه در برخ ثمه دوو هوّیه بیّ ، بوّ چی زیاد له دایکی همهوو شاعیره مهزنه کانی دیکهی کوردستان ، دمین دایسکی حاجی همآبرتیرم و لهسمهری بنووسم ، خستر دایسکی ثهوانیش ، لهوانه یه هسمان فهرمانی سروشتی و کومهالایه بی همآساین ، یاههآساین ،

بهر لهومی ثهو هؤیه دهربیهم که ههر نهبی ، بهلای منهوه کرنکه و پنویست دهکا سهرنسجی خهاک و نهتهومی کوردی بو پابکشهری ، با جاری برسیاریک له خومان بکهین و له دوواییشدا ههول بهدین هـــــهد خومان ودرامی خومان بددینهوه ، برسیارهکهش ثهمهیه تـــ

چی دربوو ، ٹهگ ر فانسی دایکی حاجی ، حاجی قادری کؤیی

نهخستبایه بهر خوتندن ؟ وا بزانم کهس نهبتی لهسهر پردوایی و بهجتریی نهم پرسیارهگلهیی ههبتی ، به نایبهتی نهگ در باری دارایی و کومهلایهتی دایسکی حاجی ، به نیروانینکی ناسایی ، نهك به ووردی بهشینه بهرچاوه

بیّوهژنیسکی دمشتهکی ، تاکه کوریکی همبووینی و لمبهر هیسهر هۆيەك بووبى ، سەدو شەست سال لەمەوبەر دىيىەكەي مسال و مىردى بهجتی هیشتینی و یرووی له شار کردبتی ۰ زوّر ناسایی و سروشتی دمیوو ، که هــه ر پاش تهومی جتی تئیـــدا ستار بوونی لــه شارهکهدا دمست کهوتبی، یوزی دوایی ، دوستی کویه کهی گرتبایه و چارشهوی (۲۹) پ خــؤى دا بدايا و بهســهر گوزهره پيشهسازييه جيــا جياكــاني بازاري کوّیهدا بسوورابایهو. و لهلای ومستا کـاریّك دا بیکر دبایه شاگرد . لـه سەرتىكەو، بۇ يارمىەتى داننىكى خىزى ك ژيانى رۆژانەي خۆي و کویه کهی وه داست بهایی ، له سهریسکی دیکهشهوه بو دابین کردنی دوا رِوْرْبْـکی وەك خەلْـکی ئەو سەردىمە بۆ كور.كەي . كور لــــەو سەردەمەش دا يان دەبوو سنعەتكارى فير بېتى ، كە ئەمەيان ئاسايى تىر بوو ، ثهو کاته ووتراوه ، (سنعه تکار بازنی زیری له دمست دایه)(۴۰) وانه ههرگیز داماوی و پعك كهونه یی و نهبوونی به چاوی خوّی نابینی. یان دهبوو بخریّته حوجره و بخویّنی که ثهمهیان کهمتر و دهگمهن بووه.

ثه گدر ندمه و هابایه ، تیمهی نهوه و بیاوی ندم سهرده مه اه که آ حیساب کردنیکیش دا یو زیره کی حاجی قادر ، کمه و ه ها دابنتین لسه کوپی پیشه سازی دا همه ر زیره الابوایه ، ناوی (و هستا حساجی قمادری دارتاش) یان (و هستا حاجی قادری باش جوّلاً) یان ۵۰۰۰ هند مسان بو به جیّ ده ما ، و ه له به ر کونتری یه کهی ، و هستا حاجی قادر هه ندی نسه (و هستا په جه بی توّب چی په واندزی بسه ناو بانگتر ده بوو ، و ه بو مؤزهخانهی یه کتیك له شاره کانمان ، گؤنه داس ، گؤنه گاستیكی دمسكردی و ستا حاجی قادری اسنگهر ، یان خه نجه رنیكی جهوهه و داری ژونگاوی له دمسكردی و مستا حاجی قادری شیر گهرمان بؤ دمایه و ه

بو ساغ کردنهوه ی نهو پراستی یه ش که ه فاتم ، ی دایکی حاجی فادر همژار و نه دارا بووه ، نهم دوو سی خهته مؤنر اوه یهی حاجی خوی بهسن کسه بکرین به به لگه ، که لسه پاش نهوه ی بووه ، به پیاو و بور او متهوه و تونی لیك بده ین و ه مسه ر می راز ی نه و کانه ی حاجی قادری بیاو و شاعیر خوشتر بوویتی ، له زیانی حاجی به مندانی و له ژیانی دایسکی له کاتیك دا دایسکی حاجی خوی و حاجی به خیر کردووه وه ده بی حاجیش له دایسکی دارا تر و دهست پر یشوو تر بوویتی ،

حاجی له نامهیه کیدا ، ک بغ دوّستیکی نووسیو، و بو کوّیهی ناردوه ، به دوّسته کهی دمایی :_

وه بیرت دی زمنانی چوینه بالهای . بهیی خاوسی ، نه کدوشم بوو ، نه کالهای ۱(۱۱)

به فعقیٰ یعتی ، هــهر له کوّیهوه هعتا بالهکایهتی که ناوچه یه که له نیوان پهواندو و حــاجی نوّمه الله یه به نیلاو پوّیشتوه کــه بــه حیسابی جاران سیّ پوّد پیّیه و بایی کرینی جــووتی پیّلاوی لـــه دهست دا نهبووه م له جیّکایهکی دیکهدا دهلّی

همر منم تیستا وارثی عیسا بن کوپ و مال و بنزن و مهنوا(۲۶) دوا نموونهم لهسـهر ههژاری حاجی قادری شاعیر و پیاو لـه ناو شیعرمکانی دیکهیدا ثممهیه

> سمعنی اییامی خوّی نهبوو نانی وهکوو من بوو ، گهروّك و بن خانیی(٤٣)

جا ٹهگەر حاجی به گەورەیی و به شاعیری ٹىمە باری ئابووری و ژیانی دارایی بوویت ، ئەدی دەبتی بە ھەتیوی ، یان دەبتی دایسکی حالمی چۆن بووبتی ؟

یه کیك لـه نووسه ره کان (³⁴⁾ کـه زوّر خـوّی به حاجی قادره و ماندوو کردووه ــ وهك لـه بیرم مابیّ ــ شنیّـکی وهمـای له باره یدو گوتووه ، کـه حاجی قادر لهسه ر ده می فهتی یه تی دا ، شاگر دی که وش دوروویی کردبیّ و نهم نیش کردنه وای لـه حاجی کردبیّ هـه ندی له خویّندن دوابکه وی ه که نهمه به شیّوه یه کی نا پاسته و خوّ به لگه یه له خویّندن دوابکه ی حاجی ی ، کـه نهمه نده ی نه بووه کوپه کهی یکی بخویّنی ، نهمه لهسـه ر ده می ژیانی دا ، وه نهمه به ته وه می که نهروه بو کوپه کهی به جوی هیشتی کـه خویّندنه کهی یی ته واو بکا ه نه گـه در له کانی نیش کردنی حاجیدا ، دایکی نه مابی ه

با لیسسرددا بعشی دوومهی ومرامه کسه بدمهوه و یان با بلتیسم ومرامدانهومی پرسیاره که کوتایمی پخ.بنیم :

ئهگدر (فاتێ)ی دایسکی حاجی قادری کۆیی ، به مندانی حساجی قادری بخستبایه بهر فتر بوونی پیشه سازی و کاسپی پێ بکر دایه و حاجی فیری خوینسدهواری نهایه ، نیمه ئیمړوّ (باش ومستا حاجی قادر)مسسان دمبوو • زوّربهی تهمهن و ژیانی له دروست کردنی نهو بهرهمه دا به سهر دهبر د که بهیتی شارهزایی نهو سهردهه ، حاجی پسپوّریی تیدا به پدا ده کرد و به فروّشتنی نهو بهرههه ، به کرینی کهرهسته کانی که له دروست کردنی نهو بهرهه دا به کار دهیشران و نهگهر دهرفهتیکشی دهست بکهوتایه ، خهریکی مال پیکهوهان و مندال پهروهرده کردن دهبوو و وله ههزاران باش وهستای نهو سهردهه ، تاگای له ژیانی نا لهباری گهله کهی و باری ژیردهستی و دوواکهوته یی نیشتمانه کهی نه دمبوو و بهم جوّره ده ژیا ب ههتا بوّ دواجار سهری ده نایهوه و

ثهگـهر کهساتیك همبن و بلّین کـه تهنانهت لهوبارهشدا ، لهوانه بوو کــه حاجی شنیك له ووریایی و پرووناکی بـکهونایهته میشکـهو. و تیــهش تهمه.یان بر بـــهـلینین که ومهایه ، دیــسان دمایّم :

هدر چونتی با ، تیسه ئیمر ق ، حاجی قادری کویی ، که له شاعیری یشه وا و مامؤمنای شاعیرانی شوپشگیری نه ته وایه تیمان نه ده بوو ، وه له جیاتی ثه و سه دان گلویه گهشه ی له میرانی ثه وه وه بومان به جی ماوه ، که هدر دیره هو نراوه یه کی یه کیکه له و گلویانه و ژیانی سه ده ده می خقوی و پیسازی نه ته وایه تی و شوپشگیریه تی و برگره تا پاده یه کی باشیش ریسازی ثه وه ی پیشان داوین که پشت به شوان و گاوان و سه یان و ثیشکه دان به مینین ، ده تیم له جیاتی ثه وانه ، تیسته پارچه شاستیک یان بیشکی دیکه ی له چه شده مان تو پیکی که به پهرو به تیمیندری ، یان هدر شدیکی دیکه ی له چه شده مان نه که به پهرو به تیمیندان که اله می و ده دایه وه ، شه مه شه که در به بایه و ه

 کردنی به خوو په ووشتی باش و به کسه آلک و جوان ـ خستنه بهر خویدنی) ، ثه سهی دوایی یان ، ههر چهنده به بله و به قوّناغ امپاش دوو پله کسهی پیش خسوّی دادی ، به لاّم له گرنسگی دا تا ثهو پادمیهی پنوه ندی به گمل و نیشتمانی کورد و به حاجی خوّشیه وه هسیه ، شهم چاکه یه یان پیش ثه وانی دیی ده که ویشه وه ه

پراسته و کوو هـ موو له و نافر ماندی دیکهی گیتی دفانم،ی دایکی و کوو ده آین محاجی به چـ هرمی زگ هه لکر نووه، و پهروه رده یه کی باس و پراست و به که کمکیشی کر دووه ، نه گه ر نه پخشبایه به به خوتندنده ، به رهـ هه گه دو دو چاکه یه ، نهم به رهـ مه به پیت و به پیز و فه پر نه نه ده بوو ه شـ هم هه نگاوه ی دفانی، دایکی حاجی قـــادر ، هویه کهی نایا دوور بنی نهو نافره به بووین ، یان بی ته ماحی و لـ ه خوت بورد دووی ، یان بی ته ماحی و لـ ه خوت فیری خوی نه یان هـ مورد که باینی و دونیایی بیت ، یان هـ د هویه کی دیی خوی فیری خویندنی ناینی و دونیایی بیت ، یان هـ د هویه کی دیی بوویت ه له ناو همه و نهو شدندی بوونه ته هوی ینگیاندن و گه پشتنی حاجی قادر به و پله یه که نایدی و پیر و ز ترین شت بووه ه نهمه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه گیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه گیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه رگیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه رگیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه رگیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه رگیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه رگیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، حاجی قادری کویی هه رگیز نه دیوو به و که له عنه نه بایه ، چی است گویه شاعیره .

ثهو نووسهرمی لهمهو بهر پهتجهم بق یهکیك له ووتهکانی در بسر کرد (٤٩) ههوتیکی زقری داوه بق ثهومی که هغری سهره کمی له درووست بوونی حاجی قادری کقیمی دا ، بهو چقیهتی یهی که همیه ، بداته پسال چاکه لهگهل کردن و یارمهتی دانی بابیرانی و بنهمالهی خقیان بق حاجی قادر ه ثهو نووسه په به و لایه دا هه ر نه چووه که ه فاتم ،ی دایکی حاجی قادر هه ر نه بن دوو هه نگاوی هه وه آلی و سه ره تایی که گر نگترین هه نگاون له دروست بوونی حاجی دا ، ثه و هاویشتوونی که یه که میان په روه رده کردنی حاجی بووه به و خوو په ووشته به رز و پیر قزه قوول و پی له خو به خت کردن و ثانرایه تی یه که له ناوه رق کی هزنر اوه کانی دا ده ی بینین هه هستی ین ده که ین و دووه میشیان حاجی خسته به رخویدن و به حاجی خویدنه ، که به بن هاویشتنی ثهم دوو هه نگاوه ، که ثه مه ته ته اه مد بسه و نافره ته ده کرا و کردوویه تی ، به تایه تی هه نگاوی دوایی یان ، حاجی ته ده به و جاجی یه مرق و هه ستیار و شاعیر و زیر و شریشکیره و نامو و به ماجی و زیر و شریشکیره و

قسمی ثهو نووسه ره ، بق گه پانهوهی هؤی سه ره کی له بیگه پشتی حاجی قارد دا بق بندماله ی خقی ، قسه و بق چوونه کانی ، وانه بن ، یسان و مهابن ، که تیره جیگه ی ساغ کر دنهوه ی ثم چه ند و چوونه نهی یه یه بدلام با نه نیا بق خانری شه و بالیین وایه و کراوه و ته واوه ، له گه آن شه مشدا ، گرنگی ثه و یارمه تی و چاکی یه ، له گرنگی و کاریگه ری دا له دوای ثه م هه نگاوه ی دوایی ه فاتم ، ی دایکی حاجی قادر دا دی ه

وه نهبی ته نیا هه ر نهو نووسه ره لهم مافه ی د فاتی عی دایکی حاجی قادری چاو پوشی کردبی و به لکوو هیچ نووسه ریکی دیکه ش به لای دا نهچووه و به لام نهبیان لهبه رئهوه ی تووسینه کهی لهسه ر حاجمی زوّر دور و در برّره ، لهم لایه نهوه زیانر شایانی گلهی لی کردنه و چونسکه گه لی شتی زوّر وورد و نا گرنگی شوی کردوّنه و دوو باره و چه نه باره ی کردونه نهو و دو و باره و چه نه باره ی کردونه نهو و هو نه باره ی کردونه نه و هو نه نه م نافی نهم نافره نه و پول ه میر و رود که میر دوره یه که ی له دروست بوونی حاجی قادر دا ، همو و مال نهوه کسه نه بوویی و سفری له دوای فاریزه بوویی ، خوّی لی بی ده نگ کردووه و

« فاتسی ، جگه لهومی که دایکی حاجی بووه ، ماومیه کی باشیشی
 له جنگهی باوکیشی بووه ، لهم رووهشهوه جاکی یهکهی به سهرمانسهوه
 زیاتر بووه لهومی که لهمهوبهر ووتمان ،

تا ممموق تم تا بلاو کردنه و می مهم و و تاره کورته به همو و لایه کمان به گشتی که مته رخه میمان کردوه له وه دا که شمو نافره ته پیر قرزه مافی خوّی نه دراوه تن به هیوادارم شهم چه ند دیره به یکهم پیتر لی نانی بی و دوایی نه بی وه له دوا و قردا له ناو نافره تانی کوردستان دا ، جیّگه یه کی دیار و بهرز و شیاوی بو ته دخان بکری و له پرقرژه مییروویی یه کانی شهده بسی کوردیشدا به شی خوّی به ریّن ه

مسلیّمانی ۸ / نادار / ۱۹۸۶

پەراويزەكان:

- ۱ ـ (ينشنياز) راسته ٠ (نياز) دوخريته ينشهوه ٠
 - ۲ ـ (ویژه) راسته ۰
 - ٣ ـ عبدالرزاق بيمار
 - قوتابخانهی سهرمتایی ۰
- مان ۰۰۰ جاران (زوبان)یش به کار دمهات [زوبانی حالی ته حمد مهر ثه تی ووریا به شهی میللات برانن به ردی شهم شاخانه ته تماسی گوهه رتانه] به ته حمه د به کی صاحبقران
 - ٦ _ هاش = خوم ٠
- ۷ ۔ کزنگی ههتاو ۔ خالید دائیر ۔ ۱۹۵۷ ۔ چاپخانهی ترقی ۔ کهرکووك٠
- ٨ ــ نشرت الجزء الاعظم من هذا الفصل من القصيدة ضمن مجموعـتى
 الشعرية التانية المسماة (بهرمو لووتكهى ثاوات ــ نحو قمة الاماني ــ
 ١٩٧٩ ــ مطبعة جامعة السليمانية ٠
 - ۹ _ مهتا پهراويزي ژماره (۱۹)مش _ قسهي پيشينانن
- ٢٠ قراة في _ بهرمو لووتكهى ثاوات _ نحو قمة الامانى _ كمال غمبار
 _ جريدة العراق _ العدد/ ١٠٨٥ _ الصفحة الثالثة _ يوم الخميس
 _ 19٧٩ / المول / ١٩٧٩ .
 - ۲۱_ شیمری تاهیر به کی جافه ۰
- ۲۲ سمالی له دایك بوونی [دیوانی حاجی قادری كزیی ـ چابی سنی یه مین ـ چا خانه ی كوردستان ـ هه ولیر ـ ۱۹۲۹ ـ ل ۳ سمالی كزچ كردنی [تیگه یشتنی راستی ـ شوینی له روزنامه نووسی كوردی دا ـ د · كه مال مه زمه ر ـ چا بخانه ی كوری زانیاری كورد _ به غدا / ۱۹۷۸]
 - ۲۳ دیوانی حاجی قادری کؤیی ـ ل ۸۲ ـ سهرچاوهی پیشسوو
 ۲۲ بهرهواژ = کورت کراوهی (بهره و ثاوهژوو)ه ٠
- ۲۵_ ثەنجومەنى ئەدىبان ـ ل ۲۳ ـ ئەمىنى فەيفى ـ چاپخانەي كـزرى

- زانیاری عیراق ـ بهغدا / ۱۹۸۳
- ۲۱ تیکه یشتنی راستی سهرچاومی پیشوو ل(۱۰۸)
- ۲۷_ ګوفاری شەفەق ـــ ژمارەيەك ـــ سالى يەكەم ـــ ۱۵ی كانوونی دوومم / ۱۹۵۸ كه له كەركووك دەردەچوو ٠
- ۲۸_ ګوفاری شەفەق ــ ژماره پیننج و شەش ــ سالی يەكەم ــ مايس و حەزیران / ۱۹۰۸
- ۲۹ میژووی ثهده بی کوردی ـ ل ۳۷۶ ـ چاپی دووهم ـ علا الدین سجادی ـ
 بهغدا / ۱۹۷۱ ۰
- ۳۰ مینزووی ثهده بی کـوردی _ چابی دووهم _ عـلا الدین سجـادی
 بهغدا / ۱۹۷۱ ۰
- ۳۱_ دیوانی شنیخ روزای تاله بانی _ چاپخانهی مهریوان _ بهغدا / ۱۹۳۵
- ۳۲_ دیان = مهسیحی ، (ٹاسوری) یه کان یا خود (تیاری) یه کان که به شینکن له دیانه کان (فه له) شیان پی ده لین
 - ٣٣_ پاسهوانی شهوان
- ۳۹ جاران شیری میسری به ناو بانگ بووه ـ ووتراوه زمانی ده آتی شیری میسره ناچتدوه کالانی نمو جا گورانیه که له (شا میسری) مه بهستی شای شهو شبشترانه بووه به م بونه یه و با آیره دا نهم تیبینی په ش بخه به به جاو شبشتی تیبینی په ش بخته به به به به به به به به خوتی که می تیکه پشتنی خه لك و قوناغی میژوویی ده ره به گایه تی نه و سهرده مه کوردستان ـ (شایه تی) (سولتانیه تی) که لووتکه ی ده سه او یان مه بووه و به جاوی گهوره ی خه نب بوون له کوردستان دا باویان مه بووه و به جاوی گهوره ی نه و سهرده مهوم سه یریان کر اوه نهمه له نه ده به کشمان دا به مشیوه یه باس کر اوه الم پروژگاره دا (سولتانیه تی) یه که نه ماوه به او م (شایه تی) یه که له مسهرده مه شدیر پرویشتنی سه دده می را به پینی گه لانی نازادی خواز و به ره و هسه لدیر پرویشتنی شه نیم پریالیزم ، جار و بار له ویژه که مان دا هم رسه ربه به زد دم کا ته وه!
 - ٣٥ كوله سمه = كورتكراومي (كول نهسمه).
 - ٣٦۔ ئەوى نیوان كەوانەكە ، لە شریتە تۆماركراوەكەى لیم وەرگرتوو. بۆم ساغ نەبۆوە كەچىيە ·

۳۸ .. بزچی «بنیوه میّرد» نه بن که له «بزمیّرد» و ه نزیکه و پیساوی ژن مردووش «بنیو» ژن» نه بن ، که له «بنژن» ه وه نزیکه ؟! پرسیارتیکه ثاراستهی ثهو کهسانهی دهکم که پسپوری زمانهوانی کوردین

 ۳۹ چار شهو = چار شێو = قوماشێکی ئهستووری ږمش ، له جیاتی عهبا ، جاران ، ژنه کزیږو ۰۰۰ هتد بۆ خۆ داپؤشین به کـــاریان دهێنا ٠

٤٠ قسه يه كي پيشىيناني ناوچه ي كريه يه ٠

۱٤١ کاره ال یه شیّوه زمانی کویه ، چهشنه پیّلاویکه لسه پیّستی نهستور و دوزو و ناوریشم دروست ده کری ، جاران یه کیك بوو له پیشه سازی یا نهی که له کویه پیشکه و توو ، پیساوان بز دمروده ی مال له بی یان ده کرد ، نیستا زور کم بووه ته وه شیمره که له دیوانی حاجی قادری کویی سچایخانهی کوردستان همولیر ۱۹۲۹

٤٢_ سەرچاوەي پىشىوو

٤٣۔ سهرچاومي پيشوو

\$ ٤ مەيەستم (مەسعوود محامەد)،

« سوپاس »

کاك (حەریز به کر ئەمین چاوشین) ی خانوزام به دەست قەرز بارەی چاپىكردنى ئىم كتیمى داومەتتى ، سوباسى دەكەم .

له کتیبخانی نیشتمانیدا ژماره (۱۶۳۹)ی سالی (۱۹۸۵)ی دراوهتی